

TORSTAI 25. MAALISKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.10.)

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – *(PL)* Hyvät kuulijat, olemme kuulleet surullisen uutisen ranskalaisen poliisin Jean-Serge Nérinin hiljattaisesta ampumisesta ETA:n toimesta. Ymmärrämme tästä, ettei terrorismin ongelmaa Euroopassa ole vielä ratkaistu. Haluan esittää surunvalittelumme parlamentin puolesta ja omasta puolestani murhatun poliisin perheelle. Toivon Espanjan ja Ranskan poliisin saattavan oikeuden eteen sekä itse tappajat että tappamisen määränneet henkilöt.

On toinenkin huolestuttava uutinen: Kuubassa on pidätetty 30 henkilöä, jotka osallistuivat Naiset valkoisissa -liikkeen mielenosoitukseen. Naiset valkoisissa ovat vangittujen oppositioaktivistien äitejä ja vaimoja. Euroopan parlamentti myönsi Naiset valkoisissa -liikkeelle Saharov-palkinnon vuonna 2005. Olemme nyt hengessä näiden urheiden naisten rinnalla ja ajattelemme heitä ja heidän vaikeaa tilannettaan.

3. EKP:n vuosikertomus 2008 – Mietintö vuotuisesta lausumasta euroalueesta ja julkisesta taloudesta 2009 (keskustelu)

Puhemies. – *(EN)* Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– jäsen Sciclunan laatima talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö (A7-0010/2010) EKP:n vuosikertomuksesta 2008 (2009/2090(INI)) ja

– jäsen Giegoldin laatima talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintö (A7-0031/2010) euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009 [KOM(2009)0527 – 2009/2203(INI)].

Edward Scicluna, esittelijä. – *(EN)* Arvoisa puhemies, viimeiset kaksi vuotta ovat varmasti olleet EKP:lle sen perustamisen jälkeen kaikkein haastavimmat sen tehtävässä taloudellisen vakauden ja hintavakauden valvojana. EKP:n vuosikertomusta 2008 koskeva mietintöni on laadittu tässä yhteydessä.

Mietinnössä keskitytään EKP:n vastaukseen jatkuvaan kriisiin, sen irtaantumisstrategiaa koskeviin ehdotuksiin, kasvaviin eroihin euroalueella, EU:n rahoitusarkkitehtuurin uudistamiseen ja lopuksi toimielimen hallintoa ja tilivelvollisuutta koskeviin seikkoihin. Toivon, että on saavutettu asianmukainen tasapaino.

Maailmantalous on talous- ja rahoituskriisin myötä vajonnut pahimpaan taantumaan sitten 1930-luvun. Suurimmassa osassa Eurooppaa nautitun suhteellisen suotuisan talouskasvun jälkeen useimpien unionin jäsenvaltioiden taloudet ovat käyneet läpi ”stressitestin”, ei kuitenkaan simuloidun mallin avulla vaan reaaliajassa ja siten, että seuraukset ovat olleet tuskallisen konkreettisia. Tämän seurauksena BKT:n kasvu oli vuonna 2008 vain 0,7 prosenttia, mitä seurasi neljän prosentin supistuminen vuonna 2009. Samaan aikaan jäsenvaltiot kaikkialla EU:ssa ennustavat hyvin verkkaista ja epätasaista paluuta kasvu-uralle vuosina 2010 ja 2011.

Useimmissa jäsenvaltioissa julkisen talouden alijäämä kasvaa ja velka paisuu. Komission talousennusteissa syksyllä 2009 ennustettiin julkisen talouden alijäämän olevan euroalueella keskimäärin 6,4 prosenttia ja julkisen talouden velan olevan keskimäärin 78,2 prosenttia, ja kummankin luvun odotetaan nousevan vuonna 2010. Tarvitaan vuosia, ennen kuin nämä talous- ja rahoituskriisin mukanaan tuomat alijäämät palaavat kriisiä edeltävälle tasolle.

Minusta EKP on vastannut kriisiin suhteellisen hyvin. EKP:n tärkein tehtävä on hintavakauden ylläpitäminen. Vaikka inflaatio ylitti selvästi EKP:n itsensä asettaman ylärajan, kun se huipussaan kesä-heinäkuussa 2008 oli neljä prosenttia, inflaatiovauhti on sittemmin hidastunut. EKP on myös jatkuvasti laskenut korkoja

kesäkuun 2008 4,25 prosentin huipusta nykyiseen yhteen prosenttiin toukokuussa 2009 pyrkiessään elvyttämään luotonantoa ja vauhdittamaan Euroopan talouskasvua.

EKP:n lisätehtävänä on ollut kriisin ajan laajentaa likviditeetin määrää erityistoimin. Ilman tällaista taloudellista hengenpelastusta monet Euroopan kansalaisten säästöjä ja eläkkeitä hallinnoivat rahoituslaitokset olisivat epäilemättä romahtaneet.

Voidaan tietenkin todeta, että EKP:n koronlaskut eivät olleet yhtä jyrkkiä Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan keskuspankkien kaltaisten laitosten koronlaskut.

Vastaavasti vaikka EKP:n valtavat likviditeetin laajennukset ovat estäneet monen laitoksen romahtamisen, todellisuudessa monet pankit eivät ole siirtäneet tätä likviditeettiä asiakkaille, mikä on haitannut varsinkin pieniä ja keskiuuria yrityksiä, joiden varassa talouden elpyminen on. Sen sijaan monet pankit ovat käyttäneet likviditeettiä enimmäkseen oman asemansa pönkittämiseen. Oikeutettua julkista närää on herättänyt se, että ne ovat tämän turvin myös maksaneet bonuksia.

En myöskään voi välttää pikaista viittausta nykyiseen rahoitusepätasapainoon tarvittaviin poliittisiin vastauksiin, aiheeseen, johon liittyy paljon sekaannuksia ja joka edellyttää oikea-aikaisia ja määrätietoisia toimia. Jätän kuitenkin asian tarkemman tarkastelun kollegoilleni.

Aiempien esittelijöiden tavoin katson, että parlamentin ja EKP:n välinen vuoropuhelu on rakentavaa ja myönteisesti kehittyvää. Tämä on hyvä perusta. Katson, että parlamentin olisi osallistuttava entistä tiiviimmin EKP:n johtokunnan jäsenten nimittämiseen – myös EKP:n seuraavan pääjohtajan nimittämiseen – noudattamalla hiljattain toimielimen uuden varapuheenjohtajan nimittämisessä sovellettua menettelyä.

EKP on vastuuvollinen Euroopan kansalaisille Euroopan parlamentin kautta. Meidän on lujitettava tätä vastuuvollisuutta. Kriisi on ennen kaikkea osoittanut, että sääntelemättömät markkinat eivät aina korjaa itseään vaan niihin kohdistuu systeemisiä riskejä. Tämän vuoksi on tärkeää tukea ja täydentää EU:n rahoitusarkkitehtuurin kattavia uudistuksia ja erityisesti Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamista. Tämä elin toimii ”vahtikoirana” antamalla ennakkovaroituksen mahdollisista systeemiriskeistä tai rahoitusmarkkinoiden tasapainottomuuksista...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Sven Giegold, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, mietintö euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009 laadittiin aikana, jona euroalue kohtasi valtavia haasteita, eikä tämä ajanjakso ole vielä päättynyt.

Talustilanne on Euroopan kansalaisille ja meille kaikille suuri huolenaihe. Mietintö hyväksyttiin nyt talous- ja raha-asioiden valiokunnassa merkittävässä yhteistyöhengessä ja suurella enemmistöllä. Haluan esitellä mietinnön tätä taustaa vasten. Toisaalta niin komission ehdotuksesta kuin parlamentin ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan täällä esittelemistä suosituksista käy täysin selväksi, että talustilanne on vakautettava. Toisaalta kriisi, jossa on nyt saavutettu eräänlainen vakaustaso, sillä kasvuluvut ovat hieman parantuneet, on siirtynyt toiseen vaiheeseen, jota edustavat valtavat julkisen talouden alijäämät. Tämä hinta meidän on maksettava selviytyäksemme kriisistä. Tämän osalta mietinnön viesti on hyvin selkeä. Meidän on palattava mahdollisimman nopeasti vakaus- ja kasvusopimuksen tielle. Emme voi siirtää tällaista velkatasoa lapsillemme ja lapsenlapsillemme.

Mietinnössä todetaan kuitenkin myös hyvin selvästi, etteivät vakaus- ja kasvusopimuksen säännöt ole riittäviä. Vastaavia paremman koordinoinnin toimenpiteitä euroalueelle ei ole, ja on tärkeää ratkaista euroalueen epätasapainot sekä lisätä budjetti- ja veropolitiikan koordinointia.

Näistä asioista euroalueella vastaavat kohtaavat nyt merkittävän haasteen, koska näihin ongelmiin on löydettävä vastuullinen ratkaisu. Tämä tarkoittaa, ettei jokainen maa enää voi vaatia yksittäisten etuoikeuksiensa säilyttämistä nurkkakuntaisten politiikkojen perusteella. Erityisesti komissiolla, mutta myös euroalueen valtioilla, on valtava vastuu tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisesta tässä tilanteessa. Haluan esitellä lyhyesti tätä koskevat ehdotuksemme.

Ensinnäkin tarvitsemme talouden koordinointiin tehokkaita välineitä. Toiseksi on saatava lopetettua euroalueen rakenteellinen riippuvuus rajallisista resurssista. Meillä ei ole varaa palata taantumaan seuraavalla kerralla, kun öljyn ja muiden resurssien hinnat nousevat, mikä on jo näköpiirissä. Kolmanneksi on hyvin tärkeää, että rahoitusmarkkinoita säädellään tehokkaasti tämän kriisin jälkeen. Nyt kuitenkin jo nähdään yksittäisten jäsenvaltioiden varmistavan, etteivät valvontaelinten kaltaiset keskusviranomaiset edes esitä

järkeviä ehdotuksia. Neljänneksi, ei voida hyväksyä sitä, että tällaisessa kriisissä ei keskitytä sosiaalisen koheesion tavoitteeseen, mikä on Euroopan unionin arvojen vastaista. Sen sijaan yksittäisten jäsenvaltioiden odotetaan käyttävän naurettavia korkotasoja rahoittaakseen velkansa. Tämän vuoksi kehoitamme mietinnössä ottamaan käyttöön euro-obligaatioita tai vastaavia toimia heikoimpien jäsenvaltioiden auttamiseksi solidaarisuuden keinoin. Tärkeintä on, ettei finanssipolitiikan edellyttämiä muutoksia tehdä ostovoiman kustannuksella. Yksinkertaisin ratkaisu, jonka avulla voisimme edetä merkittävästi tällä alalla, on tehokas yhteistyö verotuksen alalla.

Komission on lopultakin esitettävä ehdotuksia yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta. Mietinnössä ehdotetaan myös maakohtaista raportointijärjestelmää yhtiöiden tuloille. Pyydämme teitä toimittamaan tätä vastaavan ehdotuksen. Yleisesti veroyhteistyön periaatteen on oltava ensisijainen verokilpailun nähden, erityisesti Mario Montin tekemän työn kontekstissa ja sisämarkkinoiden piristämiseksi. Tarvitsemme teiltä tehokkaita ehdotuksia, jotta tästä kriisistä päästään ilman entistä suurempia velkoja. Jäsenvaltioiden välinen voimakas talousyhteistyö auttaa meitä varmistamaan, ettemme jätä lapsillemme velkaa vaan euroalueen, jossa valtiot pikemminkin tekevät yhteistyötä keskenään kuin antavat kilpailun viedä voimansa.

Jean-Claude Trichet, *Euroopan keskuspankin pääjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen iloinen voidessani ottaa osaa keskusteluunne Euroopan keskuspankin vuosikertomusta 2008 koskevasta päätöslauselmasta.

Viime vuoden parlamenttivaalien vuoksi tämän vuoden keskustelua on lykätty pitkään. Tämä tarjoaa kuitenkin minulle tilaisuuden keskustella nykytilanteesta keskustelun lopussa.

(FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, Euroopan keskuspankki kannattaa hyvin tiiviitä yhteyksiä parlamenttiin, sellaisia, jotka toisinaan jopa ylittävät perussopimuksessa määrätyt velvoitteet. Olemme vuosien myötä saaneet vakiinnutettua hyvin hedelmällisen vuoropuhelun, ja haluan sanoa, että jäsen Sciclunan ja jäsen Giegoldin juuri esittelemät mietinnöt ovat tästä lisätodiste.

Tänään tarkastelen puheenvuorossani lyhyesti menneisyydessä havaittua talouskehitystä ja Euroopan keskuspankin toteuttamia rahapoliittisia toimia. Sitten tarkastelen muutamia päätöslauselmaesityksessä esitettyjä seikkoja ja sanon muutaman sanan nykyisestä tilanteesta.

(EN) Aloitan talouskehityksestä ja rahapolitiikasta kuluneen vuoden aikana. Kuten jäsen Scicluna varsin kauniisti totesi, Euroopan keskuspankki toimi vuonna 2009 ympäristössä, jota tulevat taloushistorioitsijat todennäköisesti tulevat kuvaamaan edistyneiden talouksien kaikkein vaikeimpana aikana toisen maailmansodan jälkeen.

Rahoituskriisin syvennyttyä voimakkaasti syksyllä 2008 vuosi 2009 käynnistyi kaiken maailmanlaajuisen taloudellisen toiminnan jatkuvalla ja yhtäaikaisella romahtamisella. Suunnilleen viime vuoden huhtikuuhun asti taloudellinen toiminta heikkeni kuukausi kuukaudelta. Tämän ajanjakson aikana luottamuksen säilyttämiselle elintärkeä tavaramerkki – ja EKP:n tavaramerkki – oli kyky tehdä tarvittavia välittömiä ja poikkeuksellisia päätöksiä pysyttäytyen samalla järkähtämättömästi keskipitkän aikavälin hintavakautta koskevassa ensisijaisessa tavoitteessamme.

Yleisesti ottaen poikkeukselliset rahapoliittiset toimenpiteemme, jotka yleisesti tunnetaan vahvistettuna luottotukena, ovat uskoaksemme auttaneet paljon euroalueen taloutta. Niillä on tuettu rahamarkkinoiden toimintaa, autettu osaltaan parantamaan rahoitusolosuhteita ja mahdollistettu reaalityökalouden parempi luottovirta kuin mitä olisi saatu aikaan pelkillä koronalennuksilla. Kaiken kaikkiaan pankit ovat siirtäneet EKP:n merkittävästi alemman ohjauskoron kotitalouksille ja yrityksille.

Pääperiaate on, että jos tilanne palautuu normaaliin, näiden toimenpiteiden säilyttäminen pitempään kuin mikä on välttämätöntä, on omiaan muuttamaan rahoitusmarkkinoiden osanottajien käyttäytymistä epäsuotuisalla tavalla, emmekä halua luoda riippuvuutta.

Tämän vuoksi aloitimme joulukuussa 2009 joidenkin poikkeuksellisten likviditeettitoimenpiteidemme vaiheittaisen käytöstä poistamisen, ottaen huomioon parannukset rahoitusmarkkinoilla. Erityisesti supistimme pidemmän ajanjakson perusrahoitusoperaatioiden määrää, toistumistiheyttä ja eräänymisaikoja. Samalla olemme sitoutuneet säilyttämään euroalueen pankkijärjestelmän täysin kattavan likviditeettituen ainakin tämän vuoden lokakuuhun asti.

EKP:n johtokunta katsoo, että nykyinen rahapoliittinen kanta on asianmukainen ja että inflaatio-odotusten jatkuva ja tiukka hillitseminen enteilee hyvää hintavakauden osalta keskipitkällä aikavälillä.

Siirryn nyt tarkastelemaan joitakin päätöslauselmassanne esiin tuotuja seikkoja, jotka mainitaan mietinnössä.

Vastuun ja avoimuuden osalta totean, että arvostamme suuresti säännöllistä vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa sekä rakentavaa henkeä, jossa tämä vuorovaikutus toteutuu.

Olen tämän vuoksi tyytyväinen talous- ja raha-asioiden valiokunnan jatkuvaan tukeen neljännesvuosittain toteutuvalla rahapoliittisella vuoropuhelullemme. Katson, että kuten esittelijä jälleen kauniisti sanoi, olemme vastuussa Euroopan kansalaisille, mikä tarkoittaa parlamenttia.

Katsomme, että EKP on yksi maailman avoimimmista keskuspankeista. Käytäntömme, jonka mukaan järjestämme joka kuukausi lehdistötilaisuuden välittömästi johtokunnan rahapoliittisen kokouksen jälkeen, on edelleen ainutlaatuinen aloite, jota muut suuret keskuspankit eivät ole vielä ottaneet tavakseen. Julkaisemalla reaaliaikaisesti kattavan alustavan lausunnon me selitämme poliittisia päätöksiä ja niiden taustalla olevia perusteluja.

Kuten tiedätte, olemme kriisin aikana tehostaneet entisestään viestintäponnistelujamme ja auttaneet näin pehmentämään rahoitusmarkkinoiden reaktioita, rakentamaan luottamusta ja luomaan elpymiselle pohjaa.

Olette myös tiedustelleet EKP:n kantaa selvitysyhteisön perustamiseen muun muassa euroalueella tehtäviä luottoriskinvaihtosopimuksia (CDS) varten. Haluan todeta, että euroissa ilmoitettujen luottoriskinvaihtosopimusten markkinoiden vahvuudella on suora vaikutus eurojärjestelmään, mitä tulee valuutan hallintaan ja euroalueen rahoitusalan vakauteen.

Keskusvastapuoliselvitys on hyvin tärkeä, ei pelkästään avoimuuden kannalta, vaan myös riskeille altistumisten monipuolistamiseksi ja jakamiseksi sekä liiallisen riskinoton kannustimien vähentämiseksi. Tiettyjä rahoitusvälineitä, jotka otettiin käyttöön suojautumiskeinoina, ei pidä väärinkäyttää keinotteluun. Sääntelyviranomaisten olisi voitava toteuttaa mahdolliseen epäasianmukaiseen toimintaan kohdistuvia tehokkaita tutkimuksia, ja tässä olemme nähdäkseni samoilla linjoilla parlamentin huolenaiheiden osalta.

Haluan sanoa pari sanaa talous- ja rahaliiton näkymistä haastavina aikoina. Talouden elpyminen on käynnissä, mutta tämä ei tarkoita, että kriisi olisi ohi. Tiedämme ainakin, ettei elpymistahti ole tasaista, emmekä voi sulkea pois takaiskuja.

Toisaalta kohtaamme edelleen useita haasteita rahoitusjärjestelmämme uudistuksessa. Rahoituksella on oltava talouksissamme rakentava, ei tuhoava asema. Rakentavan aseman koetinkivi on se, palveleeko rahoitusala reaalityä. Tämän tehtävän varmistamiseksi meidän on edelleen parannettava rahoitusjärjestelmän toimintaa merkittävästi.

Tähän mennessä pankkisektoriin on kiinnitetty runsaasti huomiota. Tehokkaissa uudistuksissa on tarkasteltava myös pankkien ulkopuolisia rahoituslaitoksia sekä rahoitusmarkkinoiden rakennetta ja toimintaa. Meidän on suunniteltava mekanismeja ja kannustimia varmistaksemme, ettei rahoitusala kiemurtele valvonnan ulkopuolelle sellaisella tuhoisalla tavalla, kuin juuri ennen kriisiä.

Meidän on pidettävä kurissa systeemiset häiriöt, jotka johtavat Euroopan kansalliset taloudelliseen kurimukseen. Euroopan järjestelmäriskikomitean perustaminen, jota koskevaa lainsäädäntöä parlamentti parhaillaan tarkastelee, on osa oikeaa vastausta tähän haasteeseen.

Euroopan talous kohtaa muitakin haasteita, ja ne liittyvät julkiseen talouteen, kuten esittelijä korosti, sekä itsenäiseen vakavaraisuuteen.

Vastuut on jaettu selkeästi Euroopan talous- ja rahaliitossa. Tämän vastuunjaon osalta kaikki voivat luottaa EKP:n sitoutumiseen hintavakauden säilyttämiseksi koko euroalueella keskipitkällä aikavälillä.

Tätä vuotta koskevien viimeisimpien ennusteidemme perusteella inflaatioasteen vuotuinen keskiarvo tulee olemaan vuoden lopussa, 12 eurovuoden jälkeen, 1,95 prosenttia. Se vastaa hintavakauden määritelmämme: alle kaksi prosenttia, mutta lähellä sitä.

EKP:n sitoutuminen, sen strategia ja sen saavutukset ovat johdonmukaisia. Euroopan talous- ja rahaliiton sujuva toiminta ei perustu pelkästään rahaliittoon vaan myös talousliittoon. Kansallisen tason poliittisten päättäjien on pidettävä julkinen talous terveenä ja taloutensa kilpailukykyisinä.

Nykytilanteessa, kun Euroopassa on tehtävä ratkaisevia päätöksiä, on tärkeämpää kuin koskaan tunnustaa, että unionin vauraus edellyttää kaikilta määrätietoisia toimia. Euroopan rahaliitto on mielestäni paljon enemmän kuin rahajärjestely. Se on liitto, jolla on yhteinen kohtalo.

(Puhuja toisti ranskaksi ja saksaksi: "Meillä on yhteinen kohtalo.")

Kohtalo on yhteinen hyvämmme, sillä se on perustajaisien näkemys. Rahaliitossa ei ole kyse mukavuudesta. Se on osa kaiken kattavaa prosessia, jossa edistetään toisen maailmansodan jälkeen käynnistynyttä Euroopan kansojen yhdentymistä.

Minusta me aliarvioimme usein Euroopan saavutuksia. Me kritisoimme usein liian nopeasti toimielimiämme ja prosesseja. Yleisesti ottaen ne ovat kuitenkin toimineet hyvin, jopa kaikkein vaikeimpina aikoina. Uskon yhteisön toimielinten ja prosessien säilyttäneen tehokkuutensa rahoituskriisin aikana.

Olemme Atlantin tällä puolen onnistuneet välttämään dramaattiset tapahtumat, jotka olisivat voineet johtaa Yhdysvalloissa syyskuussa 2008 puhjenneen kriisin uuteen syvenemiseen. Tässä tilanteessa arvostan euroalueen jäsenvaltioiden sitoutumista Eurooppa-neuvoston viime kokouksessa tarvittaessa määrätietoisiin ja koordinoituihin toimiin euroalueen rahoitusvakauden turvaamiseksi.

Käytän hyväkseni läsnäoloani Euroopan parlamentissa myös toistaakseni sen, mitä jo sanoin talous- ja raha-asioiden valiokunnan kuulemisessa maanantaina. EKP:n johtokunta aikoo pitää luottojen alarajan vakuusjärjestelmässä investment grade -luokassa (BBB-) vuoden 2010 loppuun asti. Otamme vastaavasti käyttöön tammikuussa 2011 yksinkertaistetun hiustenleikkuun järjestelmän, jolla jatketaan eurojärjestelmän asianmukaista suojelua. Esitän tekniset yksityiskohdat raportoidessani johtokunnan seuraavassa kokouksessamme 8. huhtikuuta tekemistä päätöksistä.

Vielä yhteenveto. Minusta yhteisvaluutan käyttöönotto hieman yli kymmenen vuotta sitten on merkittävin saavutus Euroopan yhdentymishistoriassa tähän päivään mennessä, ja tämä prosessi on varmistanut rauhan ja vakauden Euroopassa.

Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on tuonut mukanaan uusia haasteita, joihin me olemme Euroopassa vastanneet. Rahaliittomme ja hyvin tiiviit siteemme yhtenäismarkkinoilla kaikkien EU:n jäsenvaltioiden talouksiin ovat estäneet valuuttakriisejä pahentamasta kriisiä entisestään, kuten tapahtui 1990-luvun alussa.

Euroopan on nyt tehtävä ratkaisevia päätöksiä. Yhteinen tehtävämme on edelleen varmistaa rauha ja vauraus, tehdä unionistamme entistä houkuttelevampi paikka elää ja työskennellä.

Tässä tarvitsemme vahvistettua valvontaa, kuten esittelijät totesivat, sekä voimakkaampaa yhteistyötä. Meidän on myös herätettävä uudelleen yhteisten tavoitteiden tunne, ne yhteiset ihanteet, jotka motivoivat perustajaisia. Heidän pyrkimyksensä olivat urauurtavia, ja kaikki mitä nykymaailmassa havaitsemme, vahvistaa heidän selväjärkisyytensä.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää teitä mahdollisuudesta keskustella euroaluetta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009. Vuotuista lausumaa valmistellessamme tiesimme, että tietyt seikat olisivat ajankohtaisia. Niistä on kuitenkin saattanut tulla hiljattain liiankin ajankohtaisia.

Kiitän molempia esittelijöitä, Edward Sciclunaa ja Sven Giegoldia heidän erinomaisista mietinnöistään. Kunnioittaakseni Euroopan keskuspankin riippumattomuutta keskityn Giegoldin mietintöön, joka on huomattava panos nyt käytävässä keskustelussa talouden koordinoinnista ja taloushallinnosta euroalueella.

Katson, että Giegoldin mietinnön talous- ja raha-asioiden valiokunnassa saama laaja tuki todistaa todellakin hänen lähestymistapansa ja esille tuomiensa seikkojen merkityksellisyyttä ja tasapainoa. Olen pääjohtaja Trichet'n kanssa täysin samaa mieltä siitä, ettei euro ole pelkästään rahajärjestely, vaan pikemminkin Euroopan unionin keskeinen poliittinen hanke, jota on puolustettava ja kehitettävä tässä eurooppalaisessa hengessä, varsinkin tänään ja huomenna, sillä Eurooppa-neuvosto kokoontuu hyvin kriittisenä ajankohtana.

Vuodesta 1999 alkaen euroalue on pääasiassa ollut taloudellisen vakauden alue. Se on suojannut kansalaisia taloudellisilta myllerryksiltä. Vuodesta 2008 alkaen maailmanlaajuinen rahoituskriisi on kuitenkin koetellut rankasti euroaluetta. Talouden elvytyspolitiikasta ja voimakkaista verokannustimista huolimatta rahoitusmarkkinat ovat edelleen epävakaat ja epävarmuusaste on poikkeuksellisen korkea. Viimeaikaiset aallot markkinoilla ovat koetelleet rankasti rahoitusvakautta ja taloushallintoa euroalueella ja erityisesti Kreikassa.

Haluan todeta, että Kreikka seuraa nyt polkua, joka johtaa neljän prosentin tavoitteeseen alijäämän vähentämisessä tänä vuonna Kreikan parlamentin aiemmin tässä kuussa hyväksymien rohkeden ja vakuuttavien toimenpiteiden ansiosta, jotka nyt ovat käynnissä. Tämä voi todellakin olla Kreikan taloushistorian ja talouskehityksen käännekohta.

Kreikka tai euroalue eivät kuitenkaan vielä ole täysin kuivilla, sillä euroalueen rahoitusvakauteen liittyy edelleen huolia. Komissio onkin rohkaissut voimakkaasti euroalueen jäsenvaltioita tekemään poliittisen päätöksen mekanismista, jolla varmistetaan koko euroalueen rahoitusvakaus, mekanismista, joka olisi tarvittaessa aktivoitavissa nopeasti perussopimuksen ja sen pelastuslausekkeen mukaisesti. Tähän mekanismiin ei kuitenkaan sisällytetä automaattista käynnistymistä.

Omalta puoleltamme voin vakuuttaa teille, että komissio on valmis luomaan tällaiset eurooppalaiset puitteet koordinoitulle ja ehdolliselle avulle, jota voitaisiin käyttää tarvittaessa ja pyynnöstä. Teemme tiivistä ja intensiivistä yhteistyötä kaikkien euroalueen jäsenvaltioiden ja EKP:n kanssa löytääksemme tällaisen ratkaisun tällä viikolla Eurooppa-neuvostossa.

Välittömän kriisinhallinnan lisäksi meidän on kuitenkin tarkasteltava myös sitä, kuinka vastaavanlaiset tilanteet voidaan välttää tulevaisuudessa, jotta emme koskaan enää kohtaakaan sellaisia tapauksia kuin Kreikassa nyt. Kreikan kriisi on osoittanut entistä vahvemman taloushallinnon tarpeen. Tämä tunnustettiin jo Lissabonin sopimuksessa, jossa sille tarjottiin oikeusperusta. Tämän vuoksi valmistelemme tällä hetkellä ehdotuksia Lissabonin sopimuksen 136 artiklan täytäntöönpanemiseksi, ja komissio esittää tulevina viikkoina ehdotuksen talouspolitiikan vahvistetusta koordinoinnista ja tehostetusta maakohtaisesta valvonnasta.

Kuten te, esittelijä Giegold, mietinnön 28 kohdassa, mekin pidämme valitettavana, etteivät hallitukset ole antaneet sitoumuksia koordinoinnin täytäntöönpanon valvonnasta. Tämän vuoksi tarvitaan yhdennettyä ja tulevaisuuteen suuntaavaa lähestymistapaa, jossa keskitytään poliittisiin toimiin ja selkeisiin operatiivisiin järjestelyihin. Ennen kaikkea meidän on estettävä kestäättömät alijäämät, ja tämän vuoksi meidän on kyettävä seuraamaan paremmin euroalueen jäsenvaltioiden keskipitkän aikavälin talousarviopolitiikkaa. Meidän on kyettävä antamaan jäsenvaltioille laajempia ja tiukempia suosituksia korjaavista toimenpiteistä. Minäkin luotan teidän tukeenne tässä asiassa.

Voimme myös hyödyntää entistä paremmin olemassa olevia välineitä. Neuvosto voi antaa suosituksia jäsenvaltiolle, jonka talouspolitiikka uhkaa vaarantaa talous- ja rahaliiton asianmukaisen toiminnan. Näin on tehty menneisydessä, mutta todennäköisesti liian harvoin. Uuden Lissabonin sopimuksen myötä komissio voi 21 artiklan mukaisesti antaa vastaavia varhaisia varoituksia suoraan jäsenvaltiolle. Näin meidän on toimittava auttaaksemme jäsenvaltioita puuttumaan ilmeneviin talousongelmiin paljon aikaisemmassa vaiheessa.

Koska puhun ilmeisesti jo lisääjalla, jatkan makrotaloudellisista epätasapainoista loppupuheenvuorossani. Ne ovat toinen vahvistetun taloushallinnon keskeinen osatekijä. Olen suurelta osin samaa mieltä esittelijän kanssa tässä asiassa.

Lopuksi haluan vain todeta, että rahoituskriisi on osoittanut ankarasti, ettei menneiden vuosikymmenten jatkuvaa talouskasvua saa pitää itsestään selvytenä. Pahin saattaa olla nyt ohi. Talouden elpyminen on nyt käynnissä, mutta se on yhä haurasta eikä pidä itse itseään yllä. Työttömyysaste ei myöskään ole kääntynyt parempaan suuntaan. Sama koskee julkisten talouksien vahvistamista, joka on kestävä kasvun ennakoedellytys. Olivatpa verokannustimet kuinka merkittäviä tahansa talouden elpymiselle, kaksivuotinen kriisi on tuhonnut 20 vuoden ajan rakennetun julkisten talouksien vahvuuden.

Nämä pilvet varjostavat tulevina vuosina taloudellista maisemaamme. Meidän on tehtävä kaikkemme pilvien hälventämiseksi ja kasvun herättämiseksi. Ei siis ole todellakaan tavallisten toimien aika. Sen sijaan on muutoksen aika kestävä kasvun ja uusien työpaikkojen luomisen edistämiseksi.

Sophie Auconie, *PPE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aluksi haluan onnitella ja kiittää esittelijä Giegoldia, joka on tehnyt korkealaatuista työtä ja osoittautunut halukkaaksi kuulemaan muiden ryhmien esittelijöitä.

Tässä mietinnössä, Euroopan parlamentin vastauksessa Euroopan komission euroaluetta ja julkista taloutta koskevaan vuotuiseseen lausumaan, on runsaasti analyysejä ja ehdotuksia. Sitä leimaa luonnollisesti suuressa määrin vuoden 2009 suuri tapahtuma, talous- ja rahoituskriisi, joka epäilemättä oli vakavin Euroopan unionin kohtaama kriisi sen perustamisen jälkeen.

Olen oppinut tästä kriisistä kaksi asiaa. Toisaalta talous- ja rahaliitto on osoittanut tarpeellisuutensa. Euro, vakaa yhteinen valuuttamme, on toiminut todellisenä rahapolitisena kilpenämme. Euroalueeseen kuulumisen on antanut useammalle kuin yhdelle valtiolle mahdollisuuden välttää kansallisen valuutan devalvoimisen, joka olisi osaltaan pahentanut kriisin vaikutuksia. Euroalueesta onkin tullut entistä houkuttelevampi, kuten Islannin tapaus osoittaa.

Lisäksi EKP:n aktiivisella ja joustavalla rahapolitiikalla on ollut merkittävä asema eurooppalaisten pankkien pinnalla pitämisessä, kun se on lisännyt luottolaitosten likviditeettiä.

Ensimmäinen opetus onkin, että vaikka usein sanomme Euroopan rakentuneen kriiseille, tämä kriisi on osoittanut, että talousliitto on sekä tehokas että tarpeellinen samanaikaisesti.

Tästä sain seuraavan opetuksen, joka on, että meidän on vahvistettava Euroopan unionin taloushallintoa. Tällä hetkellä ainoa todella eurooppalainen talouspolitiikka on rahapolitiikka. Budjettipolitiikan koordinointi on rajallista. Euroalueelle, jonka on määrä – kuten mietinnössäkkin todetaan – kattaa kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot, on perustettava tehokas hallinnointi talouspolitiikan kaikkien näkökohtien osalta.

Sen on alettava niin makrotaloudellisesta kuin rahoitusalanakin seurannasta, ja tämän parissa me teemme kiireesti töitä Euroopan parlamentissa. Sitä on edistettävä vakaas- ja kasvusopimuksen puitteissa todellisena verotuksen koordinoituvana välineenä. Kriisin aikana merkittävät vähennykset tuloissa, elvytys suunnitelman yhteydessä toteutetut verokannustintoinenpiteet ja taloudellisten vakauttajien toiminta ovat heikentäneet jäsenvaltioiden budjettitasapainoa.

Julkisen velan vähentäminen on edelleen perustavaa laatua oleva sitoumus, sillä se koskee lastemme tulevaisuutta. Olkaamme ankaria, mutta myös kekseliäitä. Tarkastelkaamme uutta eurooppalaista veropolitiikkaa, harkitkaamme euro-obligaatioita ja olkaamme rohkeita Euroopan unionin taloushallinnossa.

Liem Hoang Ngoc, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jäsen Giegoldin mietintö on erityisen merkittävä parhaillaan käytävän makrotaloudellisen keskustelun kannalta. Mietintö on sitäkin merkittävämpi, kun otetaan huomioon se, että sen on laatinut saksalainen Euroopan parlamentin jäsen, joka halusi kiinnittää eurooppalaisten huomion niihin vääristyneisiin vaikutuksiin euroalueen valtioissa, joita seurasi saksalaisesta strategiasta työvoimakustannusten alentamiseksi yhtenäisvaluuttaan perustuvassa järjestelmässä.

Itse asiassa Saksan hallitus on juuri vetämässä euroaluetta ja koko Euroopan unionia yleiseen palkkadeflaatioon, jolla on vahingollisia makrotaloudellisia seurauksia. Erityisesti johdonmukaisten rakennerahastojen ja riittävien talousarviovarojen puuttuessa ja koska devalvointi on mahdotonta, jäsenvaltioiden on nykyisin alijäämin kestääkseen leikattava palkkoja ja pienennettävä sosiaaliturvajärjestelmiensä kattavuutta.

Seurauksena on kansainvälisen kysynnän hiljentyminen, joka on vuoden 2008 toiselta neljännekseltä asti johtanut negatiiviseen kasvuun, ja tämä tapahtui jo ennen nykyisen maksuvalmiuskriisin käynnistymistä. Toiseksi on havaittavissa vaatimattomien tulojen ja varojen kotitalouksien kasvava velkaantuminen, eikä niiden ostovoima enää lisääntynyt. Asuntolainanottoa ruokki koko sääntelemätön rahoituskoneisto, Espanjassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa, ja sen katastrofaaliset seuraukset nähtiin subprime-kriisissä.

Hyvät kuulijat, kun kuuntelee keskusteluja valiokunnassa, vaikuttaa siltä, että merkittävä osa parlamentin jäsenistä on unohtanut tästä kriisistä saadut opetukset. Kriisi ei todellakaan ole vielä ohi. Tämänhetkinen elpyminen on sitäkin hauraampaa, kun otetaan huomioon, että Euroopassa jatkuu palkkadeflaatio ja komissio, myös euroryhmän puheenjohtaja ja Euroopan keskuspankin pääjohtaja – jota kuulumme maanantaina – vaativat jäsenvaltioita soveltamaan ennen aikaisesti irtautumispolitiikkoja, joita voidaan verrata todelliseksi säästösuunnitelmiiksi.

Tässä on se vaara, että kasvu leikataan jo nupulla, kun se on tuskin vielä kääntynyt positiiviseksi, vaikka kapasiteetin käyttöasteet ovatkin edelleen matalia. Näillä politiikoilla ei onnistuta leikkaamaan alijäämää Kreikassa, Espanjassa tai muuallakaan, koska odotetut verotulot eivät myöskään toteudu. Ne pahentavat entisestään työttömyystilannetta ja ruokkivat yhteiskunnallisia jännitteitä.

Giegoldin mietinnön ansio on se, että siinä kiinnitetään huomiota joihinkin makrotaloudellisiin epätasapainoihin. Valitettavasti lopullisessa versiossa, sellaisena kuin se on Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän tarkistamana, ei tuomita palkkadeflaatiota. Kokonaisuudessaan jäsen Giegoldin käynnistämä keskustelu voi kuitenkin olla hyödyllinen aikana, jona kriisin kyseenalaistama uusliberalistinen oppi on taas voimissaan parlamentissa, neuvostossa ja komissiossa.

Ramon Tremosa i Balcells, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Sciclunaa – joka tietää varsin paljon keskuspankeista – sekä esittelijä Giegoldia. Kävimme heidän kanssaan pitkiä keskusteluja ja hyväksyimme lopulta monia kompromissitarkistuksia.

Tänään haluan puhua erityisesti eurosta. Haluan korostaa teille kaikille, että politiikka on minulle uusi ala. Vielä yhdeksän kuukautta sitten luennoin makrotaloudesta Barcelonan yliopistossa. Asuimme perheeni kanssa Lontoossa syksyllä 2008 akateemisista syistä, ja sain todistaa paikan päällä punnan arvon äkillistä 30 prosentin laskua muutamassa viikossa. Yhtäkkiä kaikki englantilaiset kollegani köyhtyivät, eikä punta ole vieläkään palanut entiseen arvoonsa. Kun tiedetään, kuinka paljon punnan arvo on laskenut, en halua edes kuvitella, mikä olisi pesetan arvo nyt, jos meillä olisi niitä vielä lompakoissamme.

Kaksi vuotta kestänyt kauhea maailmanlaajuinen talouskriisi on osoittanut, että euro on kiinnittänyt meidät lujasti vakauteen. Itse asiassa se on ainoa merkittävä läntinen valuutta, jonka käyttäjät eivät ole köyhtyneet.

Euro on ollut suojaisa satama maailmanlaajuisen rahoituskriisin valtavissa myrskyissä, lainatakseni brittiläisen finanssimies David Marshin elävää kielikuvaa. Tämä useita vuosia euroskeptikkojen leiriin kuulunut arvostettu julkisen talouden asiantuntija julkaisi vuosi sitten euroa ylistävän kirjan, jossa hän tunnusti sen menestyksen ja ennakoï sen tulevaisuutta maailmanlaajuisena valuuttana.

Euro ei ole kriisissä. Vaikeuksia yhtenäisvaluutalle aiheuttavat tiettyjen jäsenvaltioiden rahoituskriisit. Euro on loistoexamples rahaliitosta, ja huipputaloustieteilijät tutkivat ja ihailevat sitä Kiinassa, Intiassa, Brasiliassa ja Venäjällä. Eurosta ei ole mitään uhkaa Välimeren talouksille. Euro on näille talouksille mahdollisuus yhdentyä pysyvästi Keski-Euroopan valtioiden hyviin, uudistaviin ja edistyneisiin käytäntöihin.

Mietinnössä kritisoidaan voimakkaasti valtion väliintuloa valuutan keinotekoisessa devalvoinnissa, joka on osaltaan edistänyt valtaviin maailmanlaajuisen epätasapainotilojen syntymistä, jotka ovat yksi syy tähän kriisiin.

Meidän ei pidä euroalueella rangaista eniten vientiä harjoittavia valtioita. Rahoituskriisien historia osoittaa, että kun rahoitusala tervehtyy, talouden elpyminen tulee viennin myötä.

On totta, että Saksassa on alettava taas kuluttaa ja tehdä enemmän, sillä se on Euroopan talouskasvun moottori. Missään tapauksessa sen vientivoimaa ei saa heikentää. Olen katalonialainen liberaalijäsen, ja alueella, jolta olen kotoisin – jonka osuus Espanjan viennistä on 28 prosenttia – myös viennin suhde bruttokansantuotteeseen on hyvin korkea: lähes 30 prosenttia. Parhaiten pärjääviä ei pidä rangaista.

Lopuksi, eurolla on nyt kosolti arvovaltaa maailmanlaajuisesti, mutta on vielä ponnisteltava hieman sen avoimuuden puolesta. Arvoisa pääjohtaja Trichet, Euroopan keskuspankin keskustelujen sanatarkat selostukset olisi julkaistava, kuten tehdään Yhdysvalloissa, Japanissa ja Ruotsissa.

Philippe Lamberts, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, koska haluan komission jäsen Rehnin ymmärtävän sanani täydellisesti, puhun englanniksi.

Haluan katsoa eteenpäin siitä, missä nyt olemme. Mikä on tilanne tällä hetkellä? Meillä on valtavat ja kestävämmät julkiset alijäämät, ja vihreät eivät todellakaan kannata tällaisia alijäämiä.

Toiseksi emme voi olla piittaamatta siitä, että meillä on jo valtavia ja yhä syveneviä sosiaalisia eriarvoisuuksia. Kun 16 prosenttia eurooppalaisista jää alle köyhyystason, kyse ei ole vähäisestä määrästä. Kun 40 prosenttia espanjalaisista nuorista on työttöminä, kyse ei ole pienestä määrästä, ja minä voisin vielä jatkaa.

Kohtaamme myös ilmastonmuutoksen ja luonnonvarojen niukkuuden, ja kaikki tämä tarkoittaa, että on investoitava infrastruktuuriin, koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin ja niin edelleen.

Uskomme siis, että meidän on todellakin vaihdettava vaihdetta.

Herman Van Rompuy totesi helmikuun huippukokouksen jälkeen, että makrotalouspolitiikan koordinoitua on lisättävä ja parannettava merkittävästi. Se on selvää. Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa tietenkin, että budjettimenojen osalta tarvitaan lisää vertaisarviointia, enemmän ennakkovalvontaa. Kreikan BKT:sta neljä prosenttia menee sotilasmenoihin. Sen ilmavoimat on yhtä suuri kuin Luftwaffe. Siis miksi? On kyseessä pikkuinen valtio, jossa aseistaudutaan aivan hurjasti.

Mutta jos tarkastelemme pelkästään menopuolta, emme tule onnistumaan. Meidän on tarkasteltava, ja tarkasteltava huolellisesti, verotulojen koordinoitua, sillä mitä meidän on tehtävä? Meidän on löydettävä verotuloille uusi tasapaino, jossa painopiste siirtyy työtuloista muihin tulomuotoihin, myös pääomatuloihin. Meidän on varmistettava, että yritykset osallistuvat tähän tehokkaalla panoksellaan – tehokkaalla, ei siis vain paperilla – ja tämä tarkoittaa yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa, maakohtaista raportointia ja niin edelleen.

Meidän on pantava täytäntöön rahoitustoimivero, meidän on pantava täytäntöön hiilivero, niin käyttäytymisen muuttamiseksi kuin tulojen saamiseksi. Tätä ei myöskään voida toteuttaa vain pyytämällä valtioita koordinoimaan politiikkaansa. Tarvitsemme enemmän yhtenäistämistä. Jos emme toimi näin, hallituksemme osoittautuvat kyvyttömiksi sovittamaan yhteen tarvetta tasapainottaa talousarvioita ja täyttää sosiaalisia tarpeita sekä investointitarpeita.

Katsonkin, että Eurooppa on kriittisessä käännekohtassa. On tehtävä valinta voimakkaamman yhdentymisen, ei pelkästään koordinoinnin, ja rappeutumisen välillä. Minä opin Kööpenhaminasta enemmän kuin pelkästään sen, että menetimme ilmastopimuksen. Opin myös, että Eurooppa on merkityksetön, jos se ei toimi yhtenäisesti. Käytämme liikaa aikaa koordinointiin ja liian vähän aikaa yhdessä toimimiseen. Tässä oli panoksemme tähän keskusteluun.

Kay Swinburne, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, koska edustan jäsenvaltiota, joka ei kuulu euroalueeseen, en ole varma, onko mielipiteelläni kollegojen mielestä painoarvoa tässä keskustelussa. Tällä hetkellä euroalueen ongelmat ovat monien mielestä vain euroalueen jäsenten ratkaistavissa.

Euro ei kuitenkaan ole eristynyt. Se vaikuttaa maailmanlaajuisilla markkinoilla ja on kärsinyt globaalista rahoitus- ja talouskriisistä aivan kuten euroalueen ulkopuolisetkin valuutat Se, kuinka hoidamme valtiomme rahoitusalaan hyvinä vuosina vaikuttaa nyt täysimääräisesti siihen, kuinka pystymme reagoimaan ja elpymään nyt. Kuten monet ovat korostaneet, on olemassa syy sille, että Saksan julkisen talouden alijäämä on hyvin erilainen kuin Kreikassa. Vaikka niitä yhdistääkin yhteinen valuutta, asenteet säästämistä ja kuluttamista kohtaan ovat hyvin erilaisia. Rahaliittoon liittyminen ei yhdenmukaistanut täysin erilaisia veropolitiittisia kulttuureja ja perinteitä.

Yhdistyneen kuningaskunnan näkökulmasta on paljonkin sanottavaa veropolitiikkojen eroista. Mekin pumppasimme julkiseen sektoriin, kulutimme ja kulutimme hyvinä vuosina, lainasimme yhä enemmän ja saimme aikaan velat, joita emme voineet edes hyväksyä, kun vaikutti siltä, että hyvät ajat olivat iäksi kadonneet. Loimme kulttuurin, jossa eräskin arvostettu Yhdistyneen kuningaskunnan taloustieteilijä vielä viime viikolla yhdessä valiokunnassamme väitti, että hallitukset voivat taikoa rahaa.

Pohjimmiltaan julkisen sektorin rahoitukseen käytettävä raha ei ilmaannu taikaiskusta. Se tulee yksityisen sektorin verotuloista. Tämä on ymmärretty Saksassa. Viime aikoina sen politiikassa on keskitytty käyttämään valtion menoja ja kannustimia yksityisen sektorin piristämiseen. Niinpä Saksa onkin elpymisen kannalta vahvassa asemassa. Viime kädessä julkinen sektori on tehnyt tehtävänsä kriisissä. Se on pelastanut pankit ja tehostanut toimia, kun yksityinen sektori ei ole siinä onnistunut. Nyt on yksityisen sektorin vuoro täyttää kirstut uudelleen.

Tiukkojen toimenpiteiden kääntöpuoli, se, että kovaa työtä tehneitä henkilöitä irtisanoitaan julkisen sektorin työpaikoista, on käännettävä noususuunnaksi uusille yrityksille siten, että hyödynnetään yrittäjähänkeä ja vähennetään yrityksen perustamiseen liittyviä kustannuksia, jotta niiden avulla saadaan aikaan tuottoisa yksityinen sektori, jota tarvitaan kaikkien jäsenvaltioiden hilaamiseen ylös tästä kuopasta. Kaikkien niiden valtioiden, jotka ovat harjoittaneet viime vuosina kestäväntöntä talouspolitiikkaa – siis myös kotimaani – on ymmärrettävä, että muutos on tarpeen ja välttämätön.

Jürgen Klute, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käytän tilaisuutta hyväkseni tarkastellakseni vielä Kreikan tilannetta, sillä katson, että Kreikan kriisi tarjoaa meille tietoa euroalueen poliittisesta asemasta. Aluksi haluan kuitenkin esittää huomautuksen Saksan liittokansleri Merkelin kehotuksista sulkea Kreikka tarvittaessa euroalueen ulkopuolelle.

Ryhmäni Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä katsoo, että ehdotus on aivan absurdi. Toisaalta, keskustelemme yhteisöstä, jolla on yhteinen kohtalo. Jos tarkoitamme tätä vakavissamme, emme myöskään voi vaatia jäsenvaltion sulkemista ulkopuolelle ensimmäisen kohtaamamme suuren tai kohtalaisen kriisin aikana. Tämä on mieletöntä! Ensisijaisesti se merkitsisi epäonnistumisen myöntämistä, mikä johtaisi rahoitusalan pokkurointiin.

Rahoitusala on häpeämättömästi antanut lunastaa itsensä kriisistä veronmaksajien rahoilla, mutta nyt meiltä pyydetään tällaisen avun epäämistä Kreikalta. On vaikeaa selittää eläkeläisille ja työntekijöille Kreikassa ja muissakin kriisistä kärsineissä valtioissa – tiedotusvälineiden mukaan Portugali on seuraava, johon tarkastelu kohdistuu – miksi heitä pyydetään maksamaan, kun he jo ovat tukeneet pankkeja veroillaan. Tämä tie olisi sama kuin ajaisimme EU-hankkeen päin muuria.

Kaikesta perustellusta Kreikkaa vastaan esitetystä kritiikistä huolimatta – ja kreikkalaiset jäsenet ymmärtävät vielä, että heidän kotimaassaan on paljon tehtävää – Kreikka ei missään tapauksessa ole yksin vastuussa kriisistä. Haluan korostaa, että suurimman osan euroalueen rahoituspoliittisista päätöksistä on tehnyt Euroopan keskuspankki. Euro ei voi tarjota ratkaisua yksittäisten talouksien tuottavuustason eroihin. Saksan kaltaiset suuret viejamaat pakottavat Kreikan talouspolitiikan polvilleen. Tämän vuoksi kyse on myös EU:n talous- ja kilpailupolitiikan kriisistä.

Tämän vuoksi pyydämme poistamaan EU:n jäsenvaltioiden rahoitustukea koskevan kiellon. Euroalueen jäsenvaltioiden olisi tarjottava euromääräisiä lainoja saataville, Euroopan keskuspankin on ostettava luottoja samalla tavalla kuin Yhdysvaltojen keskuspankki on tehnyt ja luottoriskijohdannaiset on kiellettävä. Tätä me pyydämme.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies Pál SCHMITT

Nikolaos Salavrakos, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, maaliskuun 25. päivä on sekä Euroopan että Kreikan syntymäpäivä. Euroopan unioni syntyi 25. maaliskuuta 1957 Rooman sopimuksella. Kreikka syntyi 25. maaliskuuta 1821.

Tänään, syntymäpäivänään, Eurooppaa ja Kreikkaa koetellaan, Eurooppaa sen koheesion ja Kreikkaa sen talouden osalta. Kaikki täällä parlamentissa tietävät, että euroalueen 15:sta valtiosta kuudella on paljon julkista velkaa ja talouden alijäämää. Kaikki täällä parlamentissa tietävät, että kaikilla 30 OECD-maalla on velkaa yli sata prosenttia BKT:sta ja 30 prosenttia enemmän kuin vuonna 2008. Jopa Amerikan yhdysvallat pyrkii tässä kokemassamme valtavassa talouskriisissä ratkaisemaan ongelmiaan pääasiassa painamalla rahaa.

Tiedämme myös, että Kreikka on ottanut käyttöön niin paljon tiukkoja toimenpiteitä, että sen kansalaiset ovat uupuneet. Monet sanovat, että se on oikein Kreikalle ja että sen on maksettava virheistään. Totta, tietyt henkilöt on saatava vastuuseen tästä. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että Kreikka tuo maahan 15 miljardilla eurolla enemmän tavaraa muista Euroopan valtioista, erityisesti Saksasta, kuin mitä se vie.

Tämän vuoksi kehotan Euroopan unionin johtajia muistamaan, että keinottelun tarkasteleminen voi muodostaa geopoliittisen tilanteen politiikassa laajemmin.

Puhemies. – (HU) Kiitos. Puheaikanne on päättynyt. Pyydän teitä kunnioittavasti pysyttämään teille annettussa puheajassa.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Jäsenet haluavat äänestää tästä myöhemmin, ja olemme vakavissa vaikeuksissa, jos emme noudata puheajoja.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääjohtaja Trichet, aluksi haluan onnitella teitä siitä, mitä olette saanut aikaan viime vuosina. Teidän on kuitenkin samaan aikaan muistettava, että sadat miljoonat ihmiset pidättävät henkeään, sillä he ovat huolissaan eurosta, mitä emme odottaneet tapahtuvan tämän sukupolven aikana.

Ensinnäkin olemme huolissamme siitä, mitä seuraavaksi tapahtuu puolen vuoden tai vuoden perusrahoitusoperaatioille, sekä siitä, onnistuttko vetäytymään tästä poikkeuksellisten likviditeettitoimenpiteiden paketista. Vain masokistisesti rahoituspolitiikkaan suuntautuvat voisivat olla toivottamatta teille onnea tässä. Inflaatio on kuitenkin myös huolenaihe, ja tällä alalla edistytte hyvin. Itävaltalaisena neuvon välttämään täällä nähtyä Saksan parjaamista. Kaikkien tiedossa pitäisi olla, että Saksa on ollut menneisyydessä merkittävä vakauden lähde. Sitä ei pidä nyt rangaista, koska se on saanut aikaan monilla aloilla parempia tuloksia kuin muut valtiot. Ei ole mahdollista osoittaa solidaarisuutta sellaisia kohtaan, jotka ovat vastuussa huonosta hallinnosta, tuhlauksesta ja liiallisista hallintotoimenpiteistä.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän varjoesittelijänä Euroopan keskuspankin vuosikertomuksesta 2008 laaditussa mietinnössä olen hyvin iloinen siitä, että mietintö on nyt tarkasteltavanamme. Hyvin tiiviin ja tehokkaan yhteistyön ansiosta esittelijä Sciclunan ja ennen kaikkea Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsen Tremosan kanssa katson meidän laatineen hyvin tasapainoiset huomiot EKP:n vuosikertomuksesta 2008. Pääjohtaja Trichet ja komission jäsen Rehn olivat samaa mieltä.

Minusta EKP kohtasi erityisen vaikeita tehtäviä vuonna 2008, ensimmäisenä kriisivuonna. Ottaen huomioon nämä haasteet, EKP on mielestäni toiminut tehokkaasti ja ennen kaikkea hyvin harkiten. Jäsen Sciclunan mietinnössä kuvataan tätä lähestymistapaa. Tilanne ei kuitenkaan ole EKP:n kannalta yksinkertainen, eikä todennäköisesti muutu lähiaikoina. Toisaalta emme todellakaan ole vielä selviytyneet kriisistä ja toisaalta suunnitellut sääntelytoimet muodostavat EKP:lle uusia haasteita ja ongelmia. On tärkeää, että EKP edelleen varmistaa euroalueen vakauden tulevana kuukausina ja vuosina. EKP:n pysyttävä oikealla kursilla kuin tankkerin avomerellä.

Toisaalta – arvoisa pääjohtaja Trichet, mainitsin tämän jo viimeistä edeltävässä rahapolitiikkaa koskeneessa keskustelussa – Euroopan keskuspankin itsenäisyys on säilytettävä, erityisesti kun otetaan huomioon sen tuleva liittyminen Euroopan järjestelmäriskikomiteaan. Tämä on hyvin tärkeää, sillä pääjohtajana te ja muutkin EKP:n jäsenet tulette osallistumaan asiaan voimakkaasti. Tämän on oltava tulevaisuudessa merkittävä arviointikriteeri muiden keskuspankin toteuttamien toimenpiteiden osalta. Meidän on tärkeää pitää tämä asia mielessä tarkastellessamme muita vuosikertomuksia muutamana seuraavana vuonna.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa pääjohtaja Trichet, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keisarilla ei ole vaatteita! Tilanteen vakavuus on kuvattu hyvin tarkkaan. Nyt on keskityttävä parannuskeinoihin, ja niistä ensimmäinen voi olla vain Euroopan unionin taloushallinto, jota ilman talousjärjestelmä ei kasva ja velasta tulee entistä kestävämpää.

Kreikkaa on tuettava ja autettava, ja on vältettävä mahdollinen dominovaikutus niissä Euroopan valtioissa, joiden talouksille on ominaista heikko kilpailukyky ja korkea velkataso. Todellisen eurooppalaisen hallinnon on taattava kolme tavoitetta: 1) kasvupolitiikka, 2) kasvun ylläpitämiseen sopivat rahoitusvälineet ja 3) hätätilanteiden hallintapolitiikka.

Olen kuullut tänä aamuna kovin monta euron hyviä puolia ylistävää puheenvuoroa. Olen tietenkin niistä samaa mieltä, mutta miksi emme pidä euroa valuuttana, joka sekä pelastaa meidät inflaatiolta että pienen, hyvän ja taatun luoton keinoin myös takaa meille enemmän maksuvalmiuksia käynnistää suuri eurooppalainen investointiohjelma laskemalla liikkeeseen euro-obligaatioita? Mitä tulee hätätilanteiden hallintaan, hyväksyn ajatuksen Euroopan valuuttarahaston perustamisesta, mikä olisi järkevä ratkaisu.

Hyvät kuulijat, lopuksi haluan todeta, ja sanon sen selkeästi, että tässä vaiheessa ei kannata viivyttellä, vetelehtiä ja odottaa pitkän pimeän päättymistä. Don Abbondion Euroopasta ei ole meille hyötyä. Jos Eurooppa ei nyt osoita rohkeutta, koska sen on osoitettava rohkeutta?

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on ollut valiokunnassa raskaansarjan viikko EKP:n pääjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan ja EKP:n varajohtajaehdokkaan kanssa. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden entistä voimakkaampi valvonta varhaisen puuttumisen mahdollistavine tarkkoine tilastoineen on ratkaiseva vaatimus.

Tätä koskeva työskentely on käynnistynyt, siihen sisältyy myös Eurostatin tilintarkastusvaltuudet ja valiokunnassa odotetaan malttamattomina sen vahvistetun avunantoaseman tukemista.

On kuitenkin vielä vakaus- ja kasvusopimuksen ylittäviä indikaattoreita, jotka on otettava huomioon. Makrotaloudelliseen vakauteen liittyvä entistä laajempi finanssikoordinointi on yksi vaihtoehto. Tätä on kuitenkin jo kokeiltu, tietysti. On muistettava vuoden 2001 rähinä Ecofin-neuvoston varoitettua Irlantia julkisen talouden ylijäämästä. Olemme siis oppineet läksymme: on vielä vaikeampaa harjoittaa kuria ylijäämän aikoina kuin hallinnoida alijäämiä. Ja, aivan kuten rahoitusmarkkinoilla, tässä epäonnistuminen johtaa kriisiin.

Jäsenvaltioiden välisissä epätasapainoissa on kiinnitettävä huomiota kilpailukykyyn menettämiseen, johon usein liittyy vitkastelu yhtenäismarkkinoilla ja rakennemuutoksiin, myös eläkkeisiin asianmukaisen puuttumisen sivuuttaminen. Tämäkään ei välttämättä synnytä alijäämää.

Lopuksi, kuten jäsen Scicluna totesi, EKP:n tarjoamat maksuvalmiudet ovat olleet arvokas väline kriisin aikana, mutta ne eivät ole siirtyneet reaalityönteeseen. Usein ne on yksinkertaisesti sijoitettu uudestaan korkeamman koron varoihin. Rohkenen jopa sanoa, että osa niistä on jopa kierrätetty uudestaan EKP:hen. Joinakin kvartaaleina tällaista toimintaa voidaan pitää jopa bonukseen oikeuttavana. Siksi kysynkin: onko meidän todella kuunneltava tällaisten pankkien pyyntöjä uusista pääomavaatimusten täytäntöönpanoajankohdista?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan sanoa, että tämä on merkittävä mietintö, jolla luodaan arvokas kompromissi Euroopan parlamentin jännitteiden välille. Siinä tuodaan esiin

sosiaalisen koheesion osatekijöitä, joita ei esiinny Euroopan parlamentin vastaavissa keskusteluissa. Toivoisimme sen merkitsevän myös merkittävää käännekohtaa koko Euroopan unionin politiikassa.

Siinä tietenkin tarkastellaan vuotta 2009, vaikka vuonna 2010 on tapahtunut merkittäviä asioita, jotka tietenkin koskevat kotimaatani Kreikkaa. Voidaan todeta, että rahaliiton lisäksi tarvitsemme taloudellista ja poliittista liittoa, kuten monet ovat todenneet. Euroa on täydennettävä vähimmäissosiaaliturvan indikaattorilla sosiaalisen koheesion vuoksi.

Tämä käy selväksi monista Kreikassa sanotuista asioista, joista suuri osa ei ole totta. Voin esimerkiksi vain korostaa sitä tosiseikkaa, ettei tuottavuus ollut Kreikassa paljonkaan alle EU:n 27 jäsenvaltion keskiarvon. Tämä käy ilmi Eurostatin tilastotiedoista: se oli 90 prosenttia sekä vuonna 2007 että vuonna 2008.

Julkisen talouden alijäämä ja julkisen velan kasvu Kreikassa viimeisten kahden tai kolmen vuoden aikana oli seurausta kriisin aiheuttamasta tulojen romahtamisesta, ulkomailta tulevien tulojen, kuten matkailu- ja merenkulualan tulojen, sekä julkisten menojen kasvusta. On tietenkin myös tuhlausta, mutta henkilöitä otetaan töihin julkiselle sektorille eri muodoissa.

Kaiken tämän on tietenkin muututtava. Meidän on myös vaadittava tätä sosiaaliturvaindikaattoria emmekä saa tyytyä yleisiin pyyntöihin, ettei tehdä mitään mataliin tuloihin liikaa vaikuttavaa. Menoja ja asemenoja on valvottava, kuten kaikkea muutakin, joka on merkittävästi lisääntynyt viimeisten kahden vuoden aikana, mutta erityisesti on seurattava tuloja, jotka ovat yhtä lailla laskeneet merkittävästi. Köyhyyden partaalla olevien suurten väestöosien tulot eivät saa laskea.

Nämä asiat huolettavat luonnollisesti myös tänään täällä Brysselissä käynnissä olevassa huippukokouksessa. Giegoldin mietinnön on kuitenkin merkittävä myös yleisempää muutosta ja näiden kantojen sisällyttämistä vakaussopimukseen. Missään tapauksessa meidän ei pidä turvautua Euroopan valuuttarahastoa koskevaan tuomittavaan politiikkaan, johon kaiken muun lisäksi liittyy puutteita toteuttamiskelpoisuudessa.

(Suosionosoituksia)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, komission jäsen Rehn ja pääjohtaja Trichet olivat oikeassa puheissaan tilanteesta tänään. Kreikan asema euroalueella on hyvin epävarma, ja minusta vastaus on Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF). Tällä hetkellä IMF on oikea organisaatio auttamaan Kreikkaa selviytymään kriisistä. Jos se ei toimi, meidän on oltava määrätietoisia ja leikattava Gordionin solmu auki. Valtioiden, jotka eivät noudata euroalueen sääntöjä, on poistuttava pelistä.

Arvoisa puhemies, meidän on pyrittävä ottamaan opiksemme tästä tilanteesta. Euroalueeseen liittyessään Kreikka oli yhtä arvaamaton kuin Delfoin oraakkeli. Sen esittämät luvut olivat epäselviä ja epäluotettavia. Ei ole oikein, että Kreikan hallitus vaatii muiden euroalueen valtioiden löytävän ratkaisun, koska ne muka olisivat osasyllisiä Kreikan nykyiseen kriisiin. Perustelut ovat aivan pääläellaan. Kukaan, joka toimittaa virheellisiä lukuja, ei voi osoittaa sormellaan syyttävästi ketään muita. Tämän vuoksi esitän pääjohtaja Trichet'lle ja komission jäsen Rehnille erityisen kysymyksen. Olitteko tietoisia siitä, että Kreikan euroalueeseen liittyessään toimittamat luvut olivat epätarkkoja ja epätäydellisiä? Jos ette olleet, eikö teidän olisi pitänyt olla? Toivon saavani kysymykseen suoran vastauksen.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan toivottaa maanmiehilleni hyvää maaliskuun 25. päivää.

Kapitalistinen kriisi on johtanut työntekijöiden elinolojen heikkenemiskiarteeseen. Samalla se on antanut pääomalle mahdollisuuden vauhdittaa työväenluokan vastaisten poliittisten valintojen soveltamista. Valtion työläisiin kohdistaman terrorin myötä rahavalta käynnisti todellisen sodan perustavaa laatua olevia palkka- ja sosiaalioikeuksia vastaan pyrkien lisäämään pääoman voittoja.

Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden hallitusten harjoittaman ruohonjuuriluokan vastaisen politiikan peruspilari on EKP. Tämä politiikka on kovaa, ja sitä harjoitetaan yksinomaan pääoman tuottavuuden kriteerin perusteella. EKP:n perustamisestaan asti esittämät jatkuvat vaatimukset palkkojen leikkausten ja kapitalististen rakennemuutosten vauhdittamisesta löysivät hedelmällisen maaperän kapitalistisesta kriisistä.

EKP on toiminut rahavallan porvarillisena assistenttina siirtäen kriisin taakan työläisten kannettavaksi. Se on kanavoinut yli biljoona euroa pankeille ja monopoliryhmille. Nyt se kuitenkin vaatii työläisiä korvaamaan vahingot ja maksamaan uudestaan tämän rahamäärän.

Tämän vuoksi on käynnistettävä imperialismin vastainen taistelu, taistelu Euroopan unionista pääsemiseksi, taistelu kansanvallan ja kansantalouden puolesta, taistelu sosialismin puolesta.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ilmeisesti elänyt jossain rinnakaistodellisuudessa, kun nyt kuulen euron menestyksestä. Yritetäänkö palata maan pinnalle?

Työttömyys, nuorisotyöttömyys Iberian niemimaalla ja monissa euroalueen valtioissa on kroonista. Se on pysytellyt 30–40 prosentissa jo vuosia. Ei sillä ole mitään tekemistä kriisin kanssa. Täydellinen katastrofi. Yhdysvaltojen BKT on kaukana edellä Euroopan unionista. Tyynenmeren rannoilla BKT on kaukana edellä Euroopan unionin BKT:sta.

Ei euro ole ollut minkäänlainen menestys. Nyt se on jo heikentymässä. Se on jo romahtamassa silmiemme edessä. Tarkastelkaa vaikka talouden perusasioita. Ei ole viime hetken luotonantajaa, ja tämän vuoksi meillä on Kreikan kriisi ja nurkan takana odottaa Portugalin kriisi. Ei ole luotonantajaa. Tämä on mahdollonta globaalissa valuuttahallinnassa, olipa kyse optimaalisesta valuutta-alueesta tai ei.

Ei ole koordinoitua finanssipolitiikkaa, joten epäonnistuminen on varmaa, ja se tapahtuu parastaikaa.

Haluan muistuttaa kaikkia erästä toisesta asiasta. On kahdenlaisia ihmisiä: vaurauden luoja, niitä ihmisiä, jotka menevät töihin yksityiselle sektorille ja luovat vaurautta, ja sitten niitä muita, jotka kuluttavat vaurautta, ja näitä ovat poliitikot ja byrokraatit, ja meitä on liikaa. Meitä on aivan liian paljon. Me olemme apinoita talouden kimpussa, ja siihen asti kunnes tällaiset valuutta-alueet alkavat leikata julkisen sektorin kuluja, tilanne vain pahenee ja pahenee.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Mafia on suuri kriisin aiheuttaja. Haluan esittää muutaman esimerkin omasta kotimaastani Romaniasta. Uskokaa pois, kirjailijana ja historioitsijana, joka johtaa yhtä sanomalehteä ja yhtä viikkolehteä, tiedän oikein hyvin, mistä puhun.

Vuodesta 1990 lähtien noin 6 000 yritystä, joiden arvo oli yhteensä 700 miljardia euroa, on yksityistetty vilpillisesti. Valitettavasti näistä rahoista on tähän mennessä saatu vain 7 miljardia euroa, eli yksi prosentti. Monissa tapauksissa yksityistämistä ei edes toteutettu, vaan varat siirrettiin Romanian omistuksesta muiden valtioiden omistukseen, toisin sanoen kansallistettiin. Ei tämä ole enää markkinataloutta vaan viidakon taloutta.

Tilanne toistuu useissa Balkanin alueen valtioissa, joissa paikallinen mafia on yhdistänyt voimansa rajat ylittävän mafian kanssa muodostaen järjestäytyneen rikollisuuden kartellin. Aivan kuten sata vuotta sitten, Balkanin niemimaa on jälleen ruututynnyri. Yhteiskunnallisen vastarinnan aalto voi nopeasti levitä Kreikasta muihin alueen valtioihin

Kun me 1900-luvulla puhuimme vallankumouksesta vientitavarana, nyt 2000-luvulla voimme puhua konkurssista vientitavarana. Nälkiintyminen on historian voimakkain vaikuttaja vaaleissa. Meidän on siirryttävä korruption torjumisesta, joka on hyvin abstrakti käsite, korruptoitujen torjumiseen.

Kansalaisten mieliala on hyvin synkkä, ja jos emme onnistu lopettamaan petoksia omissa valtioissamme, Euroopan unionin jalo hanke romahtaa kuin hiekkalinna.

On kuitenkin toivoa pelastumisesta. Tällaisessa historiallisessa tienhaarassa tarvitaan radikaaleja ratkaisuja. Mafian ei pidä olla valvonnan alla vaan mullan alla.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää lämpimästi Euroopan keskuspankin pääjohtaja Jean-Claude Trichet'ä hänen erittäin menestyksekkästä työstään viimeisten kuuden vuoden aikana. Haluan tietenkin kiittää myös esittelijöitä sellaisen mietinnön esittämisestä, joka on saanut enemmistön tuen. Arvoisa komission jäsen Rehn, haluan muistuttaa, että teillä on edessänne valtavia tehtäviä. Toivon, että komissiolla on lopultakin rohkeutta tarkastella vakaus- ja kasvusopimuksen puutteita uudessa ehdotuksessa. Malli, jossa valtiovarainministerit johtavat taloushallintoa, ei ole tässä tapauksessa mahdollinen, sillä nämä valtiovarainministerit ovat aiemmin epäonnistuneet. Tarvitsemme automatisoidumman järjestelmän. Emme tarvitse valtiovarainministerien valvomaan taloushallintoa. Sen sijaan tarvitsemme automaattisen järjestelmän, joka reagoi rikkomuksiin, ja EKP:n ja komission on tuettava ja johdettava tätä. Huippukokouksessa voitaisiin päätyä tähän.

Haluan esittää kaksi huomautusta siitä, mitä pääjohtaja Trichet sanoi euroalueesta. Olen hyvin tyytyväinen siihen, että viittasitte tarpeeseen olla kilpailukykyinen koko maailmassa. Ei ole kyse siitä, että yksi euromaa kilpailee toisen kanssa, vaan siitä, että pystymme pitämään puoliamme Yhdysvaltoja ja Aasiaa vastaan.

Toiseksi EU on suuressa määrin onnistunut tasapainottamaan tilinsä, ylijäämävaltioiden ansiosta. Jos näin ei olisi tapahtunut, EKP olisi joutunut toteuttamaan paljon tiukempaa politiikkaa.

Kolmanneksi taloushistoriassa ei ole esimerkkejä valtioista, joissa väestö vähenee, ja jotka saisivat aikaan pitkän ajanjakson kasvua sisämarkkinoilla. Niiden on vietävä tavaroitaan.

Saksa puolestaan aloitti talous- ja rahaliiton jäsenyytensä heikosti, mutta se on kirinyt ja on nyt esimerkki monille muille valtioille. Tämä ei ole riittävää. Meillä on kädet täynnä julkisen talouden vakauttamisessa. On tärkeää, ettei sen edellyttämää työmäärää aliarvioida. Kenen ajatus oli rangaista hyvin menestyneitä valtioita ja sulkea pois ne, jotka eivät ole täyttäneet velvoitteitaan? Tämä ei ole aitoa eurooppalaista politiikkaa. Tämän vuoksi toivon komissiolle rohkeutta ja esitän lämpimät kiitokseni EKP:lle.

(*Suosionosoituksia*)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella kahta esittelijää heidän tekemästään erinomaisesta työstä erityisen vaikeassa tilanteessa.

Yksi mitä merkittävin huippukokous käynnistyy hyvin pian, ja puhutaan paljon niin kutsutusta Kreikan tapauksesta sekä siitä onko luotava ja missä laajuudessa eurooppalainen mekanismi, joka toimisi tarvittaessa taloutta suojaavana indikaattorina, jota koko euroalueen vakaus edellyttää.

Epäilemättä suurin vastuu tilanteesta on Kreikalla, ja se onkin myöntänyt sen täysin. On kuitenkin muutakin, kollektiivista vastuuta. Yhteinen valuutta on antanut paljon, mutta sillä on myös vakavia heikkouksia. Yhdentoista EMU-vuoden aikana emme halunneet nähdä ja tunnustaa, että kilpailukyky hajautuu ja että merkittävät eriarvoisuudet ja epätasapainot euroalueen talouksien välillä olivat ristiriidassa euroalueen toteuttamiskelpoisuuden ja vakauden kanssa.

Spekulatiiviset hyökkäykset, jotka tähän mennessä ovat kohdistuneet pääasiassa Kreikkaan – mutta jotka saivat taannoin aikaan myös Portugalin luottoluokituksen alentamisen ja jotka ovat jo kohdistuneet muihinkin valtioihin, kuten Italiaan ja Espanjaan, eikä kukaan tiedä niiden seurauksia – ovat tehneet tämän selväksi.

Jos siis haluamme näyttää, että kykenemme selviytymään tilanteesta, meidän on välittömästi siirryttävä uuteen vahvistettuun taloudellisen yhteistyön ja taloushallinnon malliin, jossa, arvoisa jäsen Langen, kunnioitetaan vakaus- ja kasvusopimusta, mutta jossa samalla voidaan ylittää rahoituksen koordinointi sen suppeassa merkityksessä ja edetä talouden koordinointiin, johon liittyy lisäkriteerejä, ja saavuttaa EU:n työllisyyttä ja kestävästä kehitystä koskevan strategian tavoitteet.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa pääjohtaja Trichet, euro on kymmenvuotias ja se on suurelta osin läpäissyt kokeet, vaikka tämänhetkinen myllerrys ei vielä olekaan päättynyt. Olen varma, että jo tänään näemme ensimmäisen merkittävän askeleen kohti eurooppalaista ratkaisua, joko Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa tai ilman sitä. Meillä on yhteinen kohtalo, kuten pääjohtaja Trichet aivan oikein totesi. Vaihtoehto, epäonnistuminen, olisi pelottava tulevaisuudennäkymä.

EKP on ollut voiman linnake rahoitusmyrskyjen iskiessä. On syytä toistaa, että euro on ollut menestys rahoituskriisin aikana ja ankuri Euroopalle, myös euroalueen ulkopuolisille valtioille.

Euro on tarjonnut vakautta ja edellytykset miljoonien uusien työpaikkojen luomiselle, eikä tätä pidä unohtaa nyt, kun kaikki puhuvat kriisistä. Kreikan ja muiden euroalueen valtioiden ongelmista ei voida syyttää euroa. Julkisten menojen huoleton kasvattaminen tuo ongelmia valuuttavalinnasta riippumatta. Päinvastoin, talouskriisi olisi ollut merkittävästi kauheampi, jos meillä ei olisi ollut euroon liittyvää yhteistyötä. Olisimme joutuneet selviytymään keinottelusta ja yli 20 kansallisen valuutan kilpailevista devalvoineista.

Monet meistä ovat kokeneet tällaista, ja itse olen kuulunut ruotsalaiseen rahoitusvaliokuntaan aikana, jona korkoaste oli 500 prosenttia. Kreikan kriisi osoittaa luonnollisesti sen, että julkisen talouden alijäämän matalalla pitämistä koskevaa sopimusta on tiukennettava. Alijäämä on silti hyvin suuri. Tarvitsemme parempaa talouspolitiikan valvontaa ja koordinointia EU:n tasolla, toisin sanoen nimensä veroista rahoituskoordinointia.

Lopuksi haluan vielä sanoa jotain keinottelusta. Toisinaan, kun valtiot joutuvat keinottelun kohteeksi, kuten kotimaani 1990-luvulla, se itse asiassa tarjoaa meille hyvän tilaisuuden organisoida toimenpiteemme. Kun olimme vaikeassa tilanteessa muun muassa George Sorosin toimien seurauksena, tiesimme, mitä oli odotettavissa, ja toteutimme tarvittavat toimenpiteet. Tämä on asia, jota teidän nyt vaikeuksissa olevissa valtioissa on ajateltava.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, vältän edellisen puhujan käyttämää sotilaallista kieltä. Sodan kieli ei sovi pankkien tyyliin. Edustan kenties ainoata parlamentin ryhmää, joka on saanut suurimman osan jäsenistään euroalueen ulkopuolisista valtioista. Vain kaksi tulee eurolandiasta. Tämän vuoksi näkemykseni on erilainen.

Pääjohtaja Trichet'n puheenvuoro voidaan summata luvuksi 36, sillä niin monta Euroopan parlamentin jäsentä kuunteli hänen puhettaan. Tarkoittaako tämä, että olemme laiskoja? Ei, itse asiassa se tarkoittaa, että parlamentin jäsenet eivät usko Euroopan keskuspankin todella olevan ratkaisu, lääke tähän kriisiin, tai että se voisi olla pelastusrengas. Komission jäsen Rehn sanoi euroalueen olevan arvo jo itsessään, ja sitten hän puhui Kreikan kriisistä. Tässä piilee eräänlainen ristiriita. Kreikka on nyt kriisissä, koska se liittyi tähän vakauden tyyssijaan liian varhain. Meidän on vältettävä tällaisia epäjohtomukaisuuksia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kollegojen kanssa, jotka sanoivat, ettei kriisi ole vielä ohi. Monissa valtioissa taloustilanne on selkeästi negatiivinen. Työttömyys kasvaa useimmissa valtioissa. Toimenpiteet alijäämien korjaamiseksi pahentavat kriisiä.

Arvoisa pääjohtaja Trichet ja arvoisa komission jäsen Rehn – ja puhun toimielinten näkökulmasta – ettekö nähneet lähestyvää kriisiä? Merkit olivat havaittavissa. Kriisin puhjettua piiloudutte sen mielipiteen taa, että jokaisen on itse ratkaistava ongelmansa. Nyt te toistelette täällä yksitoikkoisesti ”alijäämien seuranta” ja ”vakaussopimuksen tiukkuutta”.

Minusta Euroopan unionin ja Kreikan ongelma ei ole vakaassa rahataloudessa. Tiedätte, että kattaakseen velkansa Kreikan kaltaiset valtiot ovat keinottelijoiden riistaa, mutta samalla ne paljastavat EMU:n institutionaaliset ja poliittiset puutteet.

Tämän vuoksi totean, että tarvitaan muutosta vakaussopimukseen. Vakaussopimuksen noudattamisen vaatiminen erityisesti taantumien aikana lisää selvästi alueellisia ja sosiaalisia eriarvoisuuksia ja pahentaa niitä, lisää työttömyyttä ja tuhoaa kaikki kasvun mahdollisuudet.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, tilanne, johon Kreikka ja euroalue ovat ansaitusti ajautuneet, on valitettava. Rahoitustuen Kreikalle on tultava ensisijaisesti Kansainväliseltä valuuttarahastolta (IMF). IMF on itse todennut olevansa erinomaisessa asemassa auttamaan Kreikkaa. Euroopan valuuttarahaston (EMF) perustamista motivoivat ilmeisesti poliittiset pohdinnat, erityisesti Euroopan kasvojen säilyttäminen, jos Kreikka vetoaa IMF:ään. Älkäämme kuitenkaan rynnäkö perustamaan uutta elintä lääkkeeksi siihen, ettei voimassa olevia sääntöjä ole noudatettu. Euroopan valuuttarahaston perustamisen tarpeellisuus ja suotavuus herättävät epäilystä. Vakaus- ja kasvusopimuksessa määrättyjä seuraamuksia on pantava täytäntöön entistä aktiivisemmin, jotta voidaan varmistaa sääntöjen noudattaminen. On todellakin neuvoston tehtävä tehdä aloite. Eurostatille on annettava valtuudet tutkia huolellisesti euroalueen jäsenvaltioiden budjettilukuja ja seurata näin vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamista.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mietinnössä on yksi vakava puute: siinä ei nimetä vastuullisia. Emme kuitenkaan kykene lopettamaan Euroopan taluskriisiä ennen kuin siitä vastuussa olevat on tunnistettu. Puhutaan lopultakin asioista niin kuin ne ovat. Kriisiä eivät aiheuttaneet yli varojensa eläneet ihmiset vaan eurooppalaiset yhteiskunnat kuiviin lypsäneet pankit, monikansalliset yhtiöt ja vakuutusyhtiöt.

Jos monikansallinen yritys nyt haluaa sijoittautua Unkariin, se etenee näin: paikallinen kunnallishallinto antaa sille ilmaista maata, sille myönnetään alennusta veroista ja maksuista, se työllistää ihmisiä minimipalkalla eikä anna näiden edes liittyä ammattiliittoon. Nämä olot ovat ajaneet työnhakijat kriisiin Euroopassa. Vaadimme monikansallisia yhtiöitä, pankkeja ja vakuutusyhtiöitä tekemään osansa ja tukemaan taluskriisin ratkaisua ja sen päättämistä koskevista tehtävistä.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, nyt läpikäymämme kriisi on pahin kahdeksaan vuosikymmeneen ja merkittävin sitten yhteisöohjelman käynnistymisen.

Se alkoi Pohjois-Amerikan subprime-kiinnitysluottokriisillä, ja Lehman Brothersin kaaduttua se on nyt edennyt kolmanteen vaiheeseensa, jätettyään Eurooppaan neljän prosentin pudotuksen BKT:ssa vuonna 2009, yli 23 miljoonaa työtöntä sekä voimakkaasti heikentyneet julkiset taloudet, joissa velka voi ylittää 80 prosenttia BKT:sta.

Euroopan keskuspankilli oli ratkaiseva asema järjestelmän maksuvalmiuksien ylläpidossa, ja se käytti uudentyyppejä mekanismeja torjuakseen luottorajoitukset sekä teki tiivistä yhteistyötä merkittävimpien rahaviranomaisten kanssa.

Nyt, kun odotettavissa on maltillinen elpyminen eikä inflaatiopaineita ole, sen on edelleen edistettävä osaltaan luottojen palauttamista ja vältettävä talouden elpymisen vaarantamista poikkeuksellisten toimenpiteiden liian varhaisella tai syrjivällä kumoamisella.

Kriisi on näyttänyt meille, että talous- ja rahapolitiikan perustaa – on vahvistettava. On pidettävä silmällä pääasiallisten rahoitusvarojen ja yksityisen velan hintakehitystä hintojen vakauden ja talouden yleisen vakauden takaamiseksi.

Tällä hetkellä kahdessakymmenessä jäsenvaltiossa on liialliset alijäämät. Julkisen talouden vahvistaminen – välttämätön tehtävä, joka on toteutettava koordinoitulla ja älykkäällä tavalla – merkitsee kysynnän palauttamista, investointien edistämistä ja sellaisten uudistusten suosimista, joilla autetaan taloutta elpymään, lisätään kestävä kasvun mahdollisuuksia ja luodaan uusia työpaikkoja. Laajemmalla talousliitolla voi olla vaikutusta.

On korjattava kansainväliset epätasapainotilat. Euroopan unioni on yksi tasapainoisimmista alueista. Tasapaino voi olla uhattuna, jos sen kilpailukykyä ei vahvisteta ja kansainvälistä valuuttayhteistyötä lisätä. Parannamme kykyämme kilpailla maailmanlaajuisesti vain vahvistamalla sisäistä talousyhteistyötä kilpailukyvyyn ja maksutaseiden aloilla korjataksemme epätasapainot ja eroavuudet euroalueella.

Kreikan pyrkimykset ja rohkeus ansaitsevat selkeää ja määrätietoista tukea. On kyse yhteisestä edusta, ja epävarmuus on haitaksi kaikille eurooppalaisille. Toissijaisuus ja solidaarisuus ovat saman kolikon kaksi puolta: eurooppalaisen valuutan. Kuten pääjohtaja Trichet sanoi englanniksi, ranskaksi ja saksaksi, euro on enemmän kuin pelkkä valuutta: se on yhteinen kohtalomme.

Olen nyt toistanut sen espanjaksi, joka on yksi Euroopan unionin yleisistä kielistä. Lopuksi sanon sen kreikaksi, kielellä, joka parhaiten kuvaa yleismaailmallista kutsumustamme: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies, taluskriisillä on ollut kielteisiä vaikutuksia jäsenvaltioihin kaikkialla Euroopassa. Työttömyysasteet ovat nousseet dramaattisesti kaikkialla unionissa, ja erityisesti tästä kärsivät nuoret. Monien jäsenvaltioiden julkiset varat ovat hupenneet kriisin seurauksena. Irlannin hallitus toteutti määrätietoisia toimia vuosina 2008 ja 2009 puuttuakseen asiaan.

(EN) Ilman toimenpiteitä Irlannin alijäämä olisi lähennellyt 14 prosenttia BKT:sta. Hallituksen toimet vakauttivat alijäämän 11,6 prosenttiin BKT:sta vuonna 2010. Hallituksen toimille on annettu tunnustusta kansainvälisillä markkinoilla. Viime talousarviosta lähtien, joka hyväksyttiin viime vuoden joulukuussa, Irlannin lainakustannukset ovat vakiintuneet verrattuna vertailuarvoihin. Itse asiassa ymmärsin, että talous- ja raha-asioiden valiokunnan tämän viikon kokouksessa keskuspankin pääjohtaja antoi tunnustusta Irlannin hallituksen toimille ja kehui niitä. Irlanti on monin tavoin edellä monia muita valtioita talouden sopeuttamisessa. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Yhdysvaltojen kaltaiset valtiot, joiden alijäämät ylittävät 10 prosenttia, joutuvat tekemään merkittäviä sopeuttamistoimia palauttaakseen julkisen taloutensa kestävyuden.

Lopuksi haluan vielä todeta, että Irlanti on edelleen yrityksille hyvä sijoittautumismaa, sillä Irlannin talouden perusasiat ovat kunnossa ja säilytämme 12,5 prosentin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, euroalueen laajeneva kriisi osoittaa ne vaarat, joita voivat kohdata taloudelliset hankkeet, joita ei ole tuettu taloudellisilla laskelmilla, vaan jotka perustuvat ideologisiin oletuksiin, erityisesti kun yhdentymiseen sisältyy erilaisten taloudellisten edellytysten eri jäsenvaltioiden taloudellisen yhentyminen.

Meidän on pohdittava olisiko tiettyjen valtioiden pitänyt liittyä euroalueeseen niin aikaisin kuin liittyivät. Tiettyssä vaiheessa eurohankkeesta tuli ensisijaisesti pikemminkin poliittinen kuin taloudellinen hanke, ja sillä pyrittiin vauhdittamaan Euroopan yhdentymistä. Monissa valtioissa eurooppalaiset veronmaksajat saattavat joutua maksamaan kalliin hinnan tästä kiirehtimisestä. Meidän olisi syytä ottaa tästä opiksemme tulevaisuutta ajatellen. Euro ei ole vastaus yksittäisten talouksien rakenneongelmiin, liialliseen velkaantumiseen tai taloudellisen kurinalaisuuden puuttumiseen. Jäsenvaltiot ovat itse vastuussa taloutensa tilasta, ja nämä ongelmat on ratkaistava niissä valtioissa, joissa ne ilmenevät.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, luin mietinnöt jokseenkin yllättyneenä, ja tänä aamuna kuulemani puheenvuorot vain vahvistavat uskoani.

Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta on edelleen kyse talousarviorajoituksista, inflaation hillitsemisestä sekä vakaus- ja kasvusopimuksesta, vaikka 27 valtiosta 20:ssä ei enää täytetä kriteerejä.

On totta, että monet vaativat taloushallintoa. Me haluamme kuitenkin poliittisen Euroopan, joka varmistaa niin taloutensa kuin sosiaalisten valintojenkin valvonnan ja joka kykenee puuttumaan asiaan valuuttaa koskevilla valinnoilla.

Kreikan kriisi kertoo meille, että valvontavalta on Saksalla, ja se sanelee vaatimuksiaan. Yhdysvalloissa keskuspankki tuli juuri hätiin rahoittaakseen valtion talousarviota ostamalla valtionobligatioita. Euroopassa Euroopan keskuspankki riensi auttamaan pankkeja, mutta Kreikan ja PIGS-maiden osalta yleisesti samat joutuvat edelleen maksamaan, toisin sanoen työntekijät, virkamiehet ja eläkeläiset, vaikka valtiot ovat joutuneet myös finanssikeinotellun uhreiksi.

Emme tarvitse vähäisiä uudistuksia vaan erilaisen Euroopan, taloudellisen ja sosiaalisen Euroopan, joka on enemmistön, ei vain joidenkin harvojen, edun mukainen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mietinnössä euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009 analysoidaan yksityiskohtaisesti EU:n hallintaa maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin aikana.

Taloudellisen tuotannon lasku useissa EU:n jäsenvaltioissa on johtanut työttömyyden dramaattiseen lisääntymiseen ja yhä suurempaan velkaantumiseen Euroopan valtioissa. Kriisin vaikutus yksittäisiin valtioihin on vaihdellut, ja yksittäisten valtioiden toteuttamat toimenpiteet, joilla ne ovat vastanneet kriisiin, poikkeavat myös toisistaan. Huolimatta EU:n elinten pyrkimyksistä toteuttaa koordinoituja ja kollektiivisia toimenpiteitä, kävi ilmi, että tietyissä jäsenvaltioissa populistiset hallitukset, joilta puuttuu asianmukainen vastuuntunto julkisen talouden hallinnossa, kerjäsivät katastrofia.

Tämän vuoksi koko Euroopan unionin on ollut vaikeampi ratkaista kriisiä kuin muiden suurten taloudellisten keskustusten, kuten Yhdysvaltojen, Kiinan, Japanin ja Intian. On tullut selväksi, että Euroopan talousympäristö voi olla kokonaisuudessaan hyvin moninainen ja äärimmäisen säännelty, mutta kilpaileviin talouksiin verrattuna se on hyvin monimutkainen. Tämän vuoksi meidän on tulevilla ajanjaksolla euroalueen julkisen talouden vahvistamisyhtymysten lisäksi pyrittävä myös uudistamaan ja yksinkertaistamaan merkittävästi sisäisen ympäristön sääntöjä. Meidän ei pidä unohtaa sitä, että yksin tuotantoala tuottaa ne resurssit, joilla koko yhteiskunta elää.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, Euroopan keskuspankki on toiminnassaan vuonna 2008 kohdannut ennennäkemättömiä haasteita, kun maailmanlaajuinen taluskriisi levisi Eurooppaan syyskuussa 2008. Rahoituskriisistä tuli reaaliatalouden kriisi, kun pääomamarkkinat jähmettyivät epäluottamuksen vuoksi, eivätkä rahoituslaitokset myöntäneet luottoa toisilleen tai yrityksille. EKP reagoi nopeasti ja mielestäni asianmukaisesti näihin tapahtumiin, mutta arvioidessamme elvytystoimenpiteitä emme voi sivuuttaa yhtä valitettavaa tosiseikkaa, euroalueen ulkopuolisten valtioiden syrjintää.

Olen vakuuttunut siitä, että EKP toimi Euroopan unionin hengen vastaisesti, kun se ei kriisin huippuvaiheessa lokakuussa 2008 asettanut tasavertaisia edellytyksiä hyödyntää maksuvalmiusjärjestelmiä. EKP järjesti valuutanvaihdon Ruotsin ja Tanskan keskuspankkien kanssa varmistaakseen näiden kahden valtion asianmukaisen euromaksuvalmiuden. Unkarin ja Puolan keskuspankkien kanssa se sitä vastoin oli valmis toimimaan samoin vain vakuuksia vastaan.

Tämä EKP:n toiminta edisti valitettavasti osaltaan markkinoiden kasvavaa epävarmuutta, mikä pahensi entisestään näiden valtioiden tilannetta. Kun nyt suunnittelemme uutta rahoitusjärjestelmää, meidän on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaisia eriarvoisuuksia ei tulevaisuudessa tulla näkemään. Emme siis voi ottaa käyttöön sääntelyä, jossa kohdellaan tiettyjä unionin osia muita epäsuotuisammin. Vien ajatusta eteenpäin tarkasteltaessa Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamista, jota me kaikki nyt valmistelemme. EKP:lla tulee olemaan merkittävä asema tällä alalla. Komitean puheenjohtajana toimii EKP:n pääjohtaja, ja meidän on varmistettava, että niin euroalueen valtiot kuin sen ulkopuoliset valtiot, kuten Keski- ja Itä-Euroopan valtiot, saavat uudessa organisaatiossa yhtäläiset äänioikeudet.

On olemassa vaara, että jollemme tuomitse kriisin aikana jo kokemaamme syrjintää, eriarvoisuudesta tulee käytäntö uusissa rahoitusalan valvontaelimissä, ja tämä on torjuttava hinnalla millä hyvänsä. Jälleenyhdyntymisen ihanteen ei pidä antaa kumoutua siten että aiempi hajanaisuuden politiikka nyt korvattaisiin taloudellisella jakautumisella.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Ei ole yllätys, että Euroopan keskuspankin vuosikertomuksen keskiössä ovat poikkeustoimenpiteet, joita sen on oli toteutettava kriisin aikana.

Tätä taustaa vasten minusta on asianmukaista, että Euroopan keskuspankki jatkuvasti lisää euroalueen pankeille jaettavan likviditeetin määrää. Meidän on kuitenkin muistettava, että kriisi löi lujaa myös euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin ja että Euroopan keskuspankin interventioita tarvitaan myös tällä alueella maksuvalmiutta tukevin toimenpitein.

Lisäksi julkisen talouden alijäämät, valtion velat ja alle 25-vuotiaiden työttömyys kasvaa suurimmassa osassa Euroopan unionin jäsenvaltioita. Vakaus- ja kasvusopimus on identiteettikriisissä ja menettää uskottavuuttaan, joten sen periaatteiden tehokas soveltaminen on mahdotonta.

Minusta nyt tarvitaan vakaus- ja kasvusopimuksen vähemmän automaattista ja vähemmän yhdenmukaista soveltamista sekä lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon jokaisen jäsenvaltion tilanne ja jossa korostetaan enemmän julkisen talouden pitkän ajanjakson kestävyyttä ja vähemmän talouden alijäämää.

Sopimuksella pyrittiin pääasiassa ennaltaehkäisyyn. Sillä oli määrä tarjota monenkeskistä talousarvioketjityksen valvontaa käyttämällä ennakkovaroitusjärjestelmää. Tämän vuoksi minusta on jäsen Sciclunan mietinnön hengen mukaisesti aivan välttämätöntä perustaa Euroopan järjestelmäriskikomitea, joka täyttää nopean varoitussjärjestelmän tavoitteen rahoitusmarkkinoita uhkaavien järjestelmäriskien tai epätasapainojen osalta.

Nykyisen rahoituskriisin ja yleisesti sen hiljattaisen syvenemisen on johdettava tarkkaan selvitykseen EU:n tasolla olevista vastavuoroisen tuen mekanismeista sekä jäsenvaltioiden välisten koordinoituvälilinjien vahvistamiseen yhteisen taloushallinnon tukemiseksi. Yksi tämän kriisin suurimmista opetuksista on, että tarvitaan vastuullisempaa talouspolitiikkaa ja vastaavasti myös talouden seurantamenettelyjä budjettitasapainon säilyttämiseksi.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies ja arvoisat komission jäsenet. Viime joulukuussa Strasbourgissa tuolloinen talous- ja raha-asioista vastannut komission jäsen Almunia sanoi, että jollei mitään poikkeuksellista tapahdu, Viro kutsuttaisiin ensi kesänä liittymään euroalueeseen vuodesta 2011 alkaen. Jotain poikkeuksellista on totisesti tapahtunut, eikä pelkästään Virossa vaan koko euroalueella. Viro on tällä hetkellä käytännössä ainoa Maastrichtin kriteerit täyttävä EU:n jäsenvaltio. Minkälaisen viestin se antaa, jos Viroa ei hyväksytä euroalueeseen sääntöjen mukaisesti? Minusta se viestittäisi rahoitusmaailmalle, että euroalueen huonovointisuus on niin voimakasta, ettei se kykene hyväksymään pientä mutta vastuullisen talouden valtiota. Toisin sanoen euroalueen klubin ovelle laitetaan kyltti, jossa lukee: "Klubi suljettu suurten kunnostustöiden vuoksi." Minkälainen viesti tämä olisi uusille jäsenvaltioille, kuten esimerkiksi kotimaalleni Latvialla, joka on IMF:n ohjelmassa ja säilyttää kiinteän vaihtokurssin euroon nähden ja joka ottaakseen käyttöön euron devalvoi talouttaan kaksinumeroisella pudotuksella BKT:n osalta ja jossa työttömyys on poikkeuksellisen korkeaa? Viesti kuuluisikin, että miksi meidän pitäisi tehdä kaikemme maksaaksemme takaisin yksityiset lainat kansallisen valuuttamme korkealla vaihtokurssilla, vaikka lainat on annettu euromääräisinä EU:n pankeista esimerkiksi kiinteää omaisuutta vastaan? Kiitos.

David Casa (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuosi 2008 oli hyvin merkittävä vuosi niin Euroopan kuin koko maailman taloudelle. Vuotta leimasi valtava epävarmuus kriisin laajuudesta, sillä se näytti vain pahenevan.

Hyvin epävarmaa oli myös, kuinka kauan Euroopan talouksilta menisi aikaa elpymiseen ja mitä välineitä olisi käytettävä elpymisen kannustamiseksi.

Vuosi ei ollut helppo EKP:lle, jonka oli vastattava useisiin haasteisiin. EKP oli vuoden 2008 aikana yhteydessä muihin keskuspankeihin kehittääkseen koordinoitun lähestymistavan, jotta pankkijärjestelmälle voitiin tarjota paljon lyhytaikaista likviditeettiä, ja tämä EKP:n lähestymistapa osoittautui hyvin menestyksekkääksi.

Tältä osin jaan kollegani päätelmän EKP:n suoritustasosta. Olen samaa mieltä siitä, että vuosi 2008 oli ratkaiseva ja että vastuutahot ovat päässeet tilanteen tasalle. Jaan myös esittelijän huolen siitä, etteivät korkoleikkaukset siirtyneet pankeilta kuluttajille, ja katson, että tätä asiaa on tarkasteltava tarkemmin. Pankkaa tämä merkille, arvoisa pääjohtaja Trichet.

Kaiken kaikkiaan katson tämän olevan äärimmäisen tasapainoinen mietintö, maltalaisen kollegani Edward Sciclunan erinomainen työnäyte.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, toisen menon vuoksi puheenjohtaja Juncker ei valitettavasti päässyt osallistumaan, kuten tavallista. Selkeästi sanottuna olen tästä pahoillani.

Meillä on nyt tarkasteltavanamme kaksi oikein hyvää mietintöä, joiden avulla voimme syventää keskusteluumme euroalueen kriittisellä hetkellä.

Jäsen Sciclunan mietintö antaa meille mahdollisuuden luoda perustaa useille keskustelun osatekijöille, erityisesti seuraajanne nimitystä koskeville edellytyksille, arvoisa pääjohtaja Trichet. Rahapoliittinen vuoropuhelu on tärkeä demokratian kannalta, mutta myös Euroopan keskuspankin varsinaisen toiminnan kannalta.

Ystävämme Giegoldin mietinnössä esitetään kysymyksiä teille, arvoisa komission jäsen Rehn, asioista, jotka kuuluvat teidän vastuualaanne, eivät Euroopan keskuspankin.

Euroalueen toiminnan osalta vaarana on sosiaalisen mallimme purkaminen. Kun edeltäjänne komission jäsen Almunia antoi arvionsa euroalueen kymmenen vuoden toiminnasta, yksi asia oli ilmeisen selvää, nimittäin euroalueen jäsenvaltioiden väliset kasvavat eroavaisuudet. Tähän me olemme ajautuneet, ja tämän perussopimuksen laatijat sekä vakaus- ja kasvusopimuksen laatijat aliarvioivat. Tämä meidän on otettava huomioon.

Meidän on otettava tämä huomioon kahdesta syystä. Ensinnäkin ymmärtääksemme, että vaikka julkisen talouden kestävyys on keskeinen tekijä, se ei yksinään riitä. Kansallisen toimivallan osalta jäsenvaltioita eivät houkuttele seuraamukset, ja tämän vuoksi niiden koordinointi ja yhteistyö eivät ole hyvää yhteistyötä. Tämä yhteishenki meidän olisi löydettävä. Tämä on tarvitsemamme maaginen ihmelääke.

Toinen pilari, jota ei voida sivuuttaa ja jota ilman emme selviä, on verotuksen yhdenmukaistaminen. Kuten tiedätte, pahoittelen sitä, että tämän osalta 2020-strategiassa ei edes mainita käynnissä olevaa työtä yhtiöveropohjan yhdenmukaistamista, jota meidän on ehdottomasti jatkettava määrätietoisesti.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, finanssikriisin jälkiaalloissa julkiset taloudet ovat velkaantuneet yhä kovaa vauhtia, vaikka elvytyshanoja ollaankin useissa maissa kääntämässä pienemmälle. Akuutin talouskriisin hoidon jälkeen on kiinnitettävä äärimmäistä huomiota julkisten talouksien pitkän aikavälin vakaviin epätasapainotilanteisiin.

Meillä on ollut kasvu- ja vakaussopimus, mutta ongelma on siinä, että jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet sitä ja niinpä meillä on tällä hetkellä hoidettavana täysin holtittomia julkisen talouden alijäämiä. Kreikankin kohdalla on kiinnitetty huomiota väärin tilastotietoihin, mutta ongelman ydin on kuitenkin väärin hoidettu talouspolitiikka.

Edessä on hitaan kasvun, ikääntymisen ja hitaasti paranevan työllisyystilanteen keskellä hyvin vaikeita päätöksiä meille poliitikoille. Lääkkeitä julkisilla talouksilla on vain vähän: lisätä verotuloja, lisätä talouskasvua tai vähentää menoja.

Hoitokeinoja etsittäessä keskeinen mittari on julkisten talouksien kestävyys ja vaje. Kestävyysvaje kertoo sen, kuinka paljon veroastetta tulisi nostaa tai menoastetta alentaa, jotta julkinen talous olisi pitkällä aikavälillä kestävällä pohjalla. Tasapainotilanteen saavuttamiseksi on vielä huomioitava se, että jo kertynyt velka kasvattaa koron ja bruttokansantuotteen kasvuvauhdin erotuksella, ja väestön ikääntyminen kasvattaa tulevana vuosina tuntuvasti eläke-, hoito- ja hoivamenoja. Julkisen talouden tulojen lisäämiseksi on aivan välttämätöntä saada kasvua ja työllisyyttä ja nostaa julkisten palvelujen tuottavuutta sekä toteuttaa niitä rakenteellisia toimia, joilla muun muassa eläkejärjestelmien kestävyys voidaan taata.

Pitkällä aikavälillä myös syntyvyyden lisäämisellä ja ennalta ehkäisevällä terveydenhuollolla on merkitystä julkisten talouksien tasapainotilanteeseen. Talouskriisin keskellä on toivottu parempaa julkisten talouksien koordinoitua ja haluaisinkin kysyä, miten komissaari Rehn tätä talouksien koordinaatiota aikoo toteuttaa. Mutta mielestäni tätä talouskriisiä ei kuitenkaan saa käyttää minkäänlaisena takaporttina siihen, että jäsenvaltioiden taloudet otetaan haltuun. Meidän on vain noudatettava julkisissa talouksissa tiukkaa budjettikuria.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esiin erityisesti kolme seikkaa nyt tarkasteltavina olevista mietinnöistä.

Ensinnäkin meidän ei pitäisi omistaa julkista taloutta koskevaa keskustelua pelkästään budjettikuriin liittyville asioille. Meidän on tarkasteltava myös sitä, mitä voimme tehdä kasvun käynnistämiseksi ja työttömyyden

torjumiseksi. Monissa valtioissa tarvitaan julkisten menojen leikkauksia. On kuitenkin tärkeää samalla lisätä tuloja positiivisen kasvun kautta saamalla yhä enemmän ihmisiä töihin ja maksamaan veroja.

Toiseksi arvostan sitä, että jäsen Scicluna tuo mietinnössään esiin avoimuuden lisäämisen rahoituslalla. Tässä on vielä paljon tehtävää. Avoimuus ei ole pelkästään erinomainen tapa torjua vahingollista riskinottoikäyttymistä rahoitusmarkkinoilla. Entistä suurempi avoimuus on tarpeen myös, jotta valvonta olisi tehokasta ja jotta julkiset rahoituslaitokset nauttivat kansalaisten luottamusta, mikä on hyvin tärkeää.

EKP:n on näytettävä tietä tällä alalla ja toteutettava välittömästi toimia tehdäkseen toimintansa avoimemmaksi. Hyvä ensiaskel olisi EKP:n johtokunnan kokousten pöytäkirjojen julkaiseminen. Avoimuuden on oltava keskeinen periaate myös perustettaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa (ESRB). Jotta järjestelmäriskikomitean suosituksilla olisi vaikutusta, pääperiaate on, että ne on julkaistava.

Kolmanneksi olen iloinen siitä, että jäsen Giegold korostaa mietinnössään sitä, että myös kriisiaikoina on tärkeää säilyttää selkeä ympäristöä ja ilmastoa koskeva näkökulma. Emme saa antaa rahoituskriisin hidastaa siirtymistä vihreään talouteen. Sen sijaan meidän on edistettävä talouden elpymistä investoimalla uusiutuviin energialähteisiin, ympäristöystävällisiin liikennejärjestelmiin ja vihreän teknologian kehittämiseen. Vain tällaisilla investoinneilla voimme luoda pitkällä ajanjaksolla kestävä kasvua.

Frank Engel (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuosi 2009 oli epäilemättä eurolle vaikein vuosi sen käyttöönoton jälkeen, mutta se oli myös hyödyllinen vuosi. Ilman euroa Euroopan unioni olisi uponnut kilpailevien devalvoitien suohon tässä kriisissä. Vuonna 2009 valuutta-alan epävakaus olisi voinut heikentää Euroopan unionin poliittista solidaarisuutta.

Euron ansiosta olemme säästyneet valuuttakurssien ja valuuttapolitiikan jatkuvilta epätasapainotiloilta. Mutta kuinka kauan tätä kestää? Nyt toivomme ja rukoilemme Euroopan valuutan parempaa hallintoa – entistä rajoittavampaa, näkyvämpää ja vastuullisempaa hallintoa.

Tosiasia on, että valtioiden pyrkimykset ottaa uudelleen valvontaan euron perussäännöt eivät millään tavalla edistä Euroopan asianmukaisen talous- ja rahahallinnon syntymistä. Vain solidaarisuudella voidaan torjua spekulatiivinen toiminta, jonka uhri Kreikka nyt on ja joka voi iskeä muihin euroalueen valtioihin milloin tahansa.

Solidaarisuus kulkee käsi kädessä vakauden kanssa valtionvelkamarkkinoiden emotionaalisesti latautuneessa yhteydessä. Viime viikkojen poliittinen välttely ei ole vahingoittanut ainoastaan Kreikkaa. Se on ravistellut vakavasti luottamusta euroon. Se, ettei vaarassa olevia valtioita tueta, vaarantaa koko euroalueen valuutan vakauden.

Hätätilanteiden lisäksi meidän on lopultakin tarjottava eurolle sen tarvitsemat välineet. Tarvitsemme koordinoitua eurooppalaisia arvopaperimarkkinat välttääksemme pullonkauloja, kun liian monien valtioiden liian monet valtiovelat erääntyvät yhtä aikaa. Tarvitsemme edustusta euroalueen ulkopuolella kaikilla tasoilla, kaikissa elimissä, myös kansainvälisissä rahoituslaitoksissa. Miksi euroryhmän puheenjohtaja ei osallistu G20-kokoukseen?

Meidän on myös hyväksyttävä se, että uudet jäsenet haluavat liittyä euroalueeseen mahdollisimman nopeasti. Meidän on toivotettava ne tervetulleiksi innokkaasti, ei pikkumaisesti. Euroalueen jäsenten järjestäminen sen ulkopuolelle merkitsee luopumista Euroopan vahvaa asemaa maailmassa koskevasta kunnianhimoisesta tavoitteesta. Euroalueen laajentumisen on edettävä käsi kädessä aidon talousliiton tarvitsemien välineiden täytäntönnäpön kanssa: koordinoitua talousarvio- ja veropolitiikan sekä talous- ja veropolitiikan yhdenmukaistamisen kanssa. Tämä on euron jatkuvan menestyksen hinta.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kriisi on tauti, josta parannutaan ja joka vahvistaa vastustuskykymekanismeja ja luo uusia sellaisia. Se voi myös johtaa niin sanottuihin komplikaatioihin ja jopa jonkinlaisiin pysyviin vammoihin. Pohditaanpa mistä tämä tauti, jota kutsumme kriisiksi, sai alkunsa.

Monissa tapauksissa tauti on seurausta monista tavoista, joilla laiminlyömme kehoamme, tai sitten se tulee ulkopuolelta. Kriisin aiheutti markkinaperiaatteiden vastainen toiminta – keinottelu. Markkinat eivät kykene itse torjumaan tai rajoittamaan näitä tekijöitä tai puolustautumaan niitä vastaan, jos prosessien edistymistä ei riittävästi valvota ja seurata, erityisesti tilanteissa, jotka eivät ole markkinoille tyypillisiä. Tähän asti rahoitusmarkkinoita seurasivat ja valvoivat pääasiassa valtio ja kansalliset toimielimet. Globalisaatio on johtanut kansainvälisten rahoituslaitosten ja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden syntymiseen. Ei kuitenkaan ole perustettu asianmukaisia maailmanlaajuisia, alueellisia tai meidän tapauksessamme eurooppalaisia instituutioita seuraamaan näitä markkinoita.

Markkinoita eivät ohjaa arvot vaan ennen kaikkea tarve saada voittoa hinnalla millä hyvänsä. Kriisi ei käynnistynyt rahoitusmarkkinoiden romahduksesta vuonna 2008, vaan vuoden 2007 elintarvikemarkkinoiden kriisistä sekä poliittisin välinein valvottujen energiemarkkinoiden vaarantumisesta. Euroopan unionin tilanne on seurausta siitä, ettei vakaus- ja kasvusopimuksen yleisesti vahvistettuja ja hyväksytyjä periaatteita kunnioitettu.

On vahinko, että komission varoitukset olivat liian hellämielisiä. Joillekin jäsenvaltioille sallittiin enemmän, koska loppujen lopuksi ne eivät antaneet jonkun komission tai muidenkaan saarnata itselleen. Eräät jäsenvaltiot toimivat lasten tavoin, salaten pahat tekonsa. Tällainen käyttäytyminen ei voi olla yhteisön tai yhdentymisemme perusta. On tärkeää myöntää tehdyt virheet, kertoa niistä kansalaisille, pyytää näiltä anteeksiantoa ja ymmärrystä sekä yhteistyötä kriisistä selviytymisessä.

Meidän on toteutettava toimia, jotta kriisin kustannukset eivät kaadu heikoimpien ja köyhimpien niskaan. Euroopan unionin solidaarisuus velvoittaa meidät tukemaan kriisistä pahiten kärsineitä valtioita. Elpyminen ei tule ulkoapäin, jos keho tai valtio ei ryhdy taisteluun.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa pääjohtaja Trichet, esitän suuret kiitokseni, ei pelkästään siitä, mitä olette tehnyt viime vuosina, vaan myös viime viikkoina soveltamastanne lähestymistavasta. Olette ollut asiantunteva, itsenäinen ja johdonmukainen. Olette henkilöstönne kanssa toimineet rauhoittavasti vaikeina aikoina.

Arvoisa komission jäsen Rehn, olette esittänyt joitakin hyvin rohkaisevia lausuntoja muutaman viime päivän aikana. Meidän on tehtävä kaikkemme jatkaaksemme valitsemallanne tiellä.

Euro on vakauttava voima jopa kriisiaikoina. Meidän on päästävä eroon myytistä, jonka mukaan euro sekä vakaus- ja kasvusopimus olisivat syyppäitä Kreikan ja muiden valtioiden kokemiin ongelmiin. Kreikan pääministeri sanoi viime viikolla täällä parlamentissa hyvin selkeästi, ettei syy ole eurossa. Päinvastoin, se on osa ratkaisua. Uudistus ei ole mahdollinen ilman euroa. Emme voi asianmukaisesti rajoittaa itsellemme asettamiamme tavoitteita ilman euroa. Meidän ei pidä heikentää euroa, jos kriisistä kärsivät valtiot kokevat, että euro pikemminkin suojaa kuin heikentää niitä.

Haluan myös lisätä, ettei Kreikka kerjää rahaa, vaikka sanomalehdistä usein saakin sellaisen vaikutelman. Olisi hyvä asia, jos monet neuvoston jäsenet lakkaisivat keskittymästä kotimaan politiikkaa koskevaan yleiseen mielipiteeseen tästä aiheesta puhuessaan ja tekisivät sen sijaan kanssamme yhteistyötä yhteisten eurooppalaisten ratkaisujen löytämiseksi. Kreikalle ei voida antaa tukirahoja, mutta se haluaa tukea uudistusten ja säästösuunnitelmien täytäntöönpanoon. Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet on myös todennut hyvin selkeästi kolmivaiheisessa suunnitelmassa mikä on mahdollista ja koska toimenpiteitä voidaan toteuttaa. Kukaan ei ole sanonut, ettei mitään olisi tehtävissä.

Meillä on rahaliitto, mutta meillä ei ole talusliittoa. Talusliiton aikaansaamiseksi tarvitaan pikemminkin jäsenvaltioiden tahtoa kuin neuvoja. Talusliitto käsittää talusarviopolitiikan koordinoinnin, verotuksen yhdenmukaistamisen ja koulutuksen sekä talus- ja sosiaalipolitiikan koordinoinnin. Tätä me vaadimme jäsenvaltioilta ja odotamme niiltä sitoutumista. Meidän on jatkettava tällä tiellä euron eduksi.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime vuosi oli äärimmäisen myrskyisä euroalueella. Se alkoi Slovakian liittymisellä euroryhmään ja päättyi Kreikan valtaviin talus- ja rahoitusongelmiin. Tämän ajanjakson aikana maailmassa koettiin pahin taluskriisi vuosiin.

Parhailaan käydään keskustelua siitä, kuinka uusista haasteista selviydytään, mihin suuntaan kansainvälisessä taloudessa on tähdättävä ja mikä Euroopan unionin politiikan olisi oltava. Päätöslauselma, jota nyt tarkastelemme, on osa tätä keskustelua. Haluan kiinnittää huomiota sen yhteen näkökohtaan.

Hyvät kuulijat, taluskriisi, Kreikan ongelmat ja myös Kreikan auttamista koskeva keskustelu osoittavat, että jako uuteen ja vanhaan Eurooppaan on edelleen todellisuutta. Viime perjantaina Euroopan komission johtaja José Manuel Barroso viittasi ajatukseen sellaisen mekanismin perustamisesta, jolla autettaisiin rahoitusongelmissa kamppailevia euroalueen valtioita. Komission johtajan mukaan tämän välineen käyttöä koskevista periaatteista ja edellytyksistä on päätettävä vain euroalueen jäsenten kesken.

Haluan käyttää tämän keskustelun tarjoamaa mahdollisuutta antaakseni täyden tukeni varainhoidon suunnittelusta ja talusarviosta vastaavan komission jäsen Lewandowskin ja Puolan valtiovarainministeri professori Jan Rostowskin kannolle. Haluan tukea heidän pyyntöään ja myös monien kollegoiden mielipidettä, jonka mukaan kaikkien jäsenvaltioiden, myös euroalueen ulkopuolisten, on jo nyt otettava aktiivisesti osaa toimenpiteisiin euroalueen vahvistamiseksi ja tukivälineiden luomiseksi sen jäsenille. Yksi euroalueen

ulkopuolisista valtioista, Puola, ottaa kohta käyttöön yhteisvaluutan, ja me haluamme nyt kantaa vastuamme euroryhmän tulevasta muodosta. Älkäämme siis sulkeko uusia jäsenvaltioita näin merkittävän keskustelun ulkopuolelle. Olemme puhuneet kahden nopeuden Euroopasta. Älkäämme nyt jakako Eurooppaa euroalueen Euroopaksi ja euroalueen ulkopuoliseksi Euroopaksi, sillä tämä on yhtenäinen unioni.

Lopuksi haluan tukea koko sydämestäni kaikki niitä päätöslauselman kohtia, joissa pyydetään Euroopan keskuspankkia, Euroopan komissiota ja euroryhmän jäseniä tukemaan euroalueen laajentumisprosessia – nykyisiin kriteereihin perustuvaa laajentumista. Kiitän myös Euroopan keskuspankin pääjohtaja Trichet'ä hyvästä työstä, varsinkin tämän Euroopalle niin vaikean vuoden aikana.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Olen kiitollinen arvoisalle komission jäsenelle, EKP:n pääjohtajalle ja esittelijälle siitä, että he ovat valinneet avoimen ja hyvin ammattimaisen lähestymistavan tähän meitä suuresti huolestuttavaan ongelmaan. On todellakin hälyttävää, että kaikista pyrkimyksistämme huolimatta työttömyysaste ja valtion velkaantumisaste edelleen nousee lähes kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Kotimaani Slovakia ei ole poikkeus. Työttömyys ylittää nyt 13 prosenttia. Slovakia on viimeinen, 1. tammikuuta 2009 euroalueeseen liittynyt valtio, ja tällä oli myönteinen vaikutus talouteen sekä poliittiseen ja sosiaaliseen alaan. Väestön suuri enemmistö suhtautuu edelleen myönteisesti euroon. Meistä on tämän vuoksi tärkeää säilyttää euron vahvuus ja arvostus. Parlamentin on autettava komissiota ja EKP:ta niiden pyrkimyksissä, jotta vältettäisiin epäonnistuminen. Ensimmäinen tehtävä on saattaa Euroopan talouden yhdentymisen entistä korkeammalle ja kestäväälle tasolle. Tämä on kuitenkin strateginen kysymys, jossa neuvoston sitoutunut tuki on välttämätöntä.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Selviytyminen monimutkaisesta talous- ja rahoituskriisistä ei ole ollut niin tehokasta kuin olimme toivoneet. Kriisin alussa jäsenvaltioiden ohjelmia pankkien tukemiseksi ei koordinoitu yhteisön tasolla vahvistetuin yhteisin edellytyksin, ja jotkut pankit käyttivät Euroopan keskuspankin myöntämät lisävarat tappioidensa kattamiseen. Myöskään taloudellisen toiminnan tukea, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten tukea ei koordinoitu. Näiden toimien vaikutus on selkeä: pieniä ja keski suuria yrityksiä meni joukoittain nurin, koska ne eivät tuolloin saaneet pankeista lainaa. Euroalueen valtioiden oli helpompaa selviytyä vaikeuksista, sillä Euroopan keskuspankki varmisti niiden maksuvalmiuden. Jos uskomme eurooppalaiseen solidaarisuuteen, jos toimimme yksillä avoimilla markkinoilla samoin kilpailuedellytyksin, ja päätavoitteena on selviytyä tästä monimutkaisesta tilanteesta mahdollisimman nopeasti, katson, että Euroopan keskuspankin olisi pitänyt ja pitää varmistaa euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksuvalmius, sillä tämä kriisi on koetellut niitä erityisen voimakkaasti.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, esittelijä Scicluna sanoi EKP:n pyrkineen lisäämään maksuvalmiutta, mutta se ei ole siirtynyt pankeilta niiden asiakkaille. Näin on sekä euroalueen ulko- että sen sisäpuolella.

Ryhmäni on iloinen siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta on edelleen euroalueen ulkopuolella. Valtion valuutan on vastattava sen oman talouden edellytyksiä ja tarpeita eikä 27 eri talouden keskimääräisiä tarpeita. Oman valuuttamme säilyttäminen on kuitenkin vain osa vastausta. Keskeinen ongelma on se, että luotonanto on yksityisten yritysten käsissä – liikepankkien – ja näin on niin euroalueen ulkopuolella kuin sen sisäpuolella.

Luotonannon – itse asiassa rahan luomisen – tehtävä on siirrettävä pois yksityisiltä yrityksiltä. Tarvittaessa lisäostovoiman – joko olemassa olevan tai välittömän kasvun jakamiseksi tai suurten infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi – luominen on hallitusten tehtävä, joiden on pantava se liikkeelle. Ei ole pankkien tehtävä luoda sitä ja antaa lainaksi.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Olemme saaneet tämän kriisin aikana seurata, kuinka korkojen ja vaihtokurssien käynnistämät vaihtelut ovat uhanneet yhtenäisvaluuttaa, joka on suojannut euroaluetta asianmukaisesti.

Yhtenäisvaluutta ei ole tarjonnut ratkaisua kaikkiin ilmenneisiin sisäisiin ja ulkoisiin epätasapainotiloihin. Edut, joita on saatu, kun Euroopan keskuspankki on tarjonnut kansallisille rahoituslaitoksille likviditeettiä ja poistamalla vaihtokurssien vaihteluun liittyvät riskit, ovat kuitenkin lisänneet euroalueen ulkopuolisten valtioiden sitä kohtaan tuntemaa mielenkiintoa.

Näiden valtioiden ponnisteluja talouden ja veropolitiikan parantamiseksi, jotta ne voisivat ottaa käyttöön yhtenäisvaluutan, on pidettävä myönteisinä. Kehotan komissiota ja Euroopan keskuspankkia edelleen rohkaisemaan euroalueen laajentamista mahdollisimman nopeasti, entistä suuremman suojan tarjoamiseksi talous- ja rahoituskriisin vaikutuksilta.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääjohtaja Trichet, haluan kiittää suuresti siitä osasta vuosikertomusta, jossa varoitetaan palkkojen liiallisista leikkauksista pyrittäessä vähentämään alijäämää, sillä matalat tulot romahduttavat talouskasvun. Kiitän tästä kappaleesta, sillä katson, että palkkojen leikkaus ei vain hidasta Euroopan talouskasvua ja vähennä sen kilpailukykyä, vaan myös rajoittaa Euroopan kansalaisten mahdollisuuksia ottaa täysimääräisesti osaa yhteiskunnan kehitykseen.

On tärkeää, että laadimme talousarviomme suuntaviivojen mukaisesti, mutta on yhtä tärkeää, että jäsenvaltioille jää liikkumavaraa taloudellisella ja sosiaalisella alalla. Jos Euroopassa ei enää investoida koulutukseen, terveydenhuoltoon ja tutkimukseen, tuloksena on epävakaa Eurooppa, joka ei kykene kilpailemaan muun maailman kanssa. Niiden ryhmien, jotka eivät ole vastuussa kriisistä, ei pidä nyt joutua vastaamaan sen kustannuksista. Jos emme investoi ihmisiin, Euroopalla ei ole tulevaisuutta. Tämän vuoksi kehoitan painottamaan tulevaisuudessa sosiaalisia näkökohtia.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä talous- ja rahoituskriisi, joka on myös rakenteellinen kriisi, pakottaa meidän määräämään pitkän ajanjakson valvontaa ja laatimaan varovaisia talousarvioita. Globalisaatio pakottaa euroalueen toimimaan aktiivisesti rahoituspolitiikan alalla. Tämä ei kuitenkaan saa tapahtua tavallisen kansalaisen kustannuksella, ja haluan muistuttaa kaikille, että tarvitaan varovaisuutta ja vastuullisuutta.

Jean-Claude Trichet, Euroopan keskuspankin pääjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, minun on sanottava, että olen tehnyt yhteistyötä parlamentin kanssa jo kuusi ja puoli vuotta, ja tämä on ensimmäinen kerta, kun kuulen näin monia puheenvuoroja, näin monia analyysejä, näin paljon esityksiä ja ehdotuksia.

Olen hyvin vaikuttunut puheenvuorojen runsaudesta ja myös täällä esitettyjen näkemysten moninaisuudesta.

Pyrin esittämään yhteenvetona tärkeimmät huomioni näiden puheenvuorojen jälkeen, jotka olivat kaikki mielenkiintoisia ja relevantteja ja joihin Euroopan keskuspankki luonnollisesti kiinnittää aivan erityistä huomiota.

(EN) Aivan aluksi totean, että olen kuullut paljon puhetta EKP:n kohtaamista haasteista ja kiitosta siitä, että EKP on kyennyt reagoimaan reaaliaikaisesti hyvin vaikeissa olosuhteissa. Haluan sanoa, että katson pyrkineeni kollegojeni kanssa tekemään parhaani hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa: pahimmassa tilanteessa toisen maailmansodan jälkeen. Jos emme olisi toimineet nopeasti, siitä olisi voinut tulla pahin ensimmäisen maailmansodan jälkeen.

Me kaikki kohtasimme haasteita. Monet teistä totesivat, että haasteet koskivat muitakin keskuspankkeja Euroopassa ja muualla maailmassa. Meidän kaikkien oli siis kannettava valtavaa vastuuta, ja olen täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat, ettemme voi väittää vaikeiden aikojen olevan ohi. Vaikeat ajat eivät ole ohi. Emme voi jatkaa, kuin mitään ei olisi tapahtunut. Meidän on pysyttävä äärimmäisen valppaina.

Ymmärsin myös parlamentin hyvin voimakkaan kasvua ja työpaikkoja koskevan viestin. Yhdyn siihen täysin. Uskomme, että edistämme osaltamme kestävästä kasvusta ja uusien työpaikkojen luomisesta saamalla aikaan vakautta, olemalla uskottavia siinä, että saamme aikaan vakautta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tiedätte kuitenkin, että ratkaisuehdotuksemme on rakennemuutokset. Rakennemuutokset, joilla nostetaan Euroopan kasvupotentiaalia ja lisätään sen valmiuksia luoda uusia työpaikkoja, ovat aivan välttämättömiä.

Tiukka viestinne, jonka hyväksymme täysin EKP:ssa – enkä halua nyt vastata komission jäsenen puolesta – on, että keskeistä on 27 jäsenvaltion hallinnointi, euroalueen 16 jäsenvaltion hallinnointi. Vaadimme jäsenvaltioilta äärimmäistä vastuullisuutta, kuuluivatpa ne 27 jäsenvaltioon tai 16 valtion ryhmään, jotta ne harjoittavat vastuullisuutta ja valvoisivat vertaisiaan. Tarvitaan ehdottomasti vakaus- ja kasvusopimuksen täysimääräistä ja kattavaa täytäntöönpanoa. Finanssipolitiikan valvonta on EMU:n keskiössä, ja siihen on kuuluttava myös rakenneuudistusten ja niiden täytäntöönpanon valvonta sekä eri talouksien kustannuskilpailukykyyn kehityksen valvonta, erityisesti euroalueen jäsenvaltioissa. Tämä on ratkaiseva asia.

En halua enää tarkastella syvemmin Kreikan tilannetta ja siihen liittyviä erilaisia näkökohtia. Minulla on jo ollut tilaisuus vastata moniin kysymyksiin talous- ja raha-asioiden valiokunnassa ja parlamentissa. Sanon ainoastaan, että Kreikalla on roolimalli, ja se roolimalli on Irlanti. Irlannilla oli äärimmäisen hankala ongelma – kuten eräs parlamentin jäsen täällä totesi – ja se suhtautui ongelmaansa hyvin vakavasti jo ennakoita, äärimmäisen määrätietoisesti, ammattimaisesti ja suorituskykyisesti, ja tämän ovat kaikki tunnustaneet. Halusin korostaa tätä. Tämän jälkeen toistan vielä: EKP katsoo, että Kreikan hallituksen toteuttamat uudet toimenpiteet ovat vakuuttavia ja, lisäksi vielä, hyvin rohkeita.

Haluan sanoa pari sanaa pitkän ajanjakson tilanteesta euroalueella: seuraavien 10 tai 20 vuoden aikana huolehdimme hintavakaudesta samalla tavalla kuin olemme huolehtineet euron käyttöönotosta alkaen. Voitte luottaa meihin. Me voimme todistaa tämän. Ei ole kyse teoriasta. Nämä ovat tosiseikkoja, on kyse luvuista.

(FR) Minun on korostettava tätä: kaikki euroalueen jäsenvaltiot tietävät, että euroalueen inflaatio tulee olemaan keskimäärin alle kaksi prosenttia tai lähellä kahta prosenttia keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tästä on tehtävä johtopäätökset kansallisella tasolla. Valtioiden hyötyvät euroalueeseen kuulumisesta. Niiden ei pidä asettautua kansalliseen kontekstiin, kansallisen inflaation kannalta, sillä se ei todellakaan ole meidän takaamamme asia, koska tätä on kysytty meiltä ja koska me kunnioitamme toimivaltamme ulottuvuutta ja koska se edistää osaltaan Euroopan vakautta ja vaurautta.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan puhua – muutamalla sanalla, jos se on mahdollista – avoimuudesta. Kuten olen usein kertonut Euroopan parlamentin jäsenille, EKP on maailman avoimin keskuspankki, mitä tulee tutkimusten ja alustavan lausunnon välittömään julkistamiseen. EKP on maailman avoimin keskuspankki, mitä tulee välittömästi neuvoston kokousten jälkeen järjestettäviin lehdistötilaisuuksiin.

(EN) Ainoa ala, jota avoimuuspäätös ei koske – ja tähän on hyvä syy – on se, ettemme kerro tämän tai tuon puolesta äänestäneiden nimiä, koska katsomme viestimme olevan yksilöistä koostuvan kollektiivien viestin. Me olemme kollegio. EKP:n neuvosto on kokonaisuus. Neuvosto vastaa tekemisistään.

Olen jo todennut, ettei kyse ole tavanomaisesta tilanteesta, ja meidän on ehdottomasti uudistettava rahoitusmarkkinoita perusteellisella tavalla, jotta voimme varmistaa, ettemme käynnistä toista tällaista kriisiä.

Vielä pari sanaa Puolasta ja Unkarista: eräs parlamentin jäsen mainitsi Puolan ja Unkarin ja väitti, ettei EKP kohtele niitä kuten pitäisi. Katson, ettei tämä parlamentin jäsen ole perillä asioista. Kehotan häntä menemään näiden kahden valtion kansallisiin keskuspankkeihin, ja siellä hänelle todistetaan, että EKP tekee hyvin läheistä yhteistyötä näiden kahden keskuspankin kanssa meidän kaikkien eduksi.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää parlamentin jäseniä erittäin vakavasta ja merkittävästä keskustelusta. Olen kuunnellut näkemyksiänne hyvin tarkkaan. Niiden perusteella voin päätellä, että taloushallinnon tehokkaalla vahvistamisella euroalueella ja koko Euroopan unionissa on hyvin vahva ja laaja tuki.

Minusta tämänpäiväinen keskustelu on ollut hyvin arvokas pohjustus Eurooppa-neuvostolle tätä päivää ja huomista varten. Olen myös tyytyväinen mahdollisuuteen jatkaa keskustelua taloushallinnosta lähiaikoina talous- ja raha-asioiden valiokunnassa, mieluiten mahdollisimman pian pääsiäisen jälkeen. Haluan kuulla teitä ja esittää mahdollisimman pian konkreettisia ehdotuksia.

Taloushallinnon vahvistamisessa on kaksi olennaista toimintalinjaa. Ensinnäkin sen kulmakivenä tulee olemaan aidosti uskottava ja entistä parempi, ennakoiva, voimakkaampi ja tiukempi finanssi- ja budjettipolitiikan valvonta, joka kattaa myös keskipitkän ajanjakson budjettipolitiikan ja jossa käytetään suosituksia ja tarvittaessa varoituksia jäsenvaltioille.

Sen toinen peruskivi muodostuu entistä tehokkaammasta ehkäisevästä, järjestelmällisestä ja tiukasta makrotaloudellisten epätasapainotilojen sekä euroalueen ja koko Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisten kilpailukykyä koskevien erojen valvonnasta. Tässä yhteydessä käytetään myös sitovia poliittisia suosituksia. Tätä tarvitaan epätasapainotilojen kertymisen torjuntaan. On itsestään selvää, että epäilemättä kiireellisin tarve tähän on valtioissa, joissa alijäämä on suuri ja kilpailukyky heikko – ei pelkästään Kreikassa, mutta tietenkin alkaen Kreikasta.

On yhtä lailla itsestään selvää, ettemme tarkoita tällä – vastaisuudessakaan – että kukaan haluaisi heikentää niiden valtioiden vientituloja, joissa on tällä hetkellä ylijäämää. Toisin sanoen tarkoitus ei ole saada Bayern Müncheniä pelaamaan huonommin Olympic Lyonia vastaan, vaan parantaa tarvittaessa sekä kilpailukykyä viennin alalla että tarvittaessa kotimaista kysyntää, kun se on mahdollista, jotta sekä Bayern München että Olympic Lyon pelaisivat paremmin Euroopan joukkueessa tekemällä niin hyökkäys- kuin puolustusstrategioistakin entistä voimakkaampia.

Tästä euroalueessa – ja viime kädessä Euroopan unionissa – on kyse.

Edward Scicluna, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi muutama seikka. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni EKP:ta sen yhteistyöstä ja valmiudesta vastata moninaisiin kysymyksiini. Toiseksi

haluan kiittää varjoesittelijöitäni heidän yhteistyöstään hyväksyttäessä tarkistuksia mietintöön ja laajennettaessa näin sen hyväksyntää.

Olemme havainneet, että viime aikojen taantuma on osoittautumassa haasteeksi. Euroalueen jännitteet eivät kuitenkaan ole uusia, ja ne tunnetaan hyvin. Tiedämme, ettei valuutta-alueemme vielä ole optimaalinen. Tämän vuoksi meidän on kuitenkin oltava innovatiivisia. Meidän on noudatettava järkeviä periaatteita ja järkevää talouspolitiikkaa. Ne on tietenkin ilmaistava Euroopan sosiaalisen koheesion periaatteiden mukaisesti.

Jotkut tarkkailijat ovat todenneet, ettei EKP voi auttaa Kreikkaa, koska se kielletään EU:n perustamissopimuksen 103 artiklan pelastuspaketteja koskevassa lausekkeessa. On joka tapauksessa aivan eri asia luoda pelastuspaketti tai tarjota tilapäistä rahoitustukea.

Tiedämme, että meillä on useita vaihtoehtoja. Jotkut ovat toteutettavissa lyhyellä ajanjaksolla ja toiset keskipitkällä ajanjaksolla. Kuten kollegat ennen minua ovat korostaneet ja koska olemme eurooppalaisia, me kaikki suuntaamme katsemme euroon ja toivomme sen menestystä. Me voimme saada sen menestymään, joten pohtikaamme kaikki yhdessä – parlamentti, komissio, neuvosto ja Euroopan keskuspankki – miten löydämme oikean tien eteenpäin.

Lopuksi, meidän on palautettava yleinen luottamus rahoituslaitoksiin sellaisin toimenpitein, joihin sisältyy entistä suurempi avoimuus, parempi riskinhallinta ja asianmukainen sääntely. Meidän on varmistettava, ettei näin laajaa kriisiä enää pääse syntymään.

Sven Giegold, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tämän keskustelun lopuksi esittää kolme lyhyttä seikkaa.

Ensinnäkin, kun tarkastellaan erilaisia mielipiteitä täällä parlamentissa, me emme ole samaa mieltä epätasapainotiloista. Erimielisyydet olivat varsin selviä, ja minusta meidän on oltava varovaisia.

Erityisesti haluan sanoa tämän teille, arvoisa pääjohtaja Trichet ja arvoisa komission jäsen Rehn, ja pyytää, ettette sulje tältä silmiänne, sillä keskeinen ongelma, josta olemme periaatteessa yhtä mieltä, on se että kustannusten olisi kasvettava inflaatiotavoitteen ja tuottavuuden summan mukaisesti. Joissakin valtioissa kustannukset nousivat liikaa, ja on hyvä asia, että te puututte tähän.

Toisaalta useissa valtioissa käytetään sekä veropolitiikkaa että palkkasopimusjärjestelyjä sen varmistamiseksi, ettei kynnystä ylitetä. Jos ette puutu tähän toimintaan – ja tiedän joidenkin Ecofin-neuvostossa torjuvan tämän lähestymistavan – me riskeeraamme euroalueen talousperustan, ja se on hyvin vaarallista. Kehotan teitä olemaan kääntämättä katsetanne tästä ja saman kehotuksen esitän kollegoilleni.

Tarkastelkaa Kreikkaa ja kiitettyä vakausohjelmaa. Haluan korostaa, että on olemassa suuri ongelma, ja viittaa siihen, mitä havaitsin vierailullani Kreikkaan viime viikolla.

Suurin osa kreikkalaisista katsoo, että viimeisten 10 tai 20 vuoden aikana hyvin monista tuli hyvin rikkaita olosuhteissa, jotka eivät olleet oikeudenmukaisia. Jos kiitätte Irlannin ponnistelujakin, sitä ei voida verrata Kreikan tilanteeseen. Kreikan kansalaiset katsovat, ettei heidän pitäisi kärsiä asioista, joita he eivät ole aiheuttaneet.

Kehotankin teitä, arvoisa komission jäsen Rehn, myös painostamaan Kreikan hallitusta suhtautumaan vakavasti menneisyydessä laittomasti kerääntyneeseen omaisuuteen. Muuten ohjelmaa ei hyväksytä, ja se epäonnistuu myös taloudellisista syistä. Meidän on varmistettava, että ohjelma on myös yhteiskunnallisesti oikeudenmukainen – ja sitä se ei vielä ole.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. maaliskuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Voimme ottaa oppia euroalueen nykyisestä kriisistä. Myös euroalueen vaikeudet ovat talouskriisin syytä, mutta uskon, että myös EMU:ssa on rakenteellisia heikkouksia, joita meidän on tarkasteltava välttääksenne tulevat kriisit. Jotta EKP kykenisi tehokkaasiin työllisyyttä ja kasvua tukeviin toimiin, meidän on tarjottava sille tarvittavat välineet. EKP:lla ei ole käytössään samoja välineitä kuin Yhdysvaltojen keskuspankillla, eikä sillä tämän vuoksi ole voinut olla aktiivista, kasvua tukevaa rahapolitiikkaa. EKP:ta sitoo sen pääasiallinen tavoite hintavakauden varmistamisessa, mikä estää sitä edistämästä tehokkaasti kasvua. Katson myös, että tarvitaan talous- ja finanssipolitiikan entistä laajempaa

koordinointia, jotta voimme välttää sellaisen valitettavan tilanteen, jossa Kreikka on. Entistä parempi koordinointi vahvistaisi euroalueen vakautta. Vakaus- ja kasvusopimusta on noudatettava tiukasti, mutta minusta sitä on tarkistettava. Sen ennaltaehkäisevää osiota on vahvistettava. Sen rankaiseva osio ei ole tehokas, sillä maksujen maksaminen vain lisää julkista alijäämää ja estää sääntöjen noudattamisen. Toisaalta neuvoston ei pitäisi päättää seuraamuksista, sillä jäsenvaltiot ovat aina haluttomia rankaisemaan toisiaan.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Meidän on lähdettävä yhdestä keskeisestä seikasta – vakavimmassa Euroopan kokemassa talouskriisissä euro on ollut vakauden ja uskottavuuden ankkuri. Ilman euroalueen toimintaa kriisistä selviytyminen olisi ollut paljon hitaampaa ja epätasaisempaa. Tämä koskee myös niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole liittyneet euroalueeseen. Nyt on erityisen tärkeää ymmärtää, että Euroopan yhteinen valuutta on yhteinen arvo, josta jokainen yksittäinen euroalueen jäsenvaltio on vastuussa. Yleisesti ollaan yhtä mieltä siitä, että talouskriisi oli looginen seuraus laaja-alaisesta arvokriisistä.

Euroalueeseen liittyneiltä odotetaan suurempaa vastuuntuntoa tulojen ja menojen tasapainottamisessa. Ei ole järkevää omaksua rahoituskeinottelun tai talousmafioiden uhrin roolia. Lähes kaikki Euroopan taloudet ovat rikkoneet järkevän ja tasapainoisen finanssipolitiikan periaatteita. Tästä on otettava opiksi – tarvitsemme paljon tiukempaa valvontaa ja finanssipolitiikan entistä parempaa koordinointia Euroopan valuuttarahaston perustamisen kautta. Ennen kaikkea joka ikisen euroalueen valtion on kuitenkin lopetettava eläminen huomisen kustannuksella.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Euroopan keskuspankin toimintaa on sen perustamisesta asti kritisoitu vasemmistossa, eikä pelkäätkään kaikkialla EU:ssa. Ensimmäinen peruste tähän oikeutettuun kritiikkiin ovat pankin tavoitteet. Koska pankin pää tavoite on varmistaa, ettei inflaatio ylitä kahta prosenttia eivätkä EU:n jäsenvaltioiden alijäämät ylitä kolmea prosenttia BKT:sta, kaikki on hyvin kasvun aikoina, kun työttömyys laskee itsestään, pankit varmistavat itse maksuvalmiutensa ja EKP voi painostaa yksittäisten jäsenvaltioiden hallituksia vähentämään velkaansa. Kaikki on kuitenkin toisin siitä hetkestä alkaen, kun talouskriisi puhkeaa. Keskeisen rahoitusinstituution huonosti muotoiltu tavoite aiheuttaa perustavaa laatua olevia poikkeavuuksia tarpeellisista tavoitteista. Mietinnössä, jossa käsitellään EKP:n vuosikertomuksen ja toiminnan arviointia rahoituskriisin ratkaisun yhteydessä, painotetaan kuitenkin itsepäisesti tätä huonosti muotoiltua keskeistä tavoitetta. Mietinnössä myös todetaan muuan muassa, että on tarpeen perääntyä elvytyspakettien politiikasta ja pankkien likviditeetin varmistamisesta, joka oli merkittävin niin kutsutuista poikkeuksellisista toimenpiteistä kriisistä selviämiseksi. Mietinnössä ei piitata lainkaan ainakin viiden EU:n jäsenvaltion julkisen talouden kriittisestä tilanteesta, ja vaikuttaa siltä, etteivät mietinnön laatijat välitä myöskään työttömyyden räjähdysmäisestä kasvusta. Kaikki tämä vain vahvistaa Euroopan keskuspankin nykykonseptin vahingollisuuden. Tästä syystä mietintö on hylättävä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan unioni kokonaisuudessaan ja erityisesti euroalue ovat vakavassa tilanteessa. Kreikka on konkurssin partaalla, ja myös Espanja ja Portugali ovat vaikeuksissa. Tilanteen vakavuuden vuoksi uusia ehdotuksia esitetään jatkuvasti. Toisaalta puhutaan Euroopan valuuttarahaston laaja-alaisista väliintulo-oikeuksista. Toisaalta talous- ja rahapolitiikasta vastaava komission jäsen Rehn vaatii Brysselin osallistumista jäsenvaltioiden talousarviosuunnitteluun. Euroopan unioni haluaa ilmiselvästi käyttää nykyistä kriisiä hyväkseen riistääkseen jäsenvaltioilta niiden taloudellisen itsenäisyyden, joka on yksi viimeisiä jäljellä olevia kansallisen itsemääräämisoikeuden aloja. Jälleen uuden harppauksen ottaminen kohti keskitettyä eurooppalaista supervaltiota ei kuitenkaan ratkaise nykyisiä ongelmia. Päinvastoin, se pahentaa niitä entisestään. Rahaliiton hälyttävä tila ja se, että eurosta on tullut riskialtis valuutta, on seurausta siitä, että Saksan, Alankomaiden ja Itävallan kaltaiset valtiot on saatettu yhteen Kreikan, Italian ja Espanjan kaltaisten valtioiden kanssa, piittaamatta tarkoituksellisesti niiden eroavaisuuksista talouskehityksessä ja siinä hengessä, johon niiden talouspolitiikka perustuu. Nämä historialliset eroavaisuudet, jotka eivät liity yksin talouteen, on otettava huomioon, sen sijaan että tiukennettaisiin entisestään Euroopan kansallisvaltioihin kohdistuvia keskusjohtoisuuden rajoitteita.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Haluan korostaa Euroopan keskuspankin vuosikertomuksen yhteydessä huolestuttavasta muutoksesta finanssipolitiikassa, joka on johtanut siihen, että aivan liian paljon dollareita on painettu ilman mitään mahdollisuutta kattaa niiden arvoa. Siihen liittyvä nykyinen tai tuleva Yhdysvaltojen dollarin devalvointi osana sen valuuttasuunnittelua voi vaikuttaa hyvin kielteisesti eurooppalaisiin markkinoihin. Tämän riskin välttämiseksi Euroopan keskuspankin ja muiden yhteisön toimielinten olisi vakavasti harkittava luopumista dollarista keskeisenä valuuttana. Euro on paljon vahvempi, ja arvostetut taloustieteilijät, kuten Nobelin palkinnon saanut Joseph Stiglitz, ovat todenneet dollarin johtoaseman olleen monien finanssikriisien aiheuttaja. Euroopan unionin on lakattava altistamasta itseään vapaaehtoisesti Yhdysvaltojen finanssipolitiikan ongelmille.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, Kreikan velkakriisi on herättänyt kysymyksiä kyvystämme säilyttää vakaus euroalueella. Olen vakuuttunut, että yhtenäisvaluutan vahvuus on taattu, jos jokainen yksittäinen jäsenvaltio noudattaa sopimiamme sääntöjä. On sanottu, että Kreikan lisäksi muissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa on odotettavissa vakavia talousongelmia. Huimasti nousevien valtion velkojen lisäksi joissakin jäsenvaltioissa on saavutettu julkisten menojen osalta lähes vaarallinen taso, mistä Euroopan keskuspankki oli huolissaan jo pari vuotta sitten. Euro on ankkuri, johon jäsenvaltioiden taloudet on sidottu. Mitkään jäsenvaltioiden euroa heikentävät toimet eivät ole hyväksyttäviä. Katson ratkaisevaksi sen, että jokainen valtio täyttää euroaluetta varten asetetut edellytykset. Kannatan samalla kollektiivista lähestymistapaa ratkaisujen etsimiseksi, myös tukipaketin keräämistä Kreikalle, yhtenäisvaluutaa koskevien säännösten tiukentamista ja entistä tiukempaa valvontaa. Ajatus Euroopan valuuttarahaston perustamisesta, joka syntyi Kreikan kriisin tuloksena, sisältää mahdollisia ongelmia ehkäisevän lähestymistavan, mutta meidän ei pidä unohtaa globaaleilla markkinoilla toimivia merentakaisia tekijöitä, joilla on välttämättä vaikutusta euroalueeseen. Tämän vuoksi on selvää, että kansallisella tasolla meidän on keskityttävä entistä enemmän sellaisen lainsäädännön laatimiseen, joka suojaisi euroa niin Euroopan sisäisten kuin ulkopuolisten vaarallisten tekijöiden vaikutukselta.

4. Toinen romaniväestöä käsittelevä eurooppalainen huippukokous (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, 19. maaliskuuta antamassaan ratkaisussa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että Euroopan parlamentin enemmistö on rikkonut selkeää oikeussääntöä kieltäytyessään puolustamasta koskemattomuuttani kansainvälisen pöytäkirjan 10 artiklan perusteella, kuten ulkomaiset kollegani ovat pyytäneet jäsen Romagnolin johdolla.

Pyyntö esitettiin jouduttuani väkivaltaisen poliittisen, ammatillisen ja oikeudellisen vainon kohteeksi rikoksesta, jonka mukaan kerroin ”minua revisionismista ja toisen maailmansodan historiasta haastatelleille toimittajille, että nämä kysymykset kuuluivat historioitsijoiden keskusteluun”. Näin todetaan tuomion 108 kohdassa.

Tuomioistuin totesi seuraavaa: Koska pöytäkirjalla pyritään antamaan Euroopan parlamentin jäsenille oikeuksia, tästä seuraa, että kieltäytyessään esittämästä kantaansa 10 artiklan perusteella parlamentti on rikkonut oikeussääntöä riittävän selvällä tavalla.

On totta, ettei tuomioistuin hyväksynyt vahingonkorvauskannettani, koska se katsoi, että Ranskan vetoomustuomioistuin ja sen 11 jäsentä ovat todenneet minut lopullisesti täysin syyttömäksi. Tämän vuoksi se katsoo, etten voi enää vedota ennakkoluuloihin. Tosiseikka on kuitenkin, että tuomioistuin määräsi parlamentin korvaamaan kaksi kolmasosaa oikeudenkäyntikuluista. Päätöksellä tuomitaan siis murskaavasti se puolueellinen taktiikka, jolla minulta kiellettiin parlamentaarinen koskemattomuus.

Painostuksen alla esittelijä turvautui karkeaan menettelytavoilla kikkailuun. Päätös on ennakkotapaus, jota Euroopan parlamentin kansallisen oikeiston jäsenet, joiden ilmaisunvapauteen kohdistuu jatkuvasti hyökkäyksiä, voivat hyödyntää tulevaisuudessa.

5. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

6. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyksiin.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Luettelo kolmansista maista tai niiden osista sekä eläinlääkärintodistuksia koskevista vaatimuksista tiettyjen elävien eläinten ja tuoreen lihan tuonnissa yhteisöön (A7-0018/2010, Jo Leinen)

- 6.2. Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotto: Liettua/huonekalujen valmistus (A7-0047/2010, Barbara Matera)**
- 6.3. Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotto: Liettua/vaatteiden valmistus (A7-0048/2010, Barbara Matera)**
- 6.4. Mietintö vuotuisesta lausumasta euroalueesta ja julkisesta taloudesta 2009 (A7-0031/2010, Sven Giegold)**
- 6.5. Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajan nimittäminen (A7-0059/2010, Sharon Bowles)**
- 6.6. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.7. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Rasa Budbergytė (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.8. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.9. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Igors Ludborzs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.10. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.11. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.12. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.13. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.14. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Jan Kinst (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.15. Uuden jäsenen nimittäminen tilintarkastustuomioistuimeen - Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.16. Suositus neuvostolle Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)**
- 6.17. Toinen romaniväestöä käsittelevä eurooppalainen huippukokous**

- Ennen äänestystä:

Jean Lambert, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää uuden suullisen tarkistuksen, josta tulee 7a kohta (uusi). Äänestysluettelosta voi päätellä näin, ja ymmärrän, että päätöslauselman allekirjoittavat poliittiset ryhmät kannattavat sitä. Se tulee 7 kohdan jatkoksi.

Uusi 7a kohta kuuluu siis seuraavasti: ”kehottaa näin ollen jälleen kerran komissiota kehittämään kattavan romanien osallisuutta koskevan eurooppalaisen strategian välineeksi romanien sosiaalisen syrjäytymisen ja syrjinnän torjumiseksi Euroopassa”.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä:

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Paljon kiitoksia, arvoisa puhemies. Meillä on kaksi tarkistusta, joista toinen on tarkistus tarkistukseen. Haluaisin esittää ne molemmat. Haluamme poistettavan sanat ”neuvostoa ja”. Lopputulos nyt tarkasteltavasta tarkistuksesta kuuluisi siten seuraavasti:

(EN) ”kehottaa jäsenvaltioita pidättäytymään vähemmistöjen pakkosiirroista, jos he voivat joutua kodittomiksi tai kokea syrjintää koulutuksessa, sosiaaliturva-alalla ja työelämässä sen jälkeen kun heidät on pakotettu palaamaan”.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

– Ennen 18 kohdasta toimitettua äänestystä:

Hannes Swoboda, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hylkäsimme myös aiemman tarkistuksen, koska se oli sanamuodoltaan liian voimakas. Joidenkin valtioiden kanssa, joihin romaneja palautetaan, on kuitenkin ongelma, koska niissä olosuhteet eivät salli heidän elää vapaasti ja turvallisesti ja ihmisarvoisesti.

Sanamuotomme on hillitympi muun muassa koska olemme havainneet, että tietyissä valtioissa viisumivapautta väärinkäytetään turvapaikan hakemiseen ilman perusteita. Tekstimme kuuluisi seuraavasti:

(EN) Länsi-Balkanin maihin, ”missä he voivat joutua kodittomiksi tai kokea syrjintää koulutuksessa, sosiaaliturva-alalla ja työelämässä”.

(DE) Toivon, että jäsenet, jotka aluksi hylkäsivät toisen tarkistuksen, voivat äänestää tämän hillitymmän sanamuodon puolesta ja hyväksyä sen.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

6.18. Schengenin rajasäännöstö ulkoisten merirajojen valvonnan osalta

– Ennen päätöslauselmaluonnoksen hyväksyntää:

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain parlamentin tietävän, että olin Frontex-päätöksen alkuperäinen esittelijä ja että suosittelin tämän hyväksymistä niiden poikkeuksellisten toimenpiteiden vuoksi, jotka ovat tarpeen väliintulon ja meripelastuksen osalta erityisesti eteläisellä Välimerellä.

Valiokunta ei tukenut minua, joten poistin nimeni mietinnöstä ja suositan, että parlamentti hylkää nyt tarkasteltavana olevan päätöslauselman. Sen hyväksymiseen tarvitaan 369 jäsenen ehdoton enemmistö, mutta suositan, että parlamentti hylkää päätöslauselman, josta kohta äänestämme.

Cecilia Malmström, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin jäsenten tarkasteltavana on luonnos päätökseksi Schengenin rajasäännöstön täydentämisestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoiman operatiivisen yhteistyön puitteissa suoritettavan ulkoisten merirajojen valvonnan osalta.

Päätös on tarpeellinen ja se auttaa jäsenvaltioita ja Frontexia hallinnoimaan ulkoisia merirajojamme entistä tehokkaammin. Kuten tiedätte, alusten lukumäärä nousee hyvin pian, kuten aina tähän aikaan vuodesta Välimerellä.

Ehdotus sisältää hyvin tärkeitä periaatteita ja selvennyksiä sääntöihin, joita rajavartijoiden on noudatettava valvoessaan merirajoja, esimerkiksi palautuskiellon periaatteen ja velvoitteen kohdella haavoittuvia henkilöitä ja ilman huoltajaa olevia alaikäisiä erityisen varovasti.

Siinä selvennetään myös, minkälaista apua vaarassa merellä oleville henkilöille on annettava ja mihin pelastetut ihmiset on kuljetettava.

Monet parlamentin jäsenet ovat pyytäneet vuosia näitä periaatteita ja sääntöjä, ja nyt ne ovat lopultakin meidän ulottuvillamme. Ehdottamillamme muutoksilla vähennetään myös ihmishenkien menetyksen vaaraa Välimerellä tehostamalla merirajaoperaatioita.

Luonnos päätökseksi on tulosta hyvin vaikeista ja pitkistä keskusteluista jäsenvaltioiden ja esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön asiantuntijoiden kanssa.

Se tarjoaa toimielimillemme paremmat puitteet näiden operaatioiden asianmukaisen valvonnan harjoittamiseen, sillä niihin kuluu merkittäviä määriä yhteisön varoja.

Ehdotuksen oikeudellisista näkökohdista totean, että komissio on valinnut oikeusperustaksi Schengenin rajasäännösten 12 artiklan, koska säännöt koskevat rajavalvontapartioita Frontexin operaatioiden aikana, eivät rajatarkastuksia, kuten oletan parlamentin oikeudellisessa lausunnossa tarkoittavan.

Tämän parlamentin jäsenten pyynnöstä komissio on tehnyt selvityksen vaihtoehtoisista teknisistä ratkaisuista, jotka antaisivat mahdollisuuden ensinnäkin olla käynnistämättä uudelleen sisältöä koskevaa keskustelua ja toiseksi hyväksyä ajoissa selkeät säännöt Frontex-operaatioille tänä kesänä. Valitettavasti emme löytäneet tällaista vaihtoehtoa, joten suositan arvoisille parlamentin jäsenille, etteivät he hylkää näitä kauan toivottuja uusia sääntöjä.

Puhemies. – (EN) Emme voi aloittaa tästä nyt keskustelua, hyvä jäsen Busuttil. Saatte puheenvuoron, mutta emme voi aloittaa tästä keskustelua.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kahdessa puheenvuorossa on kehoitettu parlamenttia hylkäämään päätöslauselma, mutta kukaan ei ole käyttänyt puheenvuoroa sen hyväksymisen puolesta. Minusta on vain tasapuolista, että joku saa puhua ja kehottaa jäseniä kannattamaan päätöslauselmaa.

Jos annatte minulle minuutin, voin kertoa, että syy, jonka vuoksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta hylkäsi nämä säännöt ja esitti tätä päätöslauselmaa, on hyvin yksinkertainen. Oikeudellinen yksikkömme on kertonut meille – ei vain kerran vaan kahdesti – että komissio ylittää toimivaltansa esittäessään näitä sääntöjä. Tämän vuoksi me hylkäämme ne. Me todellakin haluamme nämä säännöt – olen kotoisin valtiosta, jossa halutaan nämä säännöt – mutta emme halua Euroopan komission ylittävän toimivaltansa. Tämän vuoksi meidän on tuettava päätöslauselmaa.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Selvyiden vuoksi totean, että jos äänestätte tätä vastaan, tuette toimenpiteitä, jotka mahdollistavat pysäytykset merellä. Jos äänestätte tämän puolesta, ette tue niitä. Tämä vain selvennykseksi.

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyksiin.

6.19. Vuoden 2011 talousarviomenettelyn painopisteet - pääluokka III - Komissio (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Tervetuloitotukset

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo kertoa teille, että osana parlamenttien välisiä vierailuja meillä on vieraanamme Tunisian parlamentin valtuuskunta, jota johtaa Tunisian edustajakokouksen poliittisten asioiden, ihmisoikeuksien ja ulkoasioiden valiokunnan puheenjohtaja Salah Tabarki.

Toivotamme Salah Tabarkin ja hänen valtuuskuntansa jäsenet tervetulleiksi. Haluan korostaa sitä, kuinka merkityksellisenä pidämme tätä tapaamista, joka on ensimmäinen viiteen vuoteen.

Parlamentti seuraa suurella mielenkiinnolla Tunisian poliittisen ja taloudellisen tilanteen kehittymistä, sillä Euroopan unioni on valtion tärkein kauppakumppani. Suhteet, jotka luotte suhteista Maghreb-maihin vastaavaan Euroopan parlamentin valtuuskuntaan tarjoavat teille asianmukaisen institutionaalisen kehityksen yhteisen mielenkiinnon kohteita koskevaan vuoropuheluun demokratian ja oikeusvaltion kehityksestä.

Toivomme teille miellyttävää ja hedelmällistä vierailua.

8. Äänestykset (jatkoa)

8.1. Vuoden 2011 talousarviomenettelyn suuntaviivat: – muut pääluokat (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Maataloustuotteiden laatupolitiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

– Ennen äänestystä:

Enrique Guerrero Salom, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia mietinnön valmisteluun osallistuneita.

Haluan vain tuoda esiin, että kun pääsemme 31 kohtaan, meillä on suullinen tarkistus. Kuten sovittu, minä luen englanninkielisen version toisen osan.

(EN) ”kannattaa tästä syystä velkojen, pääoma ja korot mukaan luettuina, takaisinmaksun keskeyttämistä tilapäisesti ja vähiten kehittyneiden maiden velkojen peruuttamista, jotta kehitysmaat voivat toteuttaa suhdanteiden vaihtelut huomioon ottavaa finanssipolitiikkaa kriisin vakavien vaikutusten lieventämiseksi; ehdottaa, että luodaan riippumaton ja avoin velka-asioiden kansainvälinen sovitteluelin”.

Puhemies. – (ES) Joka tapauksessa, hyvä jäsen Guerrero, jos emme ole saaneet väärää tietoa, tämä suullinen tarkistus vaikuttaa 34 kohtaan, ei 31 kohtaan.

(Jäsen Guerrero vastasi, että se todellakin koski 34 kohdan toista osaa)

Nyt kaikki on selvää.

(Äänestys toimitettiin)

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

– Ennen 22 kohdasta toimitettua äänestystä:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, olemme tuoneet esiin suullisen tarkistuksen 22 kohtaan. Haluan korostaa, että 22 kohta koskee globaalia taloushallintoa ja erityisesti G20-ryhmän kokoonpanoa, sillä poikkeuksellisesti sen riveihin ei kuulu yhtään kehitysmaan edustajaa.

Suullisella tarkistuksella pyritään korjaamaan tämä puute, ja Euroopan parlamentille esittämälläni tarkistuksella täytetään tämä tarve.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen)

– Ennen 34 kohdasta toimitettua äänestystä:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, pyysitte hetki sitten meitä osoittamaan suosiota Tunisian valtuuskunnalle. Voitteko pyytää Tunisian valtuuskuntaa toimimaan Taoufik Ben Brikin vapauttamiseksi, jota koko parlamentti pyytää?

– Äänestyksen jälkeen:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää työjärjestyspuheenvuoron. Olen hyvin iloinen äänestyksen tuloksesta. Tämä oli kuitenkin ennen kaikkea valiokunta-aloitteinen mietintö, ja tässä tapauksessa on sovittu erilaisesta menettelystä. Nyt meille sallittiin erillinen äänestys valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä. Meidän on ratkaistava tämä asia, tai vastaisuudessa jokaisesta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä järjestetään erillinen äänestys. Voitteko kenties pyytää perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa selvittämään asian? Muutoin parlamentin yksiköiden tulkinalla tehdään tyhjäksi koko uudistuksen tavoite.

Puhemies. – (ES) Hyvä jäsen Swoboda, näin voidaan tehdä. On mahdollista pyytää erillistä äänestystä, ryhmien itse käynnistämän menettelyn mukaisesti. Joka tapauksessa kaikkea voidaan tarkistaa. Sitä voidaan tarkistaa vastaisuudessa, mutta näin asia on tällä hetkellä.

8.4. EKP:n vuosikertomus 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannat: ks. pöytäkirja

10. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

11. Äänestyselitykset

Toinen romaniväestöä käsittelevä eurooppalainen huippukokous (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Nyt hyväksytyllä Euroopan parlamentin päätöslauselmalla toisesta romaniväestöä käsittelevästä eurooppalaisesta huippukokouksesta avataan uusi tie Euroopan unionin romaniväestön ongelmien ratkaisuun.

On tullut selväksi, etteivät yksittäisten valtioiden yksittäiset pyrkimykset romanien integroimiseksi yhteiskuntaan ole tuottaneet tyydyttäviä tuloksia. Tilanteeseen on useita syitä. Olen tämän vuoksi tyytyväinen Euroopan unionin pyrkimyksiin osallistua romanien ongelmien ratkaisuun ja parantaa tämän yhteisön yhteiskuntaan integroitumista järjestelmällisellä tavalla.

Nicole Sinclaire (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tuomitsenkin minkä tahansa yhteiskuntaryhmän syrjinnän mistä tahansa syystä, en voi kannattaa tätä päätöslauselmaa. Päätöslauselmalla pyritään kuitenkin asettamaan vastuu syrjinnän torjumisesta EU:n tasolle, vaikka katson, että jäsenvaltioiden asenteet ja lähestymistavat poikkeavat toisistaan niin paljon, että vähemmistöjen etuja on parempi tarkastella jäsenvaltioiden tasolla ja erityisesti niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät jaa meille briteille itsestään selvää suvaitsevaisuuden ajatusta.

Tiedän esimerkiksi erään italialaisen parlamentin jäsenen, EFD-ryhmän jäsenen, olleen syytettynä osallistumisesta vapaaehtoisten järjestyksenvalvojen yllätyshyökkäykseen, jossa hän syytti erään maahanmuuttajan omaisuuden tuleen. Sitä ei voida hyväksyä. Olkaa hyvät älkääkään yhdistäkö britejä tällaiseen käytökseen väittämällä, että vähemmistöryhmät kotimaassani tarvitsevat saman tason suojelua kuin se poloinen henkilö, josta juuri kerroin.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on kiistaton tosiasia, ettei kukaan, joka kiistää ongelman olemassaolon, kiistää totuuden, voi tietenkään ratkaista kyseistä ongelmaa. Tämä on tosiasia. Meidän on ymmärrettävä, että romaneista Euroopassa laaditulla päätöslauselmallamme, joka on täynnä poliittisesti korrektaa hölynpölyä, emme löydä tai voi tarjota yhtenäistä ratkaisua, sillä me itse asiassa kiellämme ongelman. Meidän olisi ensinnäkin todettava, että kohtaamme todellakin suuria ongelmia suurien romaniryhmien osalta, jotka asettautuvat täysin yhteiskunnan ulkopuolelle ja jotka hyvin usein ovat myös vastuussa pienistä ja suurista hyvin vakavista rikoksista. Monet romaniyhteisöjen omaksumat arvot ja normit, tai niiden puute, ovat täysin ristiriidassa niiden arvojen ja normien kanssa, joita me haluamme eurooppalaisissa valtioissa kunnioitettavan. Sanomani saattaa kuulostaa hieman yksipuoliselta, mutta nyt hyväksymämme mietintö on vieläkin yksipuolisempi, tosin toiseen suuntaan. Katson joka tapauksessa, että jokaisella jäsenvaltiolla on oltava oikeus itse päättää tavasta, jolla ne tarkastelevat tätä hyvin vakavaa ongelmaa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, mietintö on hyvin poliittisesti korrekki, todellakin sellainen mietintö, joihin parlamentilla vaikuttaa olevan patentti. Romanien taloudelliset ja sosiaaliset vaikeudet on jälleen kerran kuvattu niin kutsutuksi suvaitsemattomuudeksi ja syrjinnäksi. Jos vain säädämme uusia kiintiöitä ja vaientavaa lainsäädäntöä, jos taas avaamme rahahanat, kaikki on hyvin.

Kokemukset Alankomaissa ovat tietenkin selvästi osoittaneet, että teimmepä mitä tahansa, romaniyhteisön enemmistö kieltäytyy sopeutumasta ja integroitumasta. Ei ole meidän syyämme, vaan romaniyhteisön oma syy, että romanit ovat suhteettoman laajasti edustettuina rikostilastoissa. Heidän arvonsa ja norminsa ovat täysin päinvastaisia omiemme kanssa. Vastustan myös sitä, että yhteisö millään tavalla puuttuu tähän asiaan,

ja haluan toistaa, että jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus poistaa alueeltaan henkilöt, jotka järjestelmällisesti kieltäytyvät sopeutumisesta ja turvautuvat rikolliseen toimintaan.

Mietintö: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Äänestin vuoden 2011 talousarvion painopisteitä koskevan päätöslauselman puolesta monista syistä, mutta pääasiassa koska siinä kiinnitetään huomiota nuorisotyöttömyyteen. Nykyinen taloudellinen ja sosiaalinen tilanne monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa edellyttää erityistä lähestymistapaa nuorten ja työmarkkinoiden väliseen kasvavaan kuiluun, vaikka onkin yleisesti tunnustettua, että investoinnit nuoriin ja koulutukseen ovat investointeja tulevaisuuteen. Kokemus on osoittanut, että talouden taantuman aikana nuoret mieluummin pysyisivät koulutusjärjestelmässä tai aloittaisivat opinnot, kuin etsisivät töitä. Nyt jäsenvaltioissa on havaittu samanlaisia suuntauksia. Tämän vuoksi haluan sanoa, että suunnitellut toimenpiteet, entistä aktiivisemmat työmarkkinat sekä koulutusjärjestelmän johdonmukaisuus ovat hyvin tärkeitä. Yrittäjyyteen liittyvän osaamisen ja erityisten ohjelmien kehittäminen ovat tarpeellisia, olipa kyse Erasmus First Job -ohjelmasta tai muista toimenpiteistä. Toivon hartaasti, että Euroopan unionilla on riittävästi poliittista tahtoa myös hyvin tärkeiden asiakirjojen täytäntöönpanoon niiden suunnittelemisen lisäksi.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin mietintöä vastaan pääasiassa siksi, että olen täysin eri mieltä painopisteistä, joita parlamentti on ehdottanut komissiolle, myös maahanmuuttopolitiikan yhdenmukaistamisesta. Tiedän, mitä tämä tarkoittaa: kaikkien jäsenvaltioiden maahanmuuttopolitiikkojen yhdenmukaistamista vaaditaan selkeänä painopistealana. En hyväksy tätä.

Äänestin kuitenkin mietintöä vastaan ensisijaisesti siksi, että siinä on jo tehty hyvin selväksi, ettei parlamentti kannata kovasti kaivattua eurooppalaisen byrokratian vähentämistä. Tilanne on täysin päinvastainen. Meidän on harkittava syvällisesti kaikkien sellaisten toimielinten ja virastojen lakkauttamista, joista on itse asiassa tullut tai jotka ovat aina olleet tarpeettomia. Parlamentti kuitenkin vaatii yhä lisää niin kutsuttuja hajautettuja virastoja. Toistan vielä, että minusta meillä on niitä jo liikaa. Joitakin niistä on lakkautettava ennen kuin perustamme uusia. Tarkoitin nyt alueiden komiteaa, perusoikeusvirastoa ja Euroopan tasa-arvoinstituuttia. Kuinka paljon tämä kaikki maksaa veronmaksajille, ja mitä taivaan tähden hyötyä niistä kaikista on?

Mietintö: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tällaisina epätavallisina aikoina, joita nyt elämme, on otettava käyttöön epätavallisia keinoja.

Ensi vuoden talousarviota ei saa laatia kuin eletäisiin aivan tavallista aikaa. Valitettavasti talouskriisi ei ole vielä ohi, emmekä saa sivuuttaa sitä. Ryhmäni ja minä äänestimme esitettyjen talousarvion painopisteiden puolesta tänään, mutta aivan lähitulevaisuudessa meidän täytyy kantaa poliittinen vastuamme ja tehdä tärkeämpiä päätöksiä.

Meidän on harkittava unionin talousarvion uudistamista, jotta EU:n talous saadaan hyvään kuntoon, niin että unioni pystyy ohjaamaan talouspolitiikkaansa entistä tarkemmin. Seuraaviksi tavoitteiksi on otettava sisämarkkinoiden täydellinen toteuttaminen, tutkimukseen ja infrastruktuuriin kohdennettujen varojen lisääminen sekä investoiminen turvallisuuteen ja perheisiin, tai muuten vaarana on, että jäsenvaltiot ryhtyvät entistäkin konservatiivisempiin toimiin.

Yhteenvetona voidaan todeta, että meidän on ajateltava enemmän Euroopan ja vähemmän yksittäisten jäsenvaltioiden etua ja luotava aidosti eurooppalaista politiikkaa.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Arvoisa puhemies, onpa mukava nähdä teidät taas johtamassa puhetta.

– (EN) Mark Twain totesi, että jos on vain vasara, koko maailma alkaa näyttää naualta.

Euroopan unioni on erittäin hyvä tuhlaamaan rahaa – muiden rahaa. Muistaakseni Milton Friedman sanoi, että maailmassa on kahdenlaista rahaa: sinun rahaasi ja minun rahaani. Jälkimmäisen suhteen olemme paljon huolellisempia. Se selittää sen, mitä Euroopassa tällä hetkellä tapahtuu.

Kaikki jäsenvaltiot pyrkivät leikkaamaan talousarvioitaan. Kreikassa julkisen sektorin menoja on ehdotettu leikattavaksi 10 prosentilla, Irlannissa yli 7 prosentilla. Saksa yrittää nostaa eläkeikää ja kotimaanne Espanja tavoittelee kahden prosentin suuruisia säästöjä suhteessa BKT:hen, mutta meillä täällä Euroopan unionissa talousarvio jatkaa vääjäämätöntä kasvuun. Miksi? Koska Euroopan unionissa ei ole mitään yhteyttä verotuksen, kansalaisten edustuksen ja menojen välillä, eli veronmaksajilta ei tule ulkoista painetta.

Juuri liiallinen tuhlaus – yksittäisten ihmisten liiallinen tuhlaus, yritysten liiallinen tuhlaus ja hallitusten liiallinen tuhlaus – sai aikaan tämän sotkun. Ajatelkaa, millainen piristävä vaikutus sillä olisi ollut, jos sen sijaan, että käytämme biljoonia euroja velkamme kasvattamiseen entisestään, olisimme palauttaneet vastaavan summan kansalaisille veronalennusten muodossa.

Mietintö: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Eurooppalaiset maataloustuotteet täyttävät maailman korkeimmat laatuvaatimukset, joiden pitäisi tietenkin tehdä niistä kilpailukykyisempiä kansainvälisillä markkinoilla.

EU:n kansalaisille ja vaativille kuluttajille on siis tiedotettava niiden eduista. Erityisesti on tarpeen korostaa, että sen lisäksi, että eurooppalaiset tuotteet täyttävät tiukat hygienia-, turvallisuus- ja eläinlääkintänormit, niiden tuotannossa otetaan huomioon kestävä kehitys, ilmastonmuutoksen ehkäiseminen, biologinen monimuotoisuus ja eläinten hyvinvointi. Siksi annan täyden tukeni yksinomaan EU:n tuotannosta saataville maataloustuotteille myönnettävän Euroopan unionin laatumerkin käyttöönnotolle. Laatumerkillä annetaan virallinen tunnustus Euroopan tuottajien toteuttamille toimille sekä suojataan heille kuuluvia teollis- ja tekijänoikeuksia kansainvälisesti. Uskon vakaasti, että se auttaisi monia maaseutualueita, joilla ei ole muita kehitysmahdollisuuksia.

EU:n on annettava taloudellista tukea maatalousyritysten nykyaikaistamiseen ja mikroyritysten kehittämiseen etenkin maaseutualueilla, jolloin unionin tuella saadaan tuotettua korkealaatuisia maatalouselintarvikkeita.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska olen sitä mieltä, että ekologisessa ja puhtaassa maataloudessa on tulevaisuus ja meidän on edistettävä sitä. Meidän on myös sekä EU:n tasolla että jäsenvaltioissa pyrittävä lisäämään ihmisten kiinnostusta luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien tilojen ja luonnonmukaisia tuotteita kohtaan. Toisaalta koska haluamme edistää luonnonmukaista viljelyä ja taata sille toimintaedellytykset, emme saa kiirehtiä laillistamaan geneettisesti muunneltujen organismien käyttöä. Muutamat maat ovat näyttäneet hyvää esimerkkiä rajoittamalla tiukasti geneettisesti muunneltujen organismien kasvattamista luonnonmukaisten tilojen ympäristössä. Ne tulisi pitää selkeästi erossa toisistaan. Kuluttajille on myös esitettävä mitään salaamatta geneettisesti muunneltuihin organismeihin liittyvien tieteellisten tutkimusten tuloksia sekä tietoa geenimuunnellun rehun vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Vain sillä tavoin saadaan luotua kaikille meille elintärkeiden luomutuotteiden aidot yhteismarkkinat.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensinnäkin haluan kiittää esittelijä Scottàa hänen tekemästään työstä tämän mietinnön hyväksi.

Mielestäni maataloustuotteidemme laadun turvaaminen ja laatu politiikan vahvistaminen on Euroopan unionille tärkeä tavoite, koska siihen sisältyy ja liittyy useita muita EU:n tasolla keskeisiä aiheita, kuten kuluttajansuojan parantaminen, pk-yritysten tukeminen, monien Euroopan alueiden kulttuuriperinnön ja perinteiden säilyttäminen sekä eurooppalaisten elintarvikkeiden tuottajien maailmanlaajuinen kilpailukyky.

Näiden syiden vuoksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Jan Březina (PPE). – (CS) Arvostan sitä, että tämä maataloustuotteiden laatu politiikkaa käsittelevä mietintö yhdistyy aiemmin laatu politiikan vahvistamiseksi tehtyihin toimiin. Erityisen hyödyllisenä pidän suojattujen nimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen järjestelmän kehittämistä siten, että samalla säilytetään tiukat kriteerit suojan saamiselle. Kannatan aidon perinteisen tuotteen aseman säilyttämistä sillä edellytyksellä, että rekisteröintiä koskevia säännöksiä yksinkertaistetaan. Koska suojan taso on kuitenkin alhaisempi eikä tuotteen maantieteellisiä erityispiirteitä tarvitse osoittaa, en ymmärrä, miksi hakemusten käsittelyn pitäisi kestää yhtä kauan kuin maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten myöntämisen.

Mielestäni nykyisen käytännön heikko kohta on siinä, että komissio voi harkintansa mukaan hylätä puutteellisia pitämänsä hakemukset. Hakemuksia hylätäänkin usein täysin sattumanvaraisesti ja mielivaltaisesti tuntematta asianomaisen tuotteen tai maantieteellisen alueen erityispiirteitä. Lisäksi olisi estettävä rekisteröinnin määräaikaisten kiertäminen sillä, että komissio esittää aina uusia ja uusia huomautuksia ja lisäkysymyksiä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijä Scottàa tämän tärkeän mietinnön valmistelutyöstä.

Haluan mainita erityisesti tarkistuksen 4, jossa vaaditaan, että kuluttajille pitäisi olla tarjolla mahdollisimman paljon tietoa. Siinä myös kannatetaan velvoittavaa lainsäädäntöä alkutuotteiden tuotantopaikan merkinnästä.

Nämä ovat toki kunnioitettavia tavoitteita, mutta mielestäni tarkistus on kuitenkin liian rajoittava ja kyseinen tieto olisi paremmin sopinut vapaaehtoiseksi lisätiedoksi.

Pohjois-Irlannissa olemme voimakkaasti riippuvaisia mahdollisuudesta viedä tuotteitamme muualle Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja muihin Euroopan maihin. Tämä tarkistus saattaisi vaikuttaa Pohjois-Irlannin mahdollisuuksiin myydä tuotteitaan tietyille markkinoille, missä tällä hetkellä ei ole mitään vaikeuksia, ja minusta on tärkeää, että uudet merkinnät eivät synnytä esteitä eri jäsenvaltioiden väliselle kaupalle.

Tarkistus 4 on siis jossain määrin ongelmallinen, mutta tunnustan mietinnön tärkeyden ja tunnustan, että on tärkeää pystyä tuottamaan jäljitettävissä olevia, korkealaatuisia ja turvallisia tuotteita.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämän äänestyksen myötä olemme saavuttaneet pitkäaikaisen tavoitteemme: meillä on nyt keino, jolla suojella kuluttajia ja tuoda maataloustuotteille niiden ansaitsemaa lisäarvoa.

Tästä päivästä lähtien lihatuotteiden, meijerituotteiden, hedelmien ja vihannesten, siipikarjanlihan sekä muiden yhdestä ainesosasta koostuvien jalostettujen tuotteiden pakkauksiin on selkeästi merkittävä niiden alkuperä. Eläinten kohdalla alkuperä on ilmoitettava tietynä yksittäisenä paikkana vain silloin, kun eläin on syntynyt, kasvatettu ja teurastettu samassa maassa.

Tämän aloitteen avulla voidaan antaa maataloustuottajille ja maataloustuotteiden jalostajille heidän ansaitsemansa tunnustus. Olemme osoittaneet, että Euroopan parlamentilla on maatalouselintarvikkeita koskevissa toimissaan vain yksi päämäärä, ja se on laadun ja kuluttajien tiedonsaannin takaaminen.

Olemme tehneet hyvää työtä. Kiitokset kaikille asiakirjan valmisteluun osallistuneille.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, periaatteessa minulla ei ole mitään laatumerkkejä vastaan. Laatumerkkejä näkee monella elämälalalla. Niitä ei vain pidä käyttää keinona kaventaa kuluttajien valinnanvapautta.

Jos elintarvike ei täytä tiettyjä kokovaatimuksia tai ulkonäköä koskevia vaatimuksia, sitä ei pitäisi heittää pois, viskata tunkiolle, niin kuin tällä hetkellä tapahtuu 30 prosentille eurooppalaisista maataloustuotteista, jotka menevät hukkaan siksi, etteivät ne täytä tiukkoja EU:n standardeja.

Meidän ei myöskään pitäisi käyttää laatustandardejamme tekosyynä kehitysmaiden tuotteiden tuonnin kieltämiseen, joka suistaa kehitysmaiden viljelijät köyhyyteen, ja syyttää sitten veronmaksajiemme rahaa korruptoituneille hallituksille samaan aikaan, kun viljelijät köyhtyvät.

Laatumerkkien ja poliittisten eleiden sijaan meidän tulisi luottaa markkinoihin, meidän tulisi luottaa kuluttajiin ja meidän tulisi luottaa ihmisiin.

Mietintö: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä, niin kuin niin monissa muissakin mietinnöissä, Eurooppa yrittää jälleen pakottaa kehitysmaiden ihmiset omaksumaan oman käsityksensä niin kutsutuista lisääntymisterveyttä koskevista oikeuksista ja seksuaalioikeuksista.

On tehtävä kertaheitolla selväksi, että Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaan tähän käsitteeseen sisältyy abortti yhtenä perhesuunnittelun keinona. Ihmiselämä on pyhä hedelmöitymishetkestä luonnolliseen kuolemaan asti. Sen vuoksi en voi tukea tätä mietintöä. Toisaalta se sisältää joitakin hyviä ajatuksia, jotka voisivat tietenkin auttaa kehitysmaiden ihmisiä, ja siksi voidaan sanoa, että koska sadat miljoonat ihmiset kehitysmaissa joutuvat kohtaamaan perustuotteiden ja elintarvikkeiden hinnannousun seuraukset, tämä on yksi tapa hakea ratkaisua eloonjäämisen ongelmaan. Olen huolissani kansainvälisten rahoituslaitosten arvioista, joiden mukaan maapallon väkimäärä, joka jo nyt lasketaan miljardeissa, lisääntyy vielä sadoilla miljoonilla, ja lapsikuolleisuus lisääntyy Saharan eteläpuolisessa Afrikassa 30 000–50 000 lapsella.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, äänestin rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia maailman köyhiin maihin käsittelevän mietinnön puolesta. Vaikka mietinnössä ei esitetä riittävän radikaaleja ratkaisuja köyhien maiden ongelmiin, voimme kuitenkin yhtyä moniin sen sisältämiin ajatuksiin.

Eniten talouskriisin seurauksista kärsivät juuri köyhät ihmiset ja köyhät maat. Meidän olisi annettava kaikki mahdollinen apu erityisesti näihin maihin kohdistuvien julkisten investointien muodossa. On kuitenkin

myös todettava, että kauppasopimukset, joita Euroopan unionilla on köyhien maiden kanssa, eivät ole oikein suotuisia niille. Eniten näistä sopimuksista hyötyvät eurooppalaiset suuryritykset; pientuottajat, pienviljelijät ja työläiset eivät hyödy niistä lainkaan, joten meidän on muutettava tapaa, jolla teemme työtä näiden maiden kanssa.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön 7 kohtaa vastaan, ja minusta oli järkyttävää nähdä jälleen kerran, kuinka tämä parlamentti käyttää tämänkaltaista mietintöä aborttioikeuden peiteltyyn läpiviemiseen ja yhdistää seksuaali- ja lisääntymisterveyden kehitysmaiden kansanterveyteen.

Tämä ei ole oikea paikka määritellä, onko abortti sallittava vai ei. Siitä säättäminen kuuluu kansallisten hallitusten tehtäviin. Minä ja valtaosa pohjoisirlantilaisista äänestäjistäni uskomme edelleen vakaasti siihen, että syntymättömällä lapsella on oikeus elämään.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, meidän parlamenttina olisi mietittävä kahteen kertaan, ennen kuin teemme ehdotuksia. Meidän olisi ehdotettava toimia, joilla ratkaistaan ongelmia, ei kärjistettä niitä. Kehitysavun kohdalla useat vakavasti otettavat tutkimukset ovat osoittaneet, että kehitysavun myöntäminen liian automaattisesti hidastaa poikkeuksetta taloudellisia uudistuksia ja viivyyttää siten kehitysmaiden talouskasvun mahdollisuuksia. Tästä huolimatta parlamentti pitää aina vain lähtökohtanaan sitä uskomusta tai niin kutsuttua perusoletusta, että ensisijaisesti juuri kehitysavun lisääminen auttaa Afrikan maita pääsemään takaisin jaloilleen. Kehitysapua on syydetty Afrikkaan valtavia summia useiden vuosikymmenten ajan, mutta valitettavasti ei ole nähtävissä mitään selkeitä merkkejä siitä, etteivät useimmat Afrikan maat olisi nyt paljon huonommassa jamassa kuin heti siirtomaavallan päätyttyä. Tämä oli ensimmäinen asiani.

Toisen mainitsen vain hyvin lyhyesti. On tietenkin totta, niin kuin mietinnössä todetaan, että aivovuoto heikentää kehitysmaiden tilannetta entisestään, mutta miksi me sitten yritämme väkisin viedä läpi sinisen kortin käyttöönottoa, joka vielä pahentaa ongelmaa?

Anna Záborská (PPE). – (SK) En ymmärrä, miksi lisääntymisterveys on taas kerran otettu mukaan mietintöön, joka käsittelee maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön.

Lisääntymisterveyden edistämiseksi toimivat järjestöt kannattavat aborttia yhtenä keinona säännöstellä syntyvyyttä. Tätä toimintaa rahoitetaan EU:n tasolla myös verovaroilla, jotka ovat peräisin kansalaisilta, jotka vastustavat aborttia ja toimivat elämän suojelemisen puolesta. Jo vuosikymmeniä kansainväliset järjestöt ovat esitelleet näkemyksiään syntyvyyden säännöstelystä köyhyyden torjuntakeinona, mutta kehitysmaat elävät edelleen äärimmäisessä köyhyydessä. Minun mielestäni EU tuhlaa varojaan syntyvyyden säännöstelyyn, joka ei poista köyhyyttä. Haluan vaalia elämää ja kunnioitan myös toissijaisuusperiaatetta suhteissamme kehitysmaihin. Siksi olen äänestänyt 7 kohtaa ja koko mietintöä vastaan.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, oli ennalta arvattavissa, kenties jopa väistämätöntä, että Euroopan unioni tarttuisi innokkaasti Kreikan rahoituskriisiin viedäkseen eteenpäin hyvin laadittuja suunnitelmiaan veropolitiikan yhdenmukaistamisesta.

Täällä on toistuvasti vaadittu eurooppalaista velkavirastoa, Euroopan valuuttarahastoa ja yleiseurooppalaista verotusta, ettei vain tarvitsisi mennä pyytämään kotimaan äänestäjiä hätiin.

Liittovaltion vilpittömät kannattajat, Herman Van Rompuy ja muut komission jäsenet ovat yhtyneet brittiläisten euroskeptikkojen esittämään näkemykseen, jonka mukaan ei voi olla rahaliittoa ilman vero- ja talousliittoa.

Muistaakseni John Maynard Keynes kirjoitti, että ”se joka hallitsee valuuttaa, hallitsee maata.” Lupaani, että tämä on ainoa kerta, kun siteeraan Keynesiä hyväksyvään sävyyn.

Seuraavaksi voisin itse asiassa vedota korkeampaan ja parempaan auktoriteettiin kuin John Maynard Keynes. Viittaan Matteuksen evankeliumin 22. lukuun. Muistatte varmaan tämän kohdan. Herraltamme kysyttiin, onko oikein maksaa veroa Rooman valtiolle. Hän vastasi: ”Te teeskentelijät! Miksi te yritätte saada minut ansaan? Näyttäkää sitä rahaa, jolla maksatte veronne.” He ottivat esiin denaarin. Jeesus kysyi heiltä: ”Kenen kuva ja nimi siinä on?” ”Keisarin”, he vastasivat. Silloin Jeesus sanoi heille: ”Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu.”

En yritä väittää, että Herramme olisi jommalla kummalla puolella eurosta käytävässä keskustelussa. Asian ydin on se, että jos etsitään maallisen vallan ylintä symbolia, se on raha! Tästä nähdään, että euro johtaa yhteiseen taloushallintoon. Luojan kiitos me ymmärsimme säilyttää punnan.

Puhemies. – (ES) Kiitos tämän aamupäivän istuntoon tuomastanne siunauksesta, jäsen Hannan.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö sisältää paljon vanhoja, kuluneita fraaseja siitä, miten kehitysmaat kärsivät taluskriisin vuoksi. On aivan selvää, että kyseisissä maissa on ihmisiä, jotka kärsivät taluskriisin vuoksi, mutta usein ne eivät ole välttämättä samoja ihmisiä, joita me haluamme auttaa. Varsin usein kärsijöinä ovat hallitukset, jotka ovat huolissaan avustusbudjettiansa pienenemisestä, nimittäin kun avustusrahaa tulee vähemmän, korruptoituneiden ja tehottomien hallitusten pitäminen vallassa on vaikeampaa. Vieraillessani viime vuona Afrikassa keskustelin monien keskusta-oikeistolaisten poliitikkojen kanssa, ja he valittivat, että kehitysapu itse asiassa pitää korruptoituneet hallitukset vallassa ja vaikeuttaa taloudellisten ja poliittisten uudistusten toteuttamista.

Katsotaanpa muutamia ehdotuksiamme. Puhumme kehitysmailhin kohdistuvien investointien lisäämisestä, ja siitä kaikki ovat varmasti samaa mieltä. Kuitenkin meillä on samaan aikaan parlamentin käsiteltävänä ehdotus vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annettavaksi direktiiviksi, joka vähentäisi investointeja kehitysmailhin. Puhumme kehitysmaiden viljelijöiden auttamisesta, mutta kannatamme silti äänestyksissä, jopa tämänpäiväisessä talousarvioäänestyksessä, lisävarojen myöntämistä yhteiseen maatalouspolitiikkaan, joka aiheuttaa niin suurta vahinkoa kehitysmaiden viljelijöiden toimeentulon kannalta.

Sen sijaan meidän tulisi puuttua kehitysmaiden ongelmien todellisiin syihin: huonoon hallintoon ja EU:n protektionismiin.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen äänestänyt tätä mietintöä vastaan kahdesta syystä. Ensinnäkin olen järkyttynyt siitä, että EU yhä useammin vain roiskii epämääräisesti kehitysyhteistyöpolitiikkaa laatiessaan ja että yhä useammassa päätöslauselmassa ja pyynnöissä tuetaan tällaista epämääräistä lähestymistapaa. Toiseksi olen äänestänyt tätä mietintöä vastaan siksi, että mielestäni on huono asia, että yritämme viedä perhesuunnittelupolitiikkaa väkisin läpi kehitysmaissa ja nopeasti kehittyvissä maissa tavalla, joka muistuttaa kulttuuri-imperialismia. Abortti ei ole ratkaisu, ja olen pahoillani siitä, että jotkut Euroopan parlamentin jäsenet puhuvat kierrellen ”lisääntymislääketieteestä”, kun tarkoittavat aborttia. Se ei muuta sitä tosiasiaa, että abortti tarkoittaa syntymättömän lapsen surmaamista. Siksi olen äänestänyt tätä mietintöä vastaan, ja toivon, että jatkossa emme enää käytä jokaisessa päätöslauselmassa ja valiokunta-aloitteisessa mietinnössä samoja eufemismeja kulttuuri-imperialismia ilmentävien toimiemme kuvaamiseen.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tätä mietintöä vastaan, koska se on typerä mietintö. Se on tarpeeton mietintö. Tilanne on siis tämä: kaikki varat ovat siis New Yorkin, Lontoon, Tokion, Frankfurtin ym. pörssiissä. Sieltä saadaan noin 6 biljoonan Yhdysvaltain dollarin arvosta pääomaa. Jos myydään kaikki lain ulkopuolella oleva omaisuus, slummien omaisuus, joka ei kuulu kehitysmaiden laillisen järjestelmän piiriin, saadaan 7 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Kehitysmaissa on laillisten rakenteiden ulkopuolella runsaasti pääomaa odottamassa. Sitä on slummeissa ja niissä miljoonissa liikeyrityksissä, joita näkee teiden varsilla ja jotka eivät kuulu virallisen talouden piiriin.

Lisäksi jos kysytään, kuinka paljon rahaa kehitysmaista virtaa ulos joka vuosi maailman rahoitusjärjestelmien kautta, summa on 800 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Miksi emme yritä saada tuota rahaa pysymään kyseisissä maissa rikastuttamassa niitä?

Mitä me sen sijaan juuri teimme? Annoimme tukemme Tobinin verolle, jolla jyrätään länsimaiden jo ennestään heikentyneet rahoituslaitokset ja annetaan rahat sellaiselle porukalle, joka todennäköisesti varastaa ne.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, edellisten puhujien tapaan vastustan 7 kohdan sisällyttämistä mietintöön. Ryhmämme antoi meille vapauden äänestää omantuntonne mukaan, mutta valtuuskuntamme on päättänyt äänestää mietintöä vastaan, koska lisääntymiserveyttä koskevista oikeuksista puhuminen tarkoittaa käytännössä aborttia. Jos sitä sillä tarkoitetaan, se tulisi sanoa selvästi eikä piilottaa taluskriisisuunnitelman alle. Muiden puhujien tavoin vastustimme siis sitä ja äänestimme kyseistä kohtaa vastaan.

Mietintö: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, me Tanskan kansanpuolueen edustajat äänestimme mietintöä vastaan. Minun täytyy kuitenkin kiittää useista huomioista, joita mietinnössä esitettiin. Tarkoitin erityisesti 27 kohtaa, jossa todetaan rehellisesti, että euron tulee luonnollisesti johtaa euroalueen talouspolitiikkojen koordinoimisen tiivistämiseen. Vastustan tietenkin täysin tällaista lausuntoa, mutta haluan kiittää esittelijää selkeydestä ja rehellisyydestä, jota hän osoittaa euroon liittyvissä kommentteissaan. Euro

on siis rakennelma, jonka tarkoituksena on lisätä merkittävästi taloudellista yhdentymistä Euroopassa. Toisin sanoen finanssipolitiikka, työmarkkinapolitiikka, rakennepolitiikka – kaikki talouden alat, joilla on vähänkään merkitystä kansantalouden kannalta – on määrä yhdistää. Se on nyt nähtävissä Kreikassa. Frankfurtin ekonomistit määräävät kreikkalaisille, millaista talouspolitiikkaa heidän tulee harjoittaa, ja parin kuukauden kuluttua sama on edessä Espanjassa ja Italiassa ja lukuisissa muissa maissa. Mietintö osoittaa niin selkeästi kuin vain voi toivoa, mistä syystä Tanska ja oma puolueeni, Tanskan kansanpuolue, erityisesti haluaa pysytellä euroalueen ulkopuolella. Me haluamme päättää itse, millaista talouspolitiikkaa haluamme harjoittaa. Siitä päättäminen kuuluu tanskalaisille äänestäjille eikä Frankfurtin ekonomisteille.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Hyväksyimme ehdotuksen, jonka mukaan elävien eläinten, lihan ja lihatuotteiden tuontia koskevat säännöt jäävät voimaan, kunnes ne korvataan uuden lainsäädännön puitteissa hyväksytyillä toimilla. Meidän mielestämme olisi parempi, että tämänkaltaiset lait olisivat kunkin jäsenvaltion omia lakeja eikä EU-supervaltion lainsäädäntöä, mutta joka tapauksessa näitä asioita on säänneltävä lailla. Mietinnössä esitetään myös luettelo kolmansista maista tai niiden osista, joista jäsenvaltioiden on sallittava nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonti. Näin ollen Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeudellinen velvollisuus sallia tuonti näistä maista. Se merkitsee kilpailua viljelijöillemme ja itsemääräämisoikeuden heikkenemistä entisestään. Koska mietintö sisälsi sekä hyviä että huonoja ehdotuksia, päätimme äänestää tyhjää.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12. joulukuuta 1972 annetun direktiivin 72/462/ETY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että neuvosto laatii komission ehdotuksesta luettelon maista tai niiden osista, joista jäsenvaltioiden on sallittava nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonti. Vaikka direktiivi on kumottu, sen mukaista menettelyä noudatetaan edelleen, ja edellä mainittua luetteloa on vuosien kuluessa muutettu. Komissio ehdottaa nyt laativansa uuden asetuksen, johon kootaan kaikki vuosien mittaan tehdyt asiaan liittyvät muutokset ja jota voidaan muuttaa usein, mikä tarkoittaa, että sitä päivitetään jatkuvasti.

Mielestäni tällä menettelyllä taataan selkeys ja avoimuus paitsi jäsenvaltioiden ja lainsäädännön täytäntöönpanon muuttumisen kannalta niin myös kyseisiä tuotteita EU:hun tuovien kolmansien maiden kannalta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Minusta on hyvä, että tämä mietintö terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista hyväksyttiin. Mietintö perustuu 12. joulukuuta 1972 annettuun neuvoston direktiiviin 72/462/ETY, jonka mukaisesti neuvosto laatii luettelon kolmansista maista tai niiden osista, joista jäsenvaltioiden on sallittava nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonti. Vaikka direktiivi on kumottu, sen mukaista menettelyä noudatetaan edelleen, ja edellä mainittua luetteloa on vuosien kuluessa muutettu. Komissio ehdottaa nyt laativansa uuden asetuksen, johon kootaan kaikki vuosien mittaan tehdyt asiaan liittyvät muutokset ja jota voidaan muuttaa usein, mikä tarkoittaa, että sitä päivitetään jatkuvasti.

Mielestäni tällä menettelyllä ja EU:n kansalaisten elintarviketurvallisuuden vahvistamisella taataan selkeys ja avoimuus paitsi jäsenvaltioiden niin myös kyseisiä tuotteita EU:hun tuovien kolmansien maiden kannalta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan kansalaisten elintarviketurvallisuus on keskeinen asia, josta meidän kaikkien tulisi huolehtia. Tiettyjen elävien eläinten ja niiden tuoreen lihan tuontiin sovellettavat terveysvaatimukset on määriteltävä hyvin tarkasti ja tällaisia tuotteita on seurattava järjestelmällisesti, jotta nähdään, täyttävätkö ne vaatimukset.

Siksi on välttämätöntä laatia luettelo niistä maista, jotka täyttävät eläinten terveyttä, kansanterveyttä ja eläinlääkärintodistuksia koskevat vaatimukset, jolloin ne voivat tuoda eläviä eläimiä (nautaeläimiä ja sikoja) ja tuoretta lihaa EU:n jäsenvaltioihin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Parhaillaan käynnissä olevassa säälimättömässä hintasodassa yritykset käyttävät törkeitä keinoja voittomarginaaliensa parantamiseen. Tuontilihaa myydään kotimaisena tuotteena, myynnissä on usein mädäntynyttä lihaa ja eräässä tapauksessa myös tekokinkkua. Jäljitelmätuotteet on merkittävä selvästi. Geneettisesti muunneltuja organismeja sisältävän rehun pakollisten merkintöjen käyttöönotto ei kuitenkaan saanut jäsenten enemmistön tukea, vaikka Euroopan kansalaiset suhtautuvat erittäin kriittisesti geenimuunteluun. On tärkeää saattaa voimaan eläinten terveyteen ja hygieniaan liittyviä

säännöksiä. Tuontia koskevista säännöksistä ei kuitenkaan ole puututtu geenimuunteluun, minkä vuoksi äänestin tyhjää.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta lopullisessa äänestyksessä. On syytä muistuttaa, että neuvoston ja komission kanssa järjestettiin epävirallinen tapaaminen, jossa kävi selväksi, että parlamentti voisi hyväksyä ehdotetun menettelyn. Jo Leinenin äänestettäväksi jättämä mietintöluonnos perustuu komission ehdotukseen, ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on esittänyt siihen tarkistuksia. Neuvosto lupasi jo hyväksyä parlamentin kannan, joten odotettavissa on, että ratkaisuun päästään ensimmäisessä käsittelyssä. Me vilheät hyväksymme menettelyn.

Róża Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Eläinten hyvinvoinnin parantamiseen tähtäivät lainmuutokset ovat välttämättömiä, ja olen hyvin tyytyväinen siitä, että Euroopan komissio ei aio tehdä näitä muutoksia ilman Euroopan parlamentin osallistumista. Näin ollen annoin tukeni Leinenin mietinnölle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi luettelosta kolmansista maista tai niiden osista sekä eläinten terveyttä ja kansanterveyttä sekä eläinlääkärintodistuksia koskevista vaatimuksista tiettyjen elävien eläinten ja tuoreen lihan tuonnissa yhteisöön tehdyn neuvoston päätöksen 79/542/ETY kumoamisesta.

Vaikka en ole ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäsen, aion jatkossakin olla mukana lainsäädännön muuttamisessa etenkin silloin, kun tarkoituksena on tehdä radikaaleja parannuksia hevoskuljetuksiin. Siihen on monia syitä, mutta tärkein syy on se, että kristillinen etiikka velvoittaa minua huolehtimaan paitsi ihmisten, myös eläinten ja muun luonnon elinolosuhteiden parantamisesta. Euroopan unioni voi tehdä siinä asiassa paljon.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin molempia mietintöjä globalisaatorahaston varojen käyttöön otosta Liettuan työttömäksi jääneiden työntekijöiden hyväksi. Liettuassa talous- ja rahoituskriisi on vaikuttanut moniin eri aloihin ja monet ihmiset ovat jääneet vaille työtä ja toimeentuloa. Varojen myöntämistä koskevia EGR:n sääntöjä yksinkertaistettiin työmarkkinoiden monimutkaisen tilanteen ja työttömien määrän kasvun vuoksi. Liettuan onkin nyt hyödynnettävä kaikki mahdollisuutensa saada pyydetty varat pystyäkseen auttamaan työttömiä mahdollisimman paljon. Samoin on erittäin tärkeää, että pidämme huolen siitä, että näitä varoja käytetään tehokkaasti ja että ne tuovat todellista hyötyä liettualaisille.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatorahasto (EGR) perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista sekä auttamaan heidän palaamistaan työmarkkinoille. EGR:n soveltamisalaa laajennettiin 1. toukokuuta 2009 lähtien siten, että se kattaa suoraan talous- ja rahoituskriisin seurauksena työttömäksi jääneille työntekijöille annettavan tuen.

Yksi tällaisen vakavan talous- ja rahoituskriisin merkittävimmistä seurauksista on työttömyyden lisääntyminen. EU:n on käytettävä kaikki käytössään olevat keinot, joilla kriisin seurauksiin pystytään vastaamaan. Erityisesti sen on tarjottava tukea niille, jotka joutuvat kohtaamaan työttömyyden päivittäisen todellisuuden.

Näistä syistä annoin äänestyksessä tukeni tälle ehdotukselle, joka koskee globalisaatorahaston varojen käyttöön ottoa Liettuan auttamiseksi ja jonka tavoitteena on tukea 49:stä huonekalualan yrityksestä irtisanottuja työntekijöitä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska huonekalualan viennin vähennyttyä monia työntekijöitä on irtisanottu ja Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) on määrä myöntää taloudellista tukea huonekalualan yrityksistä työttömiksi jääneille työntekijöille. EU:n tuki kohdennetaan työntekijöiden uudelleen koulutukseen, uuden työpaikan etsimiseen tai oman yrityksen perustamiseen. Olen iloinen siitä, että Euroopan komissio hyväksyi Liettuan pyynnön saada EU:n rahoitusta, sillä taantuman aikana huonekalualan yrityksistä irtisanotuilla työntekijöillä on hyvin vähän mahdollisuuksia työmarkkinoille palaamiseen, ja 49 yrityksen joukkoi irtisanomisilla on hyvin kielteinen vaikutus maan taloustilanteeseen. Vetoan EU:n toimielimiin, että ne tekisivät taloudellisen tuen myöntämistä koskevat päätöksensä kitkattomasti ja nopeasti, koska päätösten viivästyminen saattaa vain pahentaa työntekijöiden ennestäänkin vaikeaa tilannetta. Haluan korostaa, että EU:n taloudellinen tuki auttaa talouden ja kaupan merkittävistä rakennemuutoksista kärsineitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Liettuan huonekaluteollisuus on nyt myös saanut tuntee globalisaation vaikutukset samaan tapaan kuin maan rakennusala, jota olemme analysoineet aiemmin. Se on nyt alttiina häikäilemättömien kilpailijoiden tuotteille, joiden tuotantomäärät ovat kokonaan toisella tasolla. Koska Euroopan globalisaatiorahaston varojen hakemista ja käyttöönottoa koskevat vaatimukset täyttyvät, varojen käyttöönotosta olisi mielestäni apua.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Siitä on vasta kaksi viikkoa, kun parlamentti hyväksyi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönoton Liettuan ja Saksan irtisanomisten vuoksi, ja nyt olemme taas antamassa hyväksyntäämmme varojen käyttöönotolle, tällä kertaa 49 liettualaisessa huonekalualan yrityksessä tapahtuneiden irtisanomisten vuoksi. Kuten tuolloin totesimme, irtisanottujen työntekijöiden määrä on jo jonkin aikaa sitten ylittänyt tuntuvasti komission alkuperäiset arviot rahastosta tukea tarvitsevien työntekijöiden määrästä.

Muistuttaisimme teille, että kyseinen teollisuudenala on ollut vakavissa vaikeuksissa myös Portugalissa, etenkin sellaisissa kunnissa, joissa se on merkittävä työllistäjä, kuten Paredesissa ja Paços de Ferreirassa. Myös siellä tilanne on johtanut irtisanomisiin, mikä on pahentanut alueen sosiaalista tilannetta.

Jokaisen uuden avunpyynnön myötä käy yhä selvemmäksi, että vaikka ongelmien lieventämiseen tähtäävät toimet ovat toki tarpeellisia, niiden sijaan tarvitaan nyt kiireesti toimenpiteitä tuottavien alojen ja työpaikkojen, erityisesti kriisin vaikutuksille pahiten alttiina olevien ja kunkin maan kehityspotentiaalia hyödyntävien alojen turvaamiseksi. On edistettävä julkisia hankkeita ja tuettava pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä osuuskuntia...

(Työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestysesitys)

Mietintö: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista sekä auttamaan heidän palaamistaan työmarkkinoille. EGR:n soveltamisalaa laajennettiin 1. toukokuuta 2009 lähtien siten, että se kattaa suoraan talous- ja rahoituskriisin seurauksena työttömäksi jääneille työntekijöille annettavan tuen.

Yksi tällaisen vakavan talous- ja rahoituskriisin merkittävimmistä seurauksista on työttömyyden lisääntyminen. EU:n on käytettävä kaikki käytössään olevat keinot, joilla kriisin seurauksiin pystytään vastaamaan. Erityisesti sen on tarjottava tukea niille, jotka joutuvat kohtaamaan työttömyyden päivittäisen todellisuuden.

Näistä syistä annoin äänestyksessä tukeni tälle ehdotukselle, joka koskee globalisaatiorahaston varojen käyttöönottoa Liettuan auttamiseksi ja jonka tavoitteena on tukea 45:stä vaatealan yrityksestä irtisanottuja työntekijöitä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Olen iloinen siitä, että tänään äänestettiin taloudellisen tuen myöntämisestä Liettuan vaateteollisuudelle, sillä taantuma on koetellut kyseistä alaa erityisen rankasti. Haluaisin kiinnittää erityistä huomiota siihen, että vaateteollisuudessa työskentelee pääasiassa naisia, ja kriisin aiheuttamien irtisanomisten seurauksena työttömien naisten määrä Liettuassa kaksinkertaistui heinäkuuta 2009 edeltävän vuoden aikana. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) saatavaa taloudellista tukea käytetään työllisyystoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on saada irtisanotut työntekijät työllistettyä mahdollisimman nopeasti, opiskelun ja uudelleen koulutautumisen tukemiseen sekä alle 8-vuotiaiden lasten ja vammaisten perheenjäsenten hoidosta maksettaviin etuuksiin. Tämä taloudellinen tuki tulee vaateteollisuudelle todella tarpeeseen, koska vaatteiden kysyntä on romahtanut sekä Liettuassa että vientialueilla ja sen vuoksi vaateteollisuus on supistunut huomattavasti. Haluan myös korostaa, että näiden työntekijöiden irtisanomisilla on kielteisiä vaikutuksia paitsi koko maahan ja paikallistalouteen, myös yksittäisten työntekijöiden elämään.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Liettuan vaateteollisuudesta on maan rakennus- ja huonekaluteollisuuden tavoin tullut globalisaation häviöjä, ja huomattava määrä työntekijöitä on irtisanottu. Nyt ehdotetun toimenpiteen järjestyksestä kertoo se, että ehdotus hyväksyttiin parlamentin toimivaltaisen valiokunnan äänestyksessä suurella enemmistöllä. En siis näe mitään syytä äänestää tässä tapauksessa varojen käyttöönottoa vastaan.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Siitä on vasta kaksi viikkoa, kun parlamentti hyväksyi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönoton Liettuan ja Saksan irtisanomisten vuoksi, ja nyt olemme taas

antamassa hyväksyntäämmme varojen käyttönotolle, tällä kertaa 45 liettualaisessa vaatealan yrityksessä tapahtuneiden irtisanomisten vuoksi. On syytä muistaa, että kyseinen teollisuudenala on vakavassa kriisissä myös Portugalissa, jossa se kärsii erityisen voimakkaasti maailmankaupan vapauttamisen vaikutuksista, ilman että sen pelastamiseksi on tehty mitään.

Jokainen uusi pyyntö rahaston varojen käyttöönottamisesta tekee vaatimistamme toimista entistäkin kiireellisempiä. Työttömyyteen on puututtava tehokkaasti, on luotava uusia työpaikkoja ja työntekijöille taattava oikeuksia, ja tämän on perustuttava taloudellisen toiminnan kehittämiseen, julkishallinnon työpaikkojen lisäämiseen, työsuhdeturvaan sekä työajan vähentämiseen palkkaa leikkaamatta. Lisäksi tarvitaan toimia, joilla estetään yritysten muuttaminen offshore-toimipaikoihin. On alettava asettaa julkisten tukien, erityisesti yhteisön tukien, ehdoksi se, että yritys täyttää tietyt työpaikkojen turvaamiseen ja paikalliseen kehitykseen liittyvät velvoitteet. Tarvitaan toimia, joilla tehdään selkeä pesäero uusliberalistiseen politiikkaan, joka on aiheuttanut Euroopan unionin jäsenvaltioissa taloudellisen ja sosiaalisen katastrofin aivan silmiemme edessä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue, ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on perustettu sen toteuttamista varten. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisaatioon liittyvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi.

Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä vahingoittaa maita, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tavoitteena on auttaa työntekijöitä, jotka ovat joutuneet yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi, ja se voi tapahtua vain tarjoamalla näille työntekijöille uusia työllistymismahdollisuuksia. Muut EU:n jäsenvaltiot, erityisesti Portugali ja Espanja, ovat jo aiemmin käyttäneet globalisaatorahaston varoja, joten nyt meidän tulisi myöntää tämä apu Liettualle.

Mietinnöt: Barbra Matera (A7-0047/2010 ja A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin kahden Barbara Materan laatiman, Liettuassa irtisanotuille työntekijöille Euroopan globalisaatorahastosta myönnettävää taloudellista tukea käsittelevän mietinnön puolesta. Haluan myös kiittää kollegoja, jotka äänestivät mietintöjen puolesta, sillä niiden hyväksymiseen tarvittiin määränemmistö ja kolme viidennestä annetuista äänistä.

Sekä huonekaluteollisuuden että vaateollisuuden tilannetta käsittelevissä mietinnöissä kuvataan Liettuan vaikeimpia työttömyystapauksia. Summat eivät ole EU:n mittakaavassa suuria, mutta ne lievittävät liettualaisten työntekijöiden vastoinkäymisiä.

Tässä tapauksessa on kyse 49:stä huonekalualan yrityksestä irtisanotuista työntekijöistä, joille maksetaan Euroopan globalisaatorahastosta 662 088 euroa, sekä 45:ssä vaatealan yrityksessä työskennelleistä työntekijöistä, joille maksettava summa on 523 481 euroa.

Vaikka tämä on kenties vain jäävuoren huippu Liettuan työttömyystilanteessa, tuesta on kuitenkin apua eniten tarvitseville.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Emme katso Euroopan unionin olevan vastuussa irtisanottujen työntekijöiden auttamisesta (tai mistään muustakaan). Vastustamme rahan siirtämistä Euroopan globalisaatorahastoon, niin kuin ylipäätään rahan siirtämistä EU:n rahastoihin. Meidän mielestämme jäsenvaltioiden tulisi auttaa omia irtisanottujaan. Euroopan globalisaatorahastossa on kuitenkin rahaa, joka on jo siirretty sen käyttöön, ja se raha on peräisin jäsenvaltioista. Jos olisi ehdotettu, että EGR:n rahaa olisi jaettava Yhdistyneessä kuningaskunnassa irtisanotuille työntekijöille, olisimme äänestäneet rahan jakamisen puolesta ja meitä olisi kritisoitu, elleimme olisi tehneet niin. Sen vuoksi meidän on nyt äänestettävä sen puolesta, että varoja käytetään asianmukaisesti toisten jäsenvaltioiden hyväksi. Aiomme kuitenkin varmistaa, että jatkossa rahaa jaetaan myös Yhdistyneessä kuningaskunnassa irtisanotuille työntekijöille, ja jos käy ilmi, että he eivät ole oikeutettuja tukeen, äänestämme jatkossa aina varojen käyttöönottoa vastaan.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Ajatus globalisaation alttarille uhratuista liettualaisista työntekijöistä saa minut äänestämään tyhjää. He ovat joutuneet tähän tilanteeseen Euroopan unionin ajaman uusliberalistisen politiikan seurauksena, joten saattaisi vaikuttaa perustellulta äänestää niitä surkeita summia vastaan, jotka Euroopan eliitti haluaa heille tarjota. Sekin vähä voisi kuitenkin lievittää heidän tuskaansa. Euroopan globalisaatorahaston toimintaperiaate on kuitenkin täysin sietämätön. Eurokraattien valtakunnassa puhtaan omantunnon saa halvalla.

Mietintö: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Sven Giegoldin mietinnössä esitetään joitakin mielenkiintoisia näkökohtia käynnissä olevasta talouskriisistä, joka on pahin Euroopan yhdentymisprosessin alkamisen jälkeen.

Haluaisin korostaa, että hiljattain komissiolle esittämässäni kysymyksessä nostin esiin vakaas- ja kasvusopimuksessa asetetut rajoitukset, jotka voidaan ylittää tietyissä poikkeustapauksissa, kuten esimerkiksi yhteiskunnan tukemien asuntojen tai sosiaalisen asuntotuotannon hankkeiden toteuttamisessa. Tällaiset rakennushankkeet on suunnattu sosiaalisiin tarkoituksiin, ja ne johtuvat asuntokriiseistä, jotka koskevat erityisesti suuria kaupunkeja. Kaupungeissa olisikin tarkoituksenmukaista puuttua tähän ongelmaan käyttämällä erityistoimenpiteitä.

Minusta olisi sen vuoksi toivottavaa, että komissio ottaisi asiaan selkeän kannan, jolloin se voisi antaa jäsenvaltioille ohjeita vakaas- ja kasvusopimuksessa määriteltyjen menorajoitusten soveltamisesta paikallisviranomaisiin, jotka erityisesti suurissa kaupungeissa joutuvat tekemään huomattavia investointeja infrastruktuuriin.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin euroaluetta ja julkista taloutta koskevasta vuotuisesta lausumasta 2009 laaditun mietinnön puolesta. Tästä runsaasti erilaisia analyyseja ja ehdotuksia sisältävästä mietinnöstä minulle jäi erityisesti mieleen se, että siinä vaadittiin euroalueen talouden hallinnan parantamista ja erityisesti budjettipolitiikan parempaa koordinoitua. Kasvu ja solidaarisuus: ne ovat kaksi avainsanaa, joiden tulisi ohjata EU:n talousstrategiaa. Kasvu siksi, että ilman sitä emme pysty vastaamaan yhteiskunnalliseen haasteeseen. Solidaarisuus siksi, että se on koko Euroopan yhdentymisen tarkoitus ja sen tulevaisuus.

Liam Aylward ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Fianna Fáilia Euroopan parlamentissa edustavat Pat the Cope Gallagher ja Liam Aylward vastustavat jyrkästi mietinnössä esitettyjä ehdotuksia yhtenäistetyn yhtiöveropohjan käyttöönnotosta.

Yhtenäistetyn yhtiöveropohjan käyttöönotto Euroopassa ei parantaisi Euroopan unionin kilpailukykyä tai yhteismarkkinoiden toimintaa, ja sen lisäksi yhtenäistetty yhtiöveropohja saattaisi häiritä pienten avotalouksien, kuten Irlannin talouden, toimintaa. Verotus kuuluu kunkin yksittäisen jäsenvaltion toimivaltaan, ja Irlannin hallituksella on oikeus käyttää veto-oikeuttaan kaikissa verotukseen liittyvissä asioissa, joihin myös yhtenäistetty yhtiöveropohja kuuluu. Tämä oikeus on vahvistettu perussopimuksissa, Lissabonin sopimus mukaan lukien.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä mietintöä, koska siinä tuodaan mielestäni hyvin esiin euroalueen ja julkisen talouden ongelmia. Euroopan unionin jäsenvaltioissa työllisyys on laskenut edelleen ja laskun ennustetaan jatkuvan. Joidenkin jäsenvaltioiden kaoottiset rakenneuudistukset, joita toteutetaan ilman mitään konkreettista suunnitelmaa, uhkaavat koko EU:n vakautta. Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on erityisen vaikeaa, koska niin jäsenvaltiot kuin Euroopan keskuspankkikaan eivät pystyneet valvomaan ja takaamaan, että pankeille myönnettyt varat päätyvät tärkeimpään kohteeseensa – edullisten lainojen myöntämiseen pienyrityksille. On myös erittäin tärkeää tukea euroalueen kehitystä ja ryhtyä tarvittaviin toimiin sopivien olosuhteiden luomiseksi niille jäsenvaltioille, joiden tavoitteena on liittyä euroalueeseen.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä vuotuista lausumaa euroalueesta ja julkisesta taloudesta 2009. Kannatan mietinnössä esitettyä ehdotusta, jossa euroryhmää kehoitetaan ryhtymään tarvittaviin toimiin, joilla se edistää niiden jäsenvaltioiden liittymistä euroalueeseen, jotka pyrkivät liittymään ja täyttävät liittymisen ehdot. Mielestäni talous- ja rahaliiton menestyksellisen kehityksen kannalta on tärkeää parantaa rahoitusmarkkinoiden säätelyä ja valvontaa sekä pitää sisäiset ja ulkoiset alijäämät mahdollisimman pieninä. Lisäksi meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota kurinalaiseen finanssipolitiikkaan liittyviin ongelmiin. Tulevassa EU 2020 -strategiassa on keskityttävä erityisesti uusien työpaikkojen luomiseen ja kestäväen kehityksen edistämiseen, jotta voidaan estää uusien talouskriisien syntyminen. Samaan aikaan jäsenvaltioiden ja Euroopan komission on tehtävä yhdessä työtä julkisen talouden epätasapainon vähentämiseksi. Julkisen talouden vakauttaminen on kestäväen talouskasvun ehdoton edellytys. Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen Euroopan komissiolle on entistä suurempi rooli jäsenvaltioiden taloudellisen kehityksen seuraamisessa. 121 artiklan mukaan Euroopan komissio voi antaa jäsenvaltiolle varoituksen, mikäli sen talouspolitiikka ei ole jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta sen vuoksi, että Euroopan parlamentti huomauttaa siinä komissiolle, että vaikka kehittyneet maat ovat vähitellen pääsemässä ulos maailmanlaajuisesta kriisistä, kehitysmaiden tilanne vain pahenee. Sen vuoksi Euroopan keskuspankin (EKP), Euroopan komission ja euroalueen jäsenvaltioiden olisi edistettävä EU:n taloudellista ja rahapoliittista yhdentymisprosessia ja tuettava euroalueen laajentamista. Kannatan myös sitä, että EKP:tä kehoitetaan tukemaan euron käyttöönottoa euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa erityisesti tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat osoittaneet pystyvänsä noudattamaan moitteetonta, vakaata ja kurinalaista finanssipolitiikkaa. Haluaisin huomauttaa, että tulevien talouskriisien välttämiseksi euroryhmää, neuvostoa ja EKP:tä on kehoitettava tehostamaan toimiansa koordinoitua valuuttakurssipolitiikassa. Pyrkimyksissä euroalueen yhteisen kansainvälisen edustuksen luomiseen ei ole kriisistä huolimatta juurikaan edistytty. Suurin huolenaihe on se, että raha- ja finanssipolitiikan vakauttamiseksi tehdyistä toimista huolimatta EU:n jäsenvaltioiden työllisyys alenee edelleen ja työttömyys ja sosiaalinen eristäytyneisyys ovat lisääntymässä.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin Giegoldin mietinnön puolesta, koska mietinnössä esiin nousseista kysymyksistä tarvitaan jatkuvaa, yksityiskohtaista keskustelua. On varmistettava, että erilaiset yhtiöverojärjestelmät eivät anna yrityksille mahdollisuutta jakaa voittojaan edullisimman yhtiöverojärjestelmän kautta ja väistää siten velvollisuuttaan osallistua yhteiskunnan tukemiseen. Erityistä huomiota olisi kuitenkin kiinnitettävä niihin mahdollisiin kielteisiin vaikutuksiin, joita yhtenäistetyllä yhtiöveropohjalla saattaisi olla pieniin maihin, kuten Irlantiin, jonka vauraus ja korkea työllisyys perustuu suurelta osin sen kykyyn houkutella ulkomaisia investointeja. Irlannin työväenpuolue ei kannata yhtenäistetyä yhtiöveropohjan käyttöönottoa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Jätin äänestämättä tästä nimenomaisesta mietinnöstä. Meidän on nähtävä, että taantuma ei ole hellittämässä, koska lähes kaikkien jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne on selkeästi negatiivinen ja työttömyys lisääntyy. Ongelma ei kuitenkaan ole vakaassa rahataloudessa. Kreikan kaltaisilla mailla on ongelmia julkisen velan kanssa, ja nämä ongelmat johtuvat sekä markkinoilla tapahtuvasta keinottelusta että EMUn institutionaalisten ja poliittisten ongelmista. Julkisen talouden alijäämän synnyttämä kriisi, joka on kaikkialla EU:ssa yleinen ilmiö, johtuu muun muassa laajamittaisesta veronkierrosta, mikä komissiolle on tapana unohtaa. Sen lisäksi kansallisten hallitusten pankeille myöntämät tukipaketit lisäsivät myös julkisen talouden alijäämää, niin kuin puheenjohtajavaltio Espanja myönsi vastauksessaan aiheesta esittämäni kysymykseen. Oli miten oli, vakaussopimuksen itsepintainen säilyttäminen on etenkin taantumien aikaan katastrofi. Se syventää sosiaalista eriarvoisuutta ja johtaa julkisten investointien leikkauksiin, lisää työttömyyttä ja heikentää maiden kasvumahdollisuuksia. Sen vuoksi kasvua ja yhteiskuntaa heikentävää vakaussopimusta on muutettava. Talous- ja sosiaalipolitiikan harjoittamiselle on luotava uudenlaiset kehykset, jotka perustuvat työhön ja sosiaalisiin tarpeisiin sekä kestäväan kasvuun.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Vakavan taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin aikana meidän on panostettava entistä enemmän makrotaloudellisten ja rakenteellisten uudistusstrategioiden koordinoituihin eri jäsenvaltioiden välillä, jotta vältetään työpaikkojen luomista estävä epätasapaino. Yhden mietinnössä esitettyyn huoleen euroalueella syntyneestä epätasapainosta, kuten rakennusala tapahtuvasta keinottelusta, josta seuraa alan liiallisen kasvun vuoksi epäsymmetrisiä häiriöitä. Samoin kannatan vaatimusta, että komissio tutkisi mahdollisuuksia parantaa euroalueen talouden hallintaa ja estää kyseisten epäsuhtien liiallista kasvua. Sääntelyn tiukentaminen ja rahoituskriisin valvonta on nyt tärkeämpää kuin koskaan. Yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta Euroopassa mahdollisesti käytävässä keskustelussa on otettava huomioon EU:n reuna-alueiden, kuten Irlannin, tarpeet ja mahdollisuudet houkutella suoria ulkomaisia investointeja. Yhtenäistetty yhtiöveropohja ei merkitse yhteistä verokantaa. Yritysverotus kuuluu kunkin jäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan. Yhtenäistetyistä yhtiöveropohjan ajatuksena on luoda yhteinen oikeusperusta vähintään kahdessa jäsenvaltiossa toimivien yritysten voittojen laskemista varten ja siten vähentää byrokratiaa, jota syntyy, kun yritykset joutuvat tarkistamaan, noudattavatko niiden käytännöt kunkin toimintamaan verolainsäädäntöä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Talous-, rahoitus- ja sosiaalikiisi on aiheuttanut Euroopan unionin jäsenvaltioille suuria vaikeuksia, jotka näkyvät niiden julkisen talouden heikossa tilanteessa. Useimmilla jäsenvaltioilla on liikaa velkaa, joten vakautta ja kasvua edistäviä toimia tarvitaan kiireesti tilanteen tasapainottamiseksi.

Julkisen velan vähentäminen ja jäsenvaltioiden painopisteiden tarkistaminen on välttämätöntä, jotta julkisia varoja pystytään käyttämään entistä tehokkaammin sekä ennen kaikkea luodaan perusta talouskasvuun ja sitä kautta myös sosiaalista hyvinvointia edistävälle politiikalle. Veropolitiikan uudistamista tarvitaan piristämään taloutta, koska ainoastaan vahva talous pystyy voittamaan nykyiset vaikeudet ja valmistautumaan tulevaan.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) En kannata 29 kohtaa, koska siinä vaaditaan yhtenäistetyt yhtiöveropohjan käyttöönottoa. Meille on kerrottu, että yhtenäistetty yhtiöveropohja muun muassa olisi tehokkaampi ja yksinkertaistaisi asioita. Koska ainakin tämänhetkisen ehdotuksen mukaan yhtenäistetty veropohja olisi yrityksille vapaaehtoinen, päätyisimme käyttämään 28 veropohjaa nykyisten 27:n sijaan; sitä tuskin voi kutsua yksinkertaistamiseksi. Nyt ehdotetussa muodossaan yhtenäistetty yhtiöveropohja merkitsisi eurooppalaisten yritysten voittojen uudelleenjakoa, jolloin vientivetoinen maa, kuten Irlanti, kärsisi järjestelystä, koska voittojen katsottaisiin tietysti syntyvän myyntipaikassa. Se tuntuu hieman oudolta, sillä kuuluuhan tavaroiden vapaa liikkuvuus EU:n keskeisiin periaatteisiin; jos siis otamme käyttöön yhtenäistetyt yhtiöveropohjat, päädyimme rankaisemaan viejämaita. Yhtenäistetyt yhtiöveropohjat käyttöön ottaen heikentäisi Euroopan mahdollisuuksia houkuttaa suoria ulkomaisia investointeja, koska sääntöjä ei sovellettaisi siihen jäsenvaltioon, johon yritys on sijoittautuneena, vaan vero voitaisiin laskea vasta jälkikäteen tietyn monimutkaisen kaavan avulla, mikä saattaisi heikentää mahdollisuuksiamme houkuttaa suoria ulkomaisia investointeja.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tätä mietintöä vastaan, sillä siinä tuetaan sokeasti uusliberalistista logiikkaa, joka on syypää talous-, sosiaali- ja ympäristökriisiin, jonka seurauksista kaikki kärsimme. Sen lisäksi, että meille esitetty teksti on äärimmäisen ahdasmielinen, siinä myös ylenkatsotaan kansalaisia, varsinkin kreikkalaisia. Miten parlamentti voi äänestää näin häpeällisen tekstin puolesta, jossa kyseenalaistetaan Kreikan liittyminen euroalueeseen parlamentin ajaman politiikan seurauksena syntyneen budjettivajeen vuoksi? Tällainen EU on selvästikin kansan uusi vihollinen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionia kohdannut ja edelleen voimakkaana tuntuva talouskriisi on paljastanut joitakin aukkoja yhteisön rahapolitiikassa ja tiettyjen jäsenvaltioiden julkisessa taloudessa. Meidän on otettava opiksemme tekemistämme virheistä voidaksemme välttää niitä tulevaisuudessa.

EU:n on parannettava toimiaan useilla aloilla, erityisesti rahapolitiikassa, talouspolitiikan koordinoinnissa ja yhteistyössä sekä jäsenvaltioiden julkisen talouden valvonnassa. Sen on myös ryhdyttävä toimiin energiariippuvuutemme vähentämiseksi sekä uusien työpaikkojen luomiseksi nykyaikaisille ja ympäristön kannalta kestäville aloille.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta; siinä osoitetaan neuvostolle riittävän painokkaasti ne ongelmat, joita odotettavissa oleva työllisyyden lasku Euroopan unionissa todennäköisesti aiheuttaa ja jotka koskettavat erityisesti Kreikkaa, ja lisäksi luetellaan ylimääräisiä elvytystoimia, joita EU:n tasolla olisi toteutettava. Talouspolitiikan alan yhteistyön koordinoinnin parantamista käsittelevissä kohdissa 12–18 korostetaan euroalueella syntyneitä epätasapainoa, joka johtuu jäsenvaltioiden talous- ja erityisesti kauppapolitiikkojen epäyhdenmukaisuudesta taantumana aikana. Pidän myös Euroopan parlamentin komissiolle antamaa virallista suositusta, jonka mukaan sen tulisi laskea liikkeeseen euro-obligaatioita ja omaksua yhteinen lähestymistapa euroalueen haasteisiin (26 kohta), erityisen tärkeänä ratkaistaessa, millaista politiikkaa Euroopan unioni harjoittaa lähitulevaisuudessa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Seurasin esittelijämme, Sven Giegoldin, kantaa tässä asiassa ja äänestin hänen mietintönsä puolesta. Euroaluetta koskevan vuotuisen lausuman tarkoituksena on saada aikaan laajaa keskustelua euroalueen talouspolitiikasta. Tarkemmin sanottuna siinä tuodaan esiin komission näkemyksiä euroalueen talouteen kohdistuvista haasteista sekä toisaalta analysoidaan talouspolitiikan keinoja, joilla haasteisiin voidaan vastata.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Käsittelin puheenvuorossani euroalueen ja julkisen talouden tilannetta vuonna 2009. Äänestysratkaisullani on laajempi tausta.

Vuosi 2009 oli kriisin koettelemille jäsenvaltioille kaikkein vaikein, kuten ekonomistit olivat ennustaneet. Unionin BKT laski 4 prosentilla, teollisuustuotanto 20 prosentilla, työttömien määrä nousi 23 miljoonaan ja niin edelleen. Kriisin torjunnasta aiheutuneet kustannukset ovat vielä merkittävästi heikentäneet julkisen talouden tilannetta. Joidenkin maiden julkisen velan määrä oli kuitenkin suuri jo ennen taantumaa ja rikkoi siten vakaus- ja kasvusopimusta.

Euroalueelle rahoituskriisi on osoittautunut sen historian kovimmaksi haasteeksi. Kriisi on paljastanut säälimättä yhteisvaluuttajärjestelmän heikkoudet. Vakavin niistä on epäilemättä se, että euroalueen maiden välillä on valtavia eroja julkisen talouden vakaudessa ja velkaantumisessa. Äkkiä kävikin ilmi, että kansalliset viranomaiset ja myös EU:n viranomaiset olivat jättäneet noudattamatta vakaus- ja kasvusopimusta, jonka ainakin periaatteessa oli määrä taata lähentymiskriteerien noudattaminen. Kurinalaisuuden ja asianmukaisen rangaistusjärjestelmän puute johti yhteisvaluutan kriisiin. Monet poliitikot, jotka eivät kannata Euroopan

taloudellista yhdentymistä, ovat jo ilmoittaneet euroalueen romahtaneen ja maalailevat katastrofinäkymiä koko yhdentymisprosessille.

Mielestäni tällaiset näkemykset eivät kuitenkaan ole perusteltuja. Ne ovat pelkkää spekulatiota, sillä euroalueella on nyt mahdollisuus perusteelliseen uudistumiseen, joka voi tapahtua parantamalla valvontamekanismeja ja lisäämällä koordinoitua. Nyt tuo prosessi on vain vietävä läpi järkevällä tavalla.

Mietintö: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Vítor Constâncio kaltaisen arvostetun professorin nimitys Euroopan keskuspankin varapääjohtajaksi lisää kyseisen toimielimen ajaman talous- ja rahoituspolitiikan arvoa. Vítor Constâncio ottaa vastaan EKP:n varapääjohtajan tehtävän euroalueen kannalta vaikeana aikana. Hänen näkemyksensä siitä, miten Euroopan unionin tulisi reagoida Kreikan kriisiin, osoittavat, että hänellä on visioita ja hän tietää, miten Euroopan valuuttaa voidaan suojella. Constânciolla on vaikuttava ansioluettelo. Hänen ammatillisesta pätevyystään todistaa se, että hän on Portugalin keskuspankin (Banco de Portugal) pääjohtaja. Tästä muistuu mieleeni jokin aika sitten sattunut tapaus, jossa Romanian keskuspankkiin nimitettiin varapääjohtaja. Nimitys tapahtui poliittisin perustein ja valituksi tuli henkilö, joka on kaikkea muuta kuin Constâncion kaltainen ammatillinen. Onneksi Romanian keskuspankissa on myös paljon ammatillisia, ja sen tapa hoitaa käynnissä olevaa talouskriisiä on ollut moitteeton. Keskuspankit ovat kuitenkin vihoviimeinen paikka tehdä nimitykset poliittisin perustein eikä pätevyiden perusteella. Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta järjesti Constânciolle tiukan kuulemisen. Constâncio ei kuitenkaan epäröinyt kertaakaan, vaan esitti mielipiteitään johdonmukaisesti ja osoitti, että hänen visionsa euroalueen tulevaisuudesta on järkevä.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Toimiessaan vuosia Portugalin keskuspankin pääjohtajana Vítor Constâncio on noudattanut uskollisesti Euroopan keskuspankin Euroopan unionin jäsenvaltioille antamia suuntaviivoja. Nämä suuntaviivat ovat olleet erittäin vahingollisia kansallisten etujen ja suvereniteetin kannalta ja merkitsevät hyökkäystä työntekijöiden ja Portugalin kansan oikeuksia vastaan.

Hänen tiedetään vaatineen palkkamalttia maassa, joka on tunnettu alhaisista palkoistaan ja jossa sosiaalinen eriarvoisuus on järkyttävän suurta. Se on myös seurausta tulojen epätasaisesta jakautumisesta, joka rankaisee työntekijöitä pääoman etujen nimissä. Hänen tiedetään myös epäonnistuneen pankkijärjestelmän valvontatehtävässä.

Vastustamme edelleen jyrkästi – niin kuin olemme aina tehneet – vakaussopimuksen järjettömien kriteerien, valuuttapolitiikan suuntaviivojen ja muiden makrotalouden suuntaviivojen puolesta esitettyjä perusteluita sekä tuotannon ja työvoiman vähättelyä, jossa Vítor Constânciolla on ollut keskeinen rooli.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä Vítor Constâncio nimittämistä Euroopan keskuspankin varapuheenjohtajaksi koskevasta neuvoston suosituksesta toimitettu äänestys ei tullut meille yllätyksenä. Hänen toimintansa Portugalin keskuspankin pääjohtajana on aina sopinut hyvin EKP:n liberaaleihin suuntaviivoihin.

EKP:n noudattama ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden noudatettavaksi määräämä politiikka on erittäin vahingollista kansallisten etujen ja suvereniteetin kannalta ja merkitsee hyökkäystä työntekijöiden ja Portugalin kansan oikeuksia vastaan, ja se on käytännössä samaa politiikkaa, jota Constâncio on ajanut ja ajaa edelleen Portugalin keskuspankin pääjohtajana. Taistelemme edelleen tätä politiikkaa vastaan riippumatta siitä, kuka sitä johtaa.

Siitä syystä äänestimme tätä mietintöä vastaan, koska siinä esitetyt vastaukset vahvistavat EKP:n samaa vanhaa linjaa. Siinä puolustetaan vakaussopimuksen järjettömiä kriteerejä ja valuuttapolitiikkaa ja muita makrotalouden suuntaviivoja sekä vähätellään jatkuvasti tuotannon ja työn arvoa.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Täysin tietoisena tosiseikoista olen kieltäytynyt antamasta tukeani Vítor Constâncio nimittämiselle Euroopan keskuspankin tulevaisuuden varapääjohtajaksi. Kyse ei ole hänestä henkilönä eikä hänen kyvyistään, joita hän osaa hienosti tuoda esiin. Me haluaisimme niin mielellämme uskoa häntä.

Ne tuhannet portugalilaiset, joiden talous tuhoutui hänen ajattelemattomuutensa ja lyhytnäköisyytensä vuoksi, ovat kuitenkin elävä todiste hänen epäonnistumisestaan Portugalin keskuspankin pääjohtajana. Kolme niinkin merkittävää tapausta on paljon yhdelle miehelle.

Kuinka joku, joka on epäonnistunut omassa maassaan, voi nyt pyrkiä vastuuseen koko Euroopan pankkialan valvonnasta? Totesin hieman provosoivasti, että tämä on kuin antaisi dynamiittipötköjä pyromaaniille.

Nämä sanat saivat paljon vastakaikua Portugalissa. Portugalilaisetkaan eivät pysty ymmärtämään, miten joku, joka on tällä tavoin epäonnistunut, voidaan ylentää huippuvirkaan.

Yleisesti ottaen olen pahoillani siitä, ettei Euroopan parlamentti tee niin kuin Yhdysvaltain senaatti toivoo ja tee nimityksiä, jotka ovat ratkaisevia Euroopan unionin tulevaisuuden kannalta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuonna 2008 osallistuin useiden kuukausien ajan Portugalin parlamentin asettaman tutkintakomitean työhön. Se havaitsi valvonnassa vakavia puutteita, jotka johtivat pankin kansallistamiseen vuonna 2008. Toinen seuraus, jonka vaikutukset tuntuvat vieläkin, oli se, että sadat toisen pankin asiakkaat eivät voi siirtää talletuksiaan (monissa tapauksissa elinikäisiä säästöjään). Tarkoitan *Banco Português de Negócios* ja *Banco Privado Português* -pankkeja.

Samaan aikaan kritisoin toistuvasti ja julkisesti tapaa, jolla tohtori Constâncio hoiti valvontatehtävänsä olleessaan Portugalin keskuspankin johdossa. Se, että hän on portugalilainen, sekä lojaaliuteni Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraatit) ryhmää kohtaan estää minua äänestämästä hänen nimitystään vastaan. Omatuntoni tai edes älyllinen rehellisyyteni ei kuitenkaan salli minun äänestää sellaisen nimityksen puolesta, jonka seurauksena hän päättyy Euroopan keskuspankin valvontatehtäviin.

Mietintö: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkivičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin Rasa Budbergytėn nimittämistä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi. Hänen nimittämiseensä on suhtauduttu erittäin myönteisesti niin Liettuassa kuin Euroopassakin, sillä hänellä on laaja työkokemus ja hän on perustanut Liettuassa korkealaatuisen, riippumattoman tilintarkastusjärjestelmän. Talousarvion valvontavaliokunnassa Rasa Budbergytėn nimittäminen sai erittäin hyvän vastaanoton – lähes kaikki jäsenet hyväksyivät hänen nimittämisensä. Hän on pätevä asiantuntija ja hänen ammatillinen kokemuksensa ja henkilökohtaiset ominaisuutensa mahdollistavat sen, että hän voi suorittaa kaikki Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävät asianmukaisesti. Lisäksi Rasa Budbergytė on luvannut julkisesti noudattaa työssään riippumattomuutta ja tarkastusstandardeja ja ottaa eettiset vaatimukset huomioon. Jos hänet nimitetään tähän virkaan, hän lupaa hoitaa työnsä kahden periaatteen mukaisesti. Ensimmäinen niistä on kansainvälisten tarkastusstandardien sekä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen käyttöön ottamien käytäntöjen ja menettelyjen moitteeton noudattaminen. Toinen periaate on tuloksekas työ hänen suorittaessaan omia henkilökohtaisia tehtäviään, tehtäviä ryhmän/osaston tasolla sekä tehtäviä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kollegion jäsenenä. Hän suunnittelee vahvistavansa toimielinten välistä yhteistyötä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan parlamentin, etenkin sen talousarvion valvontavaliokunnan, välillä. Olen vakuuttunut siitä, että tarkastuselin on osoittanut hänen pätevyytensä ja ammattitaitonsa tilintarkastuksen alalla. Olen varma, että hänen virheetön työnsä palvelee erinomaisesti koko Euroopan unionia.

Mietintö: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Szabolcs Fazakasın nimittäminen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi on herättänyt kiivasta ja eripuraista keskustelua talousarvion valvontavaliokunnassa. Vaikka hänen nimityksensä on ollut tiedossa marraskuusta asti, vain muutamaa päivää ennen hänen nimitykseensä liittyvää kuulemistilaisuutta valiokunnassa levitettiin tietoja Szabolcs Fazakasın mahdollisesta yhteistyöstä salaisen poliisin kanssa. Olen hämmästynyt siitä, että Szabolcs Fazakasın pätevyys otetaan esiin nyt Unkarin valmistautuessa vaaleihin, kun niiden viiden vuoden aikana, joina Szabolcs Fazakas oli Euroopan parlamentin jäsen, talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtaja ja kvestori, kysymystä hänen pätevyystään ja kyvystään hoitaa tehtäviään ei nostettu esille. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentti ei ole oikea paikka hämärille poliittisille peleille; tämän vuoksi kannatin Szabolcs Fazakasın nimittämistä tehtävään. Mielestäni kaikilla asiasta kiinnostuneilla oli marraskuun ja kuulemistilaisuuden välillä runsaasti aikaa hankkia riittävästi perusteltuja tietoja olosuhteista, joilla olisi voinut olla merkitystä Szabolcs Fazakasın nimittämiseen Euroopan tilintarkastustuomioistuimeen, ja varmistaa perusteellinen parlamentaarinen arviointi, mutta näin ei toimittu.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Vastalauseet kaikkien niiden taholta, jotka eivät halua nimityksen toteutuvan, ovat ymmärrettäviä. Kuitenkin on niin, että jos noudattaisimme tiukasti näitä kriteerejä, usealta muultakin henkilöltä – heitä on todella Euroopassa melkoinen joukko – estettäisiin pääsy virkaan sen vuoksi, että he ovat olleet aktiivisia kommunisteja tai kommunismista innoituksensa saaneita äärivasemmistolaisia,

tai sen vuoksi, että he ovat syyllistyneet vieläkin tuomittavampiin tekoihin. Tämän vuoksi on perusteltua, että jätin äänestämättä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Szabolcs Fazakasia vastaan, koska hän jätti virallisessa omaelämäkerrassaan kertomatta olleensa kommunistihallinnon aikaan Unkarin valtiollisen poliisin salainen agentti vuodesta 1976 siihen asti, kun järjestelmä vuonna 1989 romahti. Unkarin turvallisuuspalvelun historiallisten arkistojen sisältämien virallisten asiakirjojen mukaan turvallisuuspalvelun alainen kommunistinen salainen poliisi rekrytoi Szabolcs Fazakasin vastavakoilutehtäviin ”patrioottisin perustein” (eli hän liittyi yksikköön vapaaehtoisesti).

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Tämänpäiväisen äänestyksen osalta, joka koskee Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäsen ehdokkaiden nimittämistä, haluan tuoda ilmi tukevani päätöstä, jonka teimme kiistanalaisesta ehdokkaasta Szabolcs Fazakasista.

Virallisten asiakirjojen mukaan Szabolcs Fazakas tuki useiden vuosien ajan kommunistista diktatuuria Unkarissa Unkarin turvallisuuspalvelun jäsenenä. Yleisesti tiedossa olevat tosiasiat heittävät hänen ansioluettelonsa ylle synkän varjon ja ne olisi pitänyt ottaa huomioon varhaisemmassa vaiheessa. EU on aina puolustanut demokratiaa, sananvapautta ja omantunnon vapautta, ja sosialistinen järjestelmä rikkoi vuosikymmenien ajan näitä arvoja vastaan, ei ainoastaan Unkarissa, vaan myös monissa muissa valtioissa, jotka tunnettiin itäblokkina. On totta, että ajat ovat muuttuneet, ja tänä päivänä me kaikki voimme nauttia laajoista vapauksista, mutta meidän on myös muistettava ne, jotka tätä vapautta rajoittivat.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen. – (EN) Szabolcs Fazakasin äänestyksessä saama tuki on pettymys. Se on vakava ennakkotapaus. Äänestin PPE-ryhmän mukana vastoin Szabolcs Fazakasin vahvistamista tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi. Kyse ei ollut tavanomaisesta äänestyksestä. Szabolcs Fazakasin epäillään avustaneen kommunistien salaista palvelua. Unkarin lehdistö on esittänyt asiaan liittyvän asiakirjan. Olemme kuulleet lukuisia mielipiteitä, joissa vastustetaan Szabolcs Fazakasin ”rankaisemista” millään tavalla. Niissä pyydetään, ettei mennyttä herätettäisi uudelleen henkiin. Tämä on väärin. Menneisyyttä ei ole haudattu. Kymmenet miljoonat itäeurooppalaiset elävät yhä elämäänsä kommunistiajan kauhujen piinaamina. Jos menneisyys on kuopattu, ei ole järkeä viettää normien ja arvojen ohjailemaa elämää. Tämä olisi rajalliseen vastuuseen tähtäävää politiikkaa. Julkisen viran arvostus kärsisi. Kuka tahansa, olipa hän kuinka korruptoitunut tai moraaliton, voisi asettua ehdolle julkiseen virkaan. Jos vielä on poliitikkoja, jotka eivät ole perillä kommunistien aikaansaannoksista Itä-Euroopassa, tämä ei lisää heidän lausuntojensa uskottavuutta. Kommunistiseen sortoon syyllistyneiden ei pitäisi olla osallisina demokraattisessa järjestyksessä, jota he yrittivät tukahduttaa. Szabolcs Fazakas peitteli menneisyyttään ja valehteli, kun häneltä kysyttiin siitä. Tällaisesta rehellisyyden puutteesta ei pitäisi palkita.

Mietintö: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestimme tässä täysistunnossa mietinnöstä, joka koskee Augustyn Bronisław Kubikin nimittämistä tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi.

Hän on tällä hetkellä alivaltiosihteeri aluekehitysministeriössä. Aiemmin hän on toiminut pääjohtajan neuvonantajana Puolan korkeimmassa tarkastusvirastossa (NIK) ja johtavana tilintarkastajana valtiovarainministeriössä. Augustyn Kubik esiintyi erinomaisesti Euroopan parlamentin kuulemistilaisuudessa ja hänen ehdokkuuteensa ei liittynyt minkäänlaisia epäilyksiä. Hän omaa tilintarkastustuomioistuimen jäseneltä edellytettävän ammatillisen kokemuksen ja hän on varmasti oikea henkilö oikeassa paikassa. Tästä syystä päätin tukea hänen ehdokkuuttaan.

Mietinnöt: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 ja 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tilintarkastustuomioistuin on toimielin, joka tarkastaa Euroopan unionin tulot ja menot varmistaakseen niiden laillisuuden ja samalla se vastaa moitteettomasta varainhoidosta. Se toimii täysin riippumattomasti. Tämän mukaisesti tilintarkastustuomioistuimen muodostavien jäsenten nimittämiseen on sovellettava kykyihin ja riippumattomuuteen liittyviä kriteerejä.

Tilintarkastustuomioistuimeen esitettiin neuvoston aloitteesta useita henkilöitä eri EU:n jäsenvaltioista. He kaikki toimittivat ansioluettelonsa, täyttivät kirjallisen kyselylomakkeen ja olivat talousarvion valvontavaliokunnan kuultavana. Enemmistö ehdokkaista esiintyi riittävän vakuuttavasti oikeuttaakseen nimityksensä tilintarkastustuomioistuimeen, jossa he hoitavat velvollisuuksiaan taitavasti ja riippumattomasti.

Mietintö: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen täysin samaa mieltä näistä suosituksista. Mielestäni EU:n vahvistunutta ulkoista roolia olisi käytettävä keskeisten kumppaneiden kanssa käytävän vuoropuhelun vahvistamiseen ja vahvemman EU:n rakentamiseen. EU ja sen jäsenvaltiot ovat merkittäviä YK:n budjetin tukijoita. Jotta varmistetaan, että EU:n arvot ja edut tulevat tehokkaalla ja johdonmukaisella tavalla esiin YK-järjestelmässä, EU:n on tarpeen esiintyä yhtenäisenä. EU:n olisi otettava aktiivinen rooli tuettaessa YK-järjestelmän uudistusprosessia ja etenkin turvallisuusneuvoston uudistamista. Uskon, että EU:n paikka laajennetussa turvallisuusneuvostossa olisi säilytettävä Euroopan unionin tavoitteena.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjallinen. – (SV) Mietintö, johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta (A7-0049/2010) hyväksyttiin tänään, 25. maaliskuuta 2010, ilman äänestystä Euroopan parlamentissa. Haluamme todeta, että emme kannata mietinnön sanamuotoa, jonka mukaan neuvostoa olisi kehoitettava ehdottamaan innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä, kuten taloudellisiin transaktioihin kohdistuvaa kansainvälistä veroa.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta neuvostolle annettua suositusta, jossa vaaditaan EU:n näkyvyyden vahvistamista Yhdistyneissä Kansakunnissa. Euroopan unionin on tuettava ja edistettävä maailmanlaajuiseen hallintotapaan liittyvää uudistusta, etenkin kun kyse on turvallisuusneuvostosta, jonka kokoonpano ei heijasta 2000-luvun todellisuutta. Pyrkimyksiä saada EU:lle paikka laajennetussa turvallisuusneuvostossa on jatkettava. Jos Euroopan unionin tarkoituksena on ajaa monenvälistä lähestymistapaa maailmanlaajuisiin haasteisiin, sen jäsenvaltioiden on toimittava yhdenmukaisesti ja johdonmukaisesti YK:n tasolla, etenkin tulossa olevien vuosituhaten kehitystavoitteita ja ydinsulkusopimusta koskevien tarkistuskonferenssien sekä ihmisoikeusneuvoston aseman ja työskentelymenetelmien tarkistuksen osalta. Meidän on vaadittava kansallisten ja monikansallisten parlamenttien vahvempaa osallistumista YK-järjestelmään tavoitteena YK:n legitimiuden ja demokraattisen luonteen lujittaminen. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin tavoin saamaan asia yleiskokouksen asialistalle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Aikana, jolloin vastassamme on vakava yhteiskunnallinen kriisi, johon liittyy kapitalismin kriisistä aiheutuvaa köyhyyden lisääntymistä ja työttömyyttä, tästä Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta tulee vieläkin merkittävämpi.

Maailmanlaajuisella tasolla on monta mielenkiintoista kysymystä. Erityisen tärkeä on seurantaprosessi, joka liittyy vähintäänkin vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2015 mennessä. Kaikki yritykset laimentaa, heikentää tai lykätä tehtyjä lupauksia on torjuttava.

Tämän vuoksi on tärkeää pyrkiä pääsemään teollisuusmaiden ja kehitysmaiden väliseen sopimukseen prosessin nopeuttamisesta. Tämän on pidettävä sisällään selkeitä ja konkreettisia sitoumuksia, koska kansainvälinen yhteisö ei ole lähellekään pitänyt kiinni vuosituhaten kehitystavoitteita koskevista sitoumuksistaan. Jos asianmukaisiin toimenpiteisiin ei ryhdytä, lähes 1,5 miljardia työntekijää saattaa vielä elää köyhyydessä työttömyyden tai epävarmojen ja huonosti palkattujen työpaikkojen vuoksi.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan sanoa olevani tyytyväinen siihen, että esittelijä on ehdotuksessaan Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnosta sisällyttänyt tekstiin asioita, jotka liittyvät erittäin tärkeään aiheeseen eli YK:n ja EU:n väliseen yhteistyöhön kriisinhallinnan alalla. Vain hyvin vähän aikaa sitten Haitin ja Chilen maanjäristykset osoittivat, kuinka haavoittuvia ihmiset ovat luonnonkatastrofien aiheuttaman kärsimyksen ja vahinkojen edessä. Molempien valtioiden kohdalla yhteistyö EU:n ja YK:n välillä sujui kuitenkin erinomaisesti uhreja pelastettaessa ja avustettaessa. Oma mielipiteeni on, että meidän olisi nyt keskityttävä tämän yhteistyön optimointiin käytettävissä olevien resurssien saamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla käyttöön siten, ettemme ainoastaan pelasta mahdollisimman paljon uhreja mahdollisimman nopeasti, vaan autamme heitä myös pysymään hengissä myöhemmin. Lisäksi toinen keskeinen tärkeä kysymys on järjestyksen ylläpitämiseen ja katastrofin tuhoaman valtion jälleenrakentamiseen suunnattu tuki. Huolimatta siitä, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat myös YK:n jäseniä ja että Euroopan unionilla on YK:ssa pysyvän tarkkailijan asema, on vaikeaa löytää kaikkien EU-maiden hyväksymää sopusointuista kantaa. Olen varma siitä, että pyrittäessä tehokkaaseen yhteistyöhön luonnonkatastrofien aiheuttamiin kriisitilanteisiin liittyvien avustuseraatioiden aikana on ehdottoman välttämätöntä löytää yhteinen, rakentava lähestymistapa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Minun on mahdoton äänestää tämän tekstin puolesta, vaikka myönnän kyllä, että sillä on joitakin ansioita. On totta, että siinä edistetään ydinaseiden leviämisen estämistä ja kaikkien aseiden valvontaa. On totta, että siinä ajetaan kuolemanrangaistuksen lakkauttamista. Tästä huolimatta siinä edistetään edelleen ydinvoiman siviilikäyttöä ja siihen liittyvää tutkimusta, vaikka kaikki tietävät, että tästä on tänä päivänä välttämätöntä luopua; siinä kannatetaan edelleen G20:n olemassaoloa, vaikka sillä ei ole legitimiyyttä, ja siinä painotetaan edelleen suojeluvollisuuden periaatteen tärkeyttä, vaikka tämän käsitteen määritelmä on niin epämääräinen, että se houkuttelee puuttumaan erilaisin tavoin kansojen kansalliseen suvereniteettiin. Kaikista näistä syistä ja muistakin syistä, joita en voi tässä luetella, tämä teksti ei mielestäni tee oikeutta Euroopan unionille sellaisena kuin minä sen ymmärrän.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhdistyneiden Kansakuntien seuraava istunto tarjoaa jälleen kerran EU:lle tilaisuuden osoittaa olevansa todellinen maailmanrauhan ja solidaarisuuden liikkeellepaneva voima. Emme saa unohtaa, että EU on Yhdistyneille Kansakunnille sen rahoituksen päälähte ja vastaa 40 prosentista sen kokonaisbudjetista, 40 prosentista rauhanturvamiskustannuksista ja 12 prosentista konfliktialueilla toimivista joukoista. Kyseessä on myös ensimmäinen yleiskokous, jossa EU:ta edustaa komission varapuheenjohtaja/unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja.

Tämän vuoksi meidän on täytettävä rooliimme keskeisinä toimijoina liittyvät odotukset määrittelemällä uudelleen EU:n rooli Yhdistyneissä Kansakunnissa ja alkamalla hoitaa osaltamme asioita, jotka liittyvät maailmanlaajuiseen hallintotapaan ja Yhdistyneiden Kansakuntien uudistamiseen, rauhaan ja turvallisuuteen sekä kehitys yhteistyöhön ja ilmastonmuutokseen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Saksalaisen jäsen Lambsdorffin laatima mietintö on erittäin kattava ja asiantunteva esitys Yhdistyneiden Kansakuntien erilaisista vastuualueista ja tulevista tavoitteista Euroopan unionin näkökulmasta tarkasteltuna. YK:ta ja sen roolia kansainvälisessä järjestelmässä on epäilemättä tarpeen vahvistaa kaikkialla maailmassa asianmukaisten uudistusten avulla. Kehitys yhteistyöjärjestelmän uudistusta, jota mietinnössä myös käsitellään, on myös tuettava. Tähän on puututtava nopeasti, koska on nähtävissä, että nykyinen kehitysapolitiikka on epäonnistunut. Tämän vuoksi en ymmärrä, miksi mietinnössä kehoitetaan jäsenvaltioita lisäämään avustusosuuksiaan tuntuvasti uudistuksia odoteltaessa. Kehitysapua on tarkistettava ja sen organisointia ja rakenteita on uudistettava yhdessä kehitysmaiden kanssa. Ilmastopolitiikkaa koskevat kohdat, joihin liittyy itsepintainen kieltäytyminen keskustelujen käynnistämisestä hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin arvostelijoiden kanssa ja joissa IPCC:n tuloksia pidetään ainoana totuutena, ovat myös ongelmallisia. Tästä syystä äänestin lopullisessa äänestyksessä tyhjää.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Kannatan varauksetta Yhdistyneiden Kansakuntien tavoitteita ydinaseriisunnan, sukupuolten tasa-arvoon liittyvän valtavirtaistamisen ja köyhyyden torjunnan osalta, vuosituhanen kehitystavoitteita ja Yhdistyneiden Kansakuntien tärkeää roolia ihmisoikeuksien edistämiseksi ja ilmastonmuutoksen torjunnassa. Jos äänestän tyhjää, syynä on se, että mietinnön avulla yritetään estää yksittäisiä jäsenvaltioita esittämästä näkemyksiään YK:ssa esimerkiksi silloin, kun ne ovat EU:ta kärkeämpiä arvostelevaan erilaisia diktatuureja. Lisäksi mietinnössä niputetaan siviili- ja sotilasvälineet jatkuvasti yhteen, mikä on asia, jota en voi tukea.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Euroopan romanien enemmistöstä on vuosien 2004 ja 2007 laajentumisten myötä tullut Euroopan unionin kansalaisia ja heillä ja heidän perheenjäsenillään on oikeus liikkua ja oleskella vapaasti EU:n alueella. Joissakin jäsenvaltioissa, joissa romaniväestöllä on merkittävä osuus, romanit kohtaavat yhä lukuisia ongelmia, kuten koulutukseen liittyvä erottelu, asuminen, hyvin alhaiset työllisyysluvut ja epätasa-arvoiset mahdollisuudet päästä käyttämään terveydenhuoltoa ja julkisia palveluja. EU ja jäsenvaltiot ovat yhdessä velvollisia edistämään romanien osallisuutta ja puolustamaan heille EU-kansalaisina kuuluvia perusoikeuksia sekä lisäämään pikaisesti ponnistelujaan näkyvien tulosten saamiseksi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin päätöslauselman puolesta, sillä Euroopan romanit kärsivät edelleen mittavasta syrjinnästä ja monissa tapauksissa he kokevat äärimmäistä köyhyyttä ja sosiaalista eristämistä. Haluan kiinnittää huomiota siihen, että useimpien EU:n eri jäsenvaltioissa elävien romanien tilanne poikkeaa muiden eurooppalaisten etnisten vähemmistöjen tilanteesta, minkä vuoksi meidän on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin EU:n tasolla ja laadittava yhteinen strategia romaneihin kohdistuvan syrjinnän torjumiseksi. Yhdyn Euroopan parlamentin uusille komission jäsenille esittämään kehoitukseen asettaa romanikysymykset etusijalle heidän omilla vastuualueillaan ja kiinnittää riittävästi huomiota romaniväestön osallistamista koskevan EU:n strategian täytäntöönpanoon. Haluan painottaa, että koska elämme

demokraattisessa ja vapaassa yhteiskunnassa, meidän on kunnioitettava kaikkien ihmisten perusoikeuksia ja -vapauksia. Tästä syystä komission ja jäsenvaltioiden on päästävä sopuun ja aloitettava yhteinen vuoropuhelu romanien tilanteesta ja ryhdyttävä toimenpiteisiin heidän syrjintäänsä puuttumiseksi. Vasta kun meillä on romanikysymyksiä koskeva yhteinen eurooppalainen lähestymistapa, strategian täytäntöönpano on aktiivista. Kannatan myös parlamentin kantaa, jonka mukaisesti meidän olisi otettava romaniyhteisön edustajia mukaan romanikysymyksiä koskevan EU:n politiikan valmisteluun.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on nykyisin hyvin perillä romaniväestön kohtaamista ongelmista, minkä osoittavat myös lukuisat käsitellyt ja täytäntöön pannut mietinnöt, mukaan luettuna merkittävä rahoitus romaniväestön sosiaaliseen osallistamiseen tähtääville ohjelmille, joilla ei kuitenkaan ole ollut sellaista vaikutusta kuin niiltä odotettiin. Puhumme kuitenkin noin 10–12 miljoonan hengen vähemmistöä, jonka edustajat elävät ympäri Eurooppaa omien vuosisatoja vanhojen sääntöjensä mukaisesti ja jonka mielestä on luonnollista elää tällä tavalla, eristyksissä enemmistön keskuudessa. Romaniassa romanivähemmistöön kuuluu joidenkin arvioiden mukaan jopa yli 2 miljoonaa ihmistä. Tämä vähemmistö on suurempi kuin Unkarissa, ja jotkut väittävät järkeenkäyvästi, että se on myös vahvempi. Romanian romanivähemmistö ei ole kuitenkaan onnistunut nimeämään itselleen johtajaa, joka edustaisi tätä ryhmää julkisuudessa tai Romanian parlamentissa. Tämä seikka on kenties synynä myös siihen, että kaikki kansalliset sosiaalista osallistumista koskevat ohjelmat ovat epäonnistuneet täysin. Koska romaniväestö levittäytyy useiden eurooppalaisten valtioiden alueelle ja on tunnettu taipumuksestaan muuttaa paikasta toiseen sekä osallistumisesta rikoksiin (tosiasia, joka on johtanut siihen, että termillä ”mustalainen” viitataan myös moniin muihin kansalaisiin) ratkaisun etsimisestä sosiaalisen osallistumisen kysymykseen on tätä nykyä tullut koko yhteisön asia. On todennäköistä, että Euroopan unioni onnistuu siinä, missä jäsenvaltiot ovat epäonnistuneet (asia, jonka vuoksi niitä usein arvostellaan).

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Toinen romaniväestöä käsittelevä eurooppalainen huippukokous merkitsee sitoutumista vuoropuheluun, jossa käsitellään kulttuurista monimuotoisuutta ja sitä, mitä se merkitsee ihmisten hyvinvoinnin kannalta.

Koulutus on integroimisprosessin avaintekijä. Tarjoamalla yleissivistävää ja ammatillista koulutusta torjumme syrjäytymistä, työttömyyttä ja syrjintää. Varmistamme myös yhteiskunnan, joka on oikeudenmukaisempi, luovempi ja dynaamisempi.

On tärkeää integroida etniset vähemmistöt, ei ainoastaan työmarkkinoille, vaan kaikille yhteiskunnan aloille. Perusoikeuksien suojeleminen ja yhteisen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luominen ovat Euroopan yhdyntymisen tavoitteita.

Arvostan kaikkia niitä, jotka edistävät integraatiota paikallistasolla, mukaan luettuina poliitikot, opettajat ja yhdistykset. Näin siksi, että usein juuri nämä ihmiset ovat vastuussa asumiseen, terveydenhoitoon, koulutukseen, kulttuuriin ja parempaan elämänlaatuun liittyvien mahdollisuuksien tarjoamisesta.

Pyydän Euroopan unionia ja jäsenvaltioita edistämään yhteisiä pyrkimyksiä ja sitoutumaan poliittisiin strategioihin, joihin sisältyy selkeää lainsäädännöllistä sitoutumista ja uskottavia määrärahoja talousarviosta.

On tärkeää hyväksyä yhteinen kanta rakenteellisesta ja liittymistä edeltävästä rahoituspolitiikasta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) On arvioitu, että EU:ssa elää 10–12 miljoonaa romania, jotka muodostavat yhden suurimmista Euroopassa elävistä etnisistä vähemmistöistä. Enemmistö näistä ihmisistä elää äärimmäisen köyhyyden oloissa ja yhteiskunnan laitamilla, ja heidän mahdollisuutensa löytää töitä ja saada terveydenhoitoa ovat rajalliset. Tähän etniseen vähemmistöön kuuluvat kärsivät yhä edelleen syrjinnästä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä huolimatta pyrkimyksistä heidän integrointiinsa.

EU on tukenut jäsenvaltioita tehokkaiden poliitikkojen täytäntöönpanopyrkimyksissä. Kyse on etenkin siitä, että on tuettu erityishankkeita ja pyritty varmistamaan, että syrjinnän kieltäviä lakeja sovelletaan asianmukaisesti ja tehokkaasti. Tässä kuussa Brysselissä järjestettiin konferenssi, jossa esiteltiin erilaisia käynnissä olevia EU:n hankkeita. Toisessa romaniväestöä käsittelevässä huippukokouksessa, joka pidetään huhtikuussa Cordobassa, on keskusteltava tuloksista. Toivon, että tämän huippukokouksen tulokset voivat osaltaan johtaa vahvaan poliittiseen sitoutumiseen uuteen strategiaan, jonka avulla romaniväestö saadaan mukaan Euroopan talous-, yhteiskunta- ja kulttuurielämään, ja varmistetaan, että kaikilla, romanit mukaan luettuina, on EU:ssa yhtäläiset mahdollisuudet.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Kaikilla valtioilla, joissa on suuri romaniväestö, on romanien integrointiin tähtääviä politiikkoja, mutta niitä sovelletaan vain joillakin aloilla, ja koska muiden poliitikkojen yhteydessä

erityistekijöitä ei huomioida, politiikoista ei lopulta ole hyötyä. On laadittava analyysi kaikista käytänteistä, joiden avulla romanien integrointi on onnistunut, ja käytettävä kyseisiä käytänteitä lähtökohtana, jonka perusteella lopuksi laaditaan ja hyväksytään eurooppalainen strategia siitä, miten tätä ryhmää, joka on, kuten hyvin tiedämme, suurin vähemmistö EU:n alueella, kohdellaan. Päähuomio on jatkossakin kiinnitettävä koulutukseen, lasten koulunkäyntiin, ammatilliseen koulutukseen, vaiheittaiseen työelämään pääsyyn, naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, sosiaaliturvajärjestelmän virtaviivaistamiseen jne. Tälläkin alueella tarvitaan paljon tiiviimpää yhteistyötä Euroopan komission ja jäsenvaltioiden hallitusten välillä hankkeiden rahoittamiseksi rakenne- ja koheesiorahastojen avulla sekä erityisohjelmia, joissa keskitytään enemmän yksilön mahdollisuuksien lisäämiseen kuin perinteiseen hierarkiaan. Mielestäni laaja tiedotuskampanja, joka on suunnattu sekä suurelle yleisölle että romaniväestölle ja jossa puututaan romanien sulkemiseen eurooppalaisen yhteiskuntaelämän ulkopuolelle ja painotetaan voimakkaasti yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita, on oleellinen osa kaikkia samansuuntaisia yhteisön toimia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Romaniyhteisöjä on ollut kaikkialla Euroopassa useiden vuosisatojen ajan, ja aivan viime aikoihin asti romaneja on vainottu useissa jäsenvaltioissa. Heidän perinteinen kiertelevä elämäntapansa, heidän tekemänsä työt ja sisäryhmävioliittojen suuri määrä sekä romanien kohtaloksi tullut syrjäytyminen ovat kaikki vaikuttaneet osaltaan siihen, että nämä yhteisöt on leimattu epätoivottaviksi, vaarallisiksi ja yhteiskunnan vastaisiksi.

Vielä tänä päivänäkin nämä ennakkoluulot pitävät pintansa samoin kuin niiden aiheuttamat romaneihin tyypillisesti aikojen kuluessa liitetyt olosuhteet: tänä päivänäkin romanit ovat yksi niistä yhteisöistä, joissa kouluja käydään vähiten ja rikollisuus on suurinta. On sosiologien ja historioitsijoiden asia arvioida romaneihin liitettävien seikkojen syitä ja seurauksia.

Poliitikoilta vaaditaan, että he tekisivät jotain niiden yhteisöjen hyväksi, joita he palvelevat. Tämän vuoksi on erityisen tärkeää tuoda esiin tapoja, joiden avulla voidaan torjua romanien syrjäytymistä ja edistää heidän todellista integroitumistaan yhteiskuntiin, joissa he elävät, sekä ryhtyä tähän tähtääviin konkreettisiin toimiin, jotka perustuvat asiasta tehtyihin vakavasti otettaviin ja yksityiskohtaisiin tutkimuksiin.

Carlo Fidanza (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tässä päätöslauselmassa viitataan joihinkin periaatteisiin, joita ei pidä aliarvioida, kuten siihen, miten tärkeää on torjua romaniväestöön kohdistuvaa syrjintää, ja miten välttämätöntä on integroida tämä vähemmistö kattavan strategian avulla.

Kyse on hyvistä ehdotuksista, mutta niissä ei oteta huomioon sitä, millaisessa alennustilassa monet romaniyhteisöt joissakin valtioissa, kuten Italiassa, ovat, usein omasta tahdostaan. Laiton toiminta (varkaudet, käsilaukkujen näpistyksen, kerjääminen, prostituutio), jota usein vielä pahentaa lasten hyödyntäminen tällaiseen tarkoitukseen, sekä lähes olematon halu integroitua yhteiskuntaan ja elää sivistynyttä elämää, ovat tyypillisimpiä tunnuspiirteitä joillekin romaniyhteisöille Italiassa.

Ratkaisun tähän kriittiseen tilanteeseen pitäisi olla se, että sovelletaan kaikilta osin EU:n kansalaisten vapaata liikkuvuutta koskevaa direktiiviä 2004/38/EY, jonka mukaan EU:n kansalainen, joka ei kolme kuukautta jossakin jäsenvaltiossa oleskeltuaan pysty osoittamaan säännöllistä tulonlähdettä ja joka kieltäytyy aloittamasta kansallisten ja/tai paikallisten viranomaisten tarjoamaa kotouttamisprosessia, voidaan karkottaa.

Yleinen ”kotouttaminen” ei riitä. Tarvitsemme ohjelmia, joiden avulla romaniyhteisöt saadaan kunnioittamaan oikeusnormeja ja sosiaalisia normeja, ja joitakin rankaisuvia toimenpiteitä niitä varten, jotka jättäytyvät prosessin ulkopuolelle. Muussa tapauksessa oikeutettu vaatimus vähemmistön kunnioittamisesta saattaa kääntyä käänteiseksi syrjinnäksi, jolloin kärsijöitä ovat kaikki ne kunnialliset kansalaiset, joihin joidenkin romanien rikokset ja väärinkäytökset kohdistuvat.

Integroiminen ei ole mahdollista ilman sääntöjen noudattamista, eivätkä romanivähemmistöt ole poikkeus tästä periaatteesta. Näistä syistä äänestin päätöslauselmaesityksestä tyhjää ja kantani oli erilainen kuin poliittisella ryhmälläni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Cordobassa 8. ja 9. huhtikuuta järjestettävää toista romaniväestöä käsittelevää eurooppalaista huippukokousta koskevassa päätöslauselmassa tuodaan ilmi huoli romanien kärsimästä syrjinnästä koulutuksessa, asumisessa, työllistämisessä ja yhdenvertaisissa mahdollisuuksissa päästä käyttämään terveydenhuoltojärjestelmää ja muita julkisia palveluja sekä heidän hämmästyttävän alhaisesta poliittisesta osallistumistasostaan.

Parlamentti on kuitenkin pyytänyt komissiota laatimaan uusia ehdotuksia romanien sosiaalisesta osallistamisesta. Euroopan parlamentti kehottaa myös jäsenvaltioita pyrkimään ponnekkaampien ja

näkyvämpien toimenpiteiden avulla reagoimaan romanien lainmukaisiin oikeuksiin ja ottamaan huomioon, että toimenpiteet syrjinnän torjumiseksi eivät riitä helpottamaan romanien sosiaalista osallisuutta. Tarvitaan yhteisön yhteisiä toimia, rahalliset avustukset mukaan luettuina.

Päätöslauselmassa suositellaan, että neuvosto hyväksyy yhteisen kannan rakenteellisesta ja liittymistä edeltävästä rahoituspolitiikasta osoituksena Euroopan poliittisesta sitoutumisesta romanien osallisuuden edistämiseen.

Toivomme, että toisessa romaniväestöä käsittelevässä eurooppalaisessa huippukokouksessa keskitytään strategiaan poliittisiin sitoumuksiin, joissa osoitetaan poliittista tahtoa kuroa umpeen romaniväestön ja valtaväestön välistä kuilua eri maissa.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Tämä päätöslauselma on jälleen yksi niistä teksteistä, joiden mukaan se ja se ihmisryhmä on ehdottomasti asetettava etusijalle, kyseisen ryhmän on tietenkin saatava osakseen erityishuomiota ja se on otettava huomioon kaikissa kansallisissa ja eurooppalaisissa politiikoissa. Puhumme tänään EU:ssa olevista noin 10–12 miljoonasta romanista. Kun vertaamme tätä muihin ryhmiin, joita on käsitelty täällä muissa yhteyksissä, havaitsemme olevamme vastatusten sellaisen ihmishierarkian kanssa, jonka huipulle asetetaan vastedes romaniväestö, sitten Euroopan ulkopuolelta tulevat maahanmuuttajat, sitten eurooppalaiset, jotka eivät ole alkuperältään eurooppalaisia, ja pahnan pohjimmaisina tulevat ”aidot” eurooppalaiset. Jos tähän vielä lisätään sukupuolinen ulottuvuus ja vallalla oleva nuoruuden ihannointi, johtopäätöksenä on, että niin kutsutussa Euroopan unionissa ei ole kummoista olla mies, joka on iältään keski-ikäinen, eurooppalainen ja juuriltaan eurooppalainen ja joka ei kuulu mihinkään etniseen, kulttuuriseen, uskonnolliseen tai seksuaaliseen vähemmistöön, jonka välittäisitte sellaiseksi tunnustaa. Milloin saamme lopultakin politiikkaa, joka palvelee ensimmäiseksi eurooppalaisia? Milloin etusijalle asetetaan köyhät työntekijät, verojen rasittamat keskiluokkaiset, työttömät ja ne perheet, jotka ovat tavallisia eurooppalaisia ja muodostavat suuren enemmistön Euroopan unionin asukkaista ja ovat ne kansalaiset, joille olemme vastuussa ja joita ajattelette ainoastaan vaalien alla?

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin tätä päätöslauselmaa, joka edeltää 8. huhtikuuta 2010 Cordobassa pidettävää huippukokousta, koska romanien ottamisen mukaan kaikille yhteiskunnan osa-alueille täytyy olla yksi tavoitteista, joita on puolustettava Euroopan tasolla. Mielestäni meidän ei ainoastaan pidä painottaa romanien tilannetta Itä-Euroopassa, jossa he kärsivät merkittävästä syrjinnästä, vaan meidän on otettava huomioon myös se, että näitä ongelmia esiintyy yhtä lailla, vaikkakin peiteltyemmin, myös muissa eurooppalaisissa valtioissa, kuten Ranskassa. Meidän on myös kyseenalaistettava täytäntöön pantujen toimenpiteiden tehokkuus ja keksittävä, miten niitä voitaisiin parantaa siten, että tavoitteet, joihin niiden avulla pyritään sosioekonomisen integraation mahdollistamiseksi ja romanien todellisen EU:n kansalaisuuden saavuttamiseksi, toteutuvat oikeasti.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin romanien integroimista koskevan päätöslauselman puolesta sillä perusteella, että tämä eurooppalainen vähemmistö tarvitsee erityispolitiikkoja, jotka on pantava nopeasti täytäntöön. Vaikka olemme puolivälissä vuosikymmentä, joka on omistettu romanien integroimiseen yhteiskuntaan, ongelmat, jotka liittyvät koulutukseen, työllisyyteen, alueelliseen kehitykseen jne. ovat yhä olemassa ja jopa pahenemassa joissakin jäsenvaltioissa. Olen samaa mieltä siitä, että periaatteet on määriteltävä uudelleen, mutta meidän olisi sen sijaan mielestäni laadittava monialainen, horisontaalinen strategia, jossa tämän vähemmistön ongelmiin sovelletaan yhdennettyä, mutta ei pois sulkevaa lähestymistapaa. Tämän päätöslauselman avulla pyydämme, että uudet komission jäsenet asettaisivat omilla vastuualueillaan etusijalle romaneihin liittyvät kysymykset ja lakkaisivat pitämästä kiinni nykyisestä politiikasta, joka on kestävä, mutta johon ei sisälly todellista toimintaa. Meillä on Cordoban huippukokouksen osalta suuria odotuksia, mutta romanien tarpeet ovat vielä suuremmat heidän odottaessaan tuloksia, jotka liittyvät heidän oikeuksiensa kunnioittamiseen ja syrjinnän vastaisiin politiikkoihin.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Hyvät kollegat, haluan kertoa pitäväni hyvänä sitä, että nyt on hyväksytty parlamentin kuuden suurimman poliittisen ryhmän yhdessä jättämä päätöslauselmaesitys, jossa toistetaan alkuvuodesta 2008 annettu edellisen syklin päätöslauselma ja jossa Euroopan komissiota kehoitetaan uudestaan laatimaan kaiken kattava romaneja koskeva eurooppalainen strategia, jonka avulla pyritään tuomaan helpotusta sosiaaliseen ja taloudelliseen syrjintään, josta romanit kärsivät Euroopassa. Päätöslauselmassa kiinnitetään aiheellisesti huomiota siihen, että pelkät syrjinnän vastaiset toimet eivät riitä edistämään romanien sosiaalista integroitumista. Tarvitaan vakaaseen oikeusperustaan pohjautuvia yhteisön yhteisiä toimia, jotta voidaan koordinoida institutionaalisten ja yhteiskunnallisten sidosryhmien toimenpiteitä ja pakottaa asianomaisia osapuolia huolehtimaan omista sitoumuksistaan.

Lisäksi on äärimmäisen tärkeää, että päätöslauselmassa otetaan selkeästi kantaa muun kuin ”pehmeän lainsäädännön” välineiden puolesta ja kannatetaan sitovia lainsäädännöllisiä sitoumuksia ja realistisia talousarviomäärärahoja. Lopuksi haluan tuoda esiin toiveeni, että Euroopan komissio käynnistää parlamentin antamien ohjeiden ja Eurooppa-neuvoston hyväksynnän mukaisesti mahdollisimman pian monimutkaisen kehittämisohjelman, jota päätöslauselmassa kuvataan. Näin voidaan lopultakin päästä eroon romaneja sukupolvesta toiseen vaivanneesta äärimmäisestä köyhyydestä, sen avulla voidaan ryhtyä yhteisiin toimiin samanaikaisesti kaikilla asiaan liittyvillä politiikan aloilla, ja sen avulla kyetään toimimaan nopeasti alueilla, joissa kamppaillaan vakavien rakenteellisten haittojen kanssa ja joista on tulossa gettoja.

Timothy Kirkhope (ECR), kirjallinen. – (EN) Minä ja ECR-ryhmän kollegani olemme suurelta osin samaa mieltä tästä mietinnöstä ja kannatamme lämpimästi sitä, että kaikille ihmisille rodusta, uskonnosta, sukupuolesta tai seksuaalisesta suuntautuneisuudesta riippumatta taataan yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet.

Tästä huolimatta, vaikka kannattammekin täysin romaniväestön integraatiota Euroopan unionin sisällä, meillä on vakavia epäilyksiä sen osalta, että Euroopan unioni puuttuu asioihin, joiden hoitamisen uskomme kuuluvan yksittäisille kansallisvaltioille, kuten terveydenhuoltoon, koulutukseen, työllisyyteen ja asumiseen liittyvien mahdollisuuksien tarjoaminen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden ja osallisuuden alue, joten sen on tehtävä se, mitä siltä edellytetään romaneihin kohdistuvan syrjinnän estämiseksi ja sen varmistamiseksi, että he saavat samat oikeudet koulutuksen, työllisyyden, terveydenhoidon ja asumisen osalta kaikissa jäsenvaltioissa sekä valtioissa, jotka aikovat liittyä unioniin tulevaisuudessa.

On ryhdyttävä päättäväisiin syrjinnän lopettamiseen tähtääviin toimiin. Jos tähän halutaan päästä, romanit eivät kuitenkaan voi sulkea itseään ulkopuoliseksi, vaan heidän on helpotettava omaa yhdentymistään eurooppalaiseen alueeseen, jonka on tarkoitus olla osallistava.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Monet länsimaiden kerjäläisistä tulevat Slovakiasta, Romaniasta ja Bulgariasta ja suurin osa heistä kuuluu romanivähemmistöön. Yhteiskunnan laitamalla räjäisissä hökkelikylissä tai telttakaupungeissa elävien romanien surkeaa sosiaalista asemaa on yritetty parantaa jo pitkän aikaa. Pelkkä rahan pumppaaminen romanien asuttamille alueille ei auta, kuten menneisyydestä saadut kokemukset ovat osoittaneet. Onnistumisen avain piilee koulutuksessa, koska se on ainoa tapa tarjota pitkän aikavälin mahdollisuuksia erilaisen elämän viettämiseen. Periaatteessa toimenpiteissä, joiden avulla pyritään torjumaan köyhyyttä Itä-Euroopassa, on järkeä. Aiemmin käynnistetyt toimenpiteet ovat kuitenkin epäonnistuneet ja tilalle ei ole esitetty uusia, järkeviä lähestymistapoja. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tässä päätöslauselmaesityksessä mennään yksipuoliseen suuntaan ehdottamalla avustuksia ja taloudellista tukea romaniväestölle Euroopan unionissa. Totta kai meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että syrjäytyneet ryhmät, kuten romanit, integroidaan paremmin yhteiskuntaan ja etenkin työmarkkinoille. Romaniväestön on kuitenkin osoitettava, että heillä itsellään on tahtoa ja he ovat valmiita ponnistelemaan itse, jotta tämä integraatioprosessi voi onnistua. Heidän on aloitettava tuomalla lapsensa ja nuorensa eurooppalaisen koulujärjestelmän piiriin. Päätöslauselmaesityksessä romaniväestöä käsittelevästä huippukokouksesta kiinnitetään tähän puoleen liian vähän huomiota, mistä syystä äänestin sitä vastaan.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Romaniväestön syrjintä on vuosikausien ajan ollut yksi Euroopan suurimmista tabuista. Viime vuosina asiaan on ollut tulossa muutos. Toimenpiteet, joihin on ryhdytty romanien vastaisen syrjinnän torjumiseksi, ovat edelleen riittämättömiä. Tämä ongelma jätetään usein huomiotta.

Tämän väitteen vahvistaa erittäin hyvin todeksi esimerkiksi se, että Euroopan komissio ei ole reagoinut Euroopan parlamentin 28. tammikuuta 2008 tekemään ehdotukseen romaneja koskevan Euroopan unionin strategian kehittämisestä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa. Nyt on tarpeen esittää tämä ehdotus uudelleen. Talouskriisin aikana romaneihin kohdistuva vihamielisyys on nimittäin lisääntynyt. Tämä on vaikuttanut moniin romaniyhteisön 10–12 miljoonasta edustajasta Euroopan unionissa.

Mielestäni komissioon nimitettyjen uusien jäsenien olisi nostettava romaniväestökysymys ensisijaiseksi, joten päätin tukea Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmästä sekä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmästä tulevien kollegojeni tekemää päätöslauselmaesitystä toisesta romaniväestöä käsittelevästä huippukokouksesta.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin hyväksymä yhteinen päätöslauselmaesitys, jonka puolesta äänestin, on erittäin tärkeä. Kuten kohdassa 7 korostetaan, huolimatta siitä, että romanit ovat kaikkialle Eurooppaan levittäytynyt yhteisö ja tämän vuoksi tarvitaan yhteisiä Euroopan laajuisia toimia, Euroopan komissio ei ole toistaiseksi vastannut 28. tammikuuta 2008 esitettyyn Euroopan parlamentin pyyntöön valmistella yhdessä jäsenvaltioiden kanssa romaneja koskevaa eurooppalaista strategiaa, jolla pyritään entistä paremmin koordinoimaan ja edistämään ponnisteluja parantaa romaniväestön tilannetta. Koska jäsenvaltiot ovat läheisyysperiaatteen mukaisesti toimivaltaisia, kun kyse on tämän erityisen väestöryhmän sujuvasta integroinnista kuhunkin yhteiskuntaan – myös Kreikassa on suuri, vakiintunut romaniyhteisö – Euroopan parlamentin pitäisi – ja se on tämän nimenomaisen päätöslauselman tarkoituksena – vaatia komissiolta ja neuvostolta pontevampaa toimintaa toimien koordinoimiseksi paremmin pyrittäessä romanien täydelliseen integrointiin eurooppalaisiin yhteiskuntiin.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin päätöslauselman puolesta vakuuttuneena siitä, että romaniväestön tilanteen kohentamiseen tähtäävät toimenpiteet otetaan nyt alkavan ajanjakson aikana käyttöön sen sijaan, että ne jäisivät pelkiksi korulauseiksi. EU:n rakennerahastot tarjoavat merkittävän mahdollisuuden onnistua romaniväestön sosiaalisessa osallistamisessa. Menettelyihin ja sisältöihin liittyvät seikat ovat kuitenkin valitettavasti tehneet tämän mahdollisuuden hyödyntämisen vaikeaksi. Kun kyse on Romaniasta, on pantu merkille, että työllisyyskysymykseen on romaniväestönsä osalta otettava toisenlainen lähestymistapa osana toimenpiteitä, joita pannaan täytäntöön henkilöresurssien kehittämistä Romaniassa koskevan POSDRU-toimenpideohjelman yhteydessä. Perinteisissä toimenpiteissä, joihin liittyy romaneille suunnattua ammatillista uudelleenkoulutusta, asiantuntijaneuvontaa ja tiedotusta, on myös otettava huomioon romanikulttuurin erityisluonne. Vaikka maaseutualueilla elävät tuensaajat ovat huonoimmassa asemassa, romaniyhteisöjä varten ei ole koskaan ollut olemassa maaseudun kehittämiseen tarkoitettuihin EU:n ohjelmiin liittyvää ohjelmaa. Romanit eivät kuulu kohderyhmiin, joita tällaisissa rahoitusohjelmissa suositaan. Maatalousyritysten kehittämiseen suunnattujen ohjelmien käynnistäminen, rohkaiseminen karjatilojen perustamiseen sekä kannustinjärjestelmä, kuten tuet tällä alalla toimiville työnantajille, ovat ratkaisuja, jotka on huomioitava yhtälössä, joka liittyy romaniväestön integroimiseen työmarkkinoille.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjallinen. – (ES) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska romaniyhteisöjen osallistaminen on yksi Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ensisijaisista tavoitteista. Päätöslauselmasta käy ilmi parlamentin kanta ennen toista romaniväestöä käsittelevää eurooppalaista huippukokousta, joka pidetään Cordobassa 8. ja 9. huhtikuuta Espanjan puheenjohtajakaudella. Romaniväestön asema poikkeaa EU:n muiden vähemmistöjen asemasta ja romanien osallistaminen edellyttää tehokkaita politiikkoja, joiden avulla heihin kohdistuvaa syrjintää voidaan hillitä. Kaikki hallintotasot EU:sta paikallisviranomaisiin on saatava mukaan tekemään osuutensa romanien yhdenvertaisen kohtelun saavuttamiseksi, sillä tämä on yksi EU:n perustavista arvoista. Päätöslauselmassa EU:n toimielimiä kehoitetaan ryhtymään koordinoituihin ja strategisiin toimiin Euroopan romaniväestön osallistamiseksi. Cordoban huippukokouksen on tarjottava tilaisuus ottaa askel eteenpäin ja siirtyä hyvistä aiheista konkreettisiin politiikkoihin, joiden avulla tämän väestön kohtaamat asumiseen, koulutukseen, julkisiin palveluihin ja työllisyyteen liittyvät ongelmat saadaan ratkaistuksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen todella iloinen, että tämä päätöslauselma hyväksyttiin (itse tietysti äänestin sen puolesta), koska se sisältää keskeisen tärkeitä kohtia, jotka liittyvät siihen, miten romaniväestön syrjimätöntä kohtelua voidaan edistää. Tarkemmin sanottuna siinä kehoitetaan jälleen kerran Euroopan komissiota kehittämään kattava romanien osallisuutta koskeva eurooppalainen strategia, jonka avulla voidaan torjua romanien sosiaalista syrjäytymistä ja romaneihin kohdistuvaa syrjintää Euroopassa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Anoin ääneni Euroopan parlamentin päätöslauselmalle toisesta romaniväestöä käsittelevästä eurooppalaisesta huippukokouksesta, koska uskon, että kaikkialle Eurooppaan levittäytyneeseen romaniyhteisöön kohdistuvan syrjinnän torjuminen vaatii yhteisön toimia. Meidän on ilmaistava olevamme huolissamme romanien kärsimästä syrjinnästä koulutuksessa, asumisessa ja työllistämässä sekä yhdenvertaisissa mahdollisuuksissa päästä käyttämään terveydenhuoltojärjestelmää ja muita julkisia palveluja. Tuomitsemme useissa EU:n jäsenvaltioissa viime aikoina lisääntyneen romanivastaisuuden, mikä ilmenee säännöllisenä vihanlietsontana ja romaneihin kohdistuvina hyökkäyksinä. Pyydämme komissiota jälleen, että se noudattaisi horisontaalista lähestymistapaa romaneja koskevissa asioissa ja laatisi lisäksi ehdotuksia, joilla lisätään Euroopan tasolla romanien osallistamista edistävää johdonmukaista politiikkaa. Tämän vuoksi pyydämme komissiota valmistelemaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa romaneja koskevaa eurooppalaista strategiaa, jolla pyritään entistä paremmin koordinoimaan ja edistämään ponnisteluja parantaa romaniväestön tilannetta. Lisäksi toivon, että jäsenvaltiot käyttävät erilaisia

käytettävissä olevia romanien syrjäytymistä torjuvia välineitä, kuten rakennerahastoihin vuoden 2010 kuluessa voimaan tuleva mahdollisuus kohdistaa jopa 2 prosenttia asumiskustannuksiin tarkoitetuista Euroopan aluekehitysrahaston kokonaisvaroista syrjäytyneiden yhteisöjen hyväksi, tai nykyiset Euroopan sosiaalirahaston tarjoamat mahdollisuudet.

Päätöslauselmaesitys B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Kannatamme luonnollisesti sitä, että Frontex harjoittaa valvontaa EU:n jäsenvaltioiden aluevesirajojen ulkopuolella. Oikeudelliset näkemykset siitä, onko Frontexilla jo sellaiset valtuudet, ovat ristiriitaisia. Tässä päätöslauselmassa kuitenkin annetaan sääntöjä ja suuntaviivoja, joilla haitattaisiin kyseistä toimintaa. Siinä vaaditaan erityisesti, että Frontexin pitäisi pelastaa laittomat maahanmuuttajat, jotka ovat vaarassa merellä (itsestään selvä moraalinen teko), mutta annetaan myös velvollisuus myöntää turvapaikka pelastetuille laittomille maahanmuuttajille. Me katsomme, että näin pelastetut laittomat maahanmuuttajat pitäisi viedä maahan, josta heidän uskotaan nousseen laivaan, tai heidän kotimaahansa ja jättää sinne.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kannatin päätöslauselmaesitystä syistä, jotka ulottuvat pidemmälle kuin päätösluonnos ja neuvoston ehdotus ulkoisten merirajojen valvontaa koskevan rajasäännösten täydentämisestä. Huolimatta siitä, että erityisesti päätöksen toisessa osassa, joka ei sido jäsenvaltioita, viitataan ihmisoikeuksien puolustamista koskeviin myönteisiin tekijöihin, menettelyllä, jota käytetään sen ratifioimiseksi, kierretään selvästi Euroopan parlamentin työ ja toimivalta. Neuvosto ylittää tällä päätösluonnoksella toimeenpanovaltansa. Jos Euroopan parlamentti hyväksyy tällaisen menettelyn, se luo erittäin kielteisen ennakkotapauksen roolilleen ja tehokkaalle toiminnalleen, vaikka sen pitäisi turvata oma valvonta- ja lainsäädäntövaltansa sekä muu valtansa ainoana vaaleilla valittuna EU:n toimielimenä. Sen lisäksi näimme äskettäin, että Euroopan parlamentti hylkäsi ratkaisevassa äänestyksessä sopimuksen EU:n kansalaisten henkilötietojen siirrosta Yhdysvaltojen salaiselle palvelulle ja hallitukselle. Sellaisia järjestelyjä ei pitäisi edes käynnistää.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) On kiistatonta, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston koordinoimaa rajavalvontaa on vahvistettava. Tarvitaan myös yhteisiä operatiivisia menettelyjä sekä selviä sääntöjä osallistumisesta yhteisiin merioperaatioihin – lähinnä etsintä- ja pelastusoperaatioihin – ja pelastettujen henkilöiden maihinnoususta.

Sitä varten komissio päätti antaa päätösluonnoksen, joka perustuu komiteamenettelyyn. Neuvosto ei pystynyt sopimaan erimielisyyksiään tässä asiassa, vaan katsoi parhaaksi paeta Euroopan parlamenttia teknisten näkökohtien taakse ja tehdä siten lopun toimivallastamme. Parlamentin oikeudellisen yksikön mielipide on täysin selvä. Komissio ylitti täytäntöpanovaltuutensa. Tämä ei ole pelkästään tekninen menettely. Malmströmin omien sanojen mukaan kyse on aloitteesta, jolla on paljon poliittista merkitystä ja käytännön seurauksia.

Kielteinen äänemme ei vain vahvista parlamentin toimivaltaa, vaan on myös solidaarisuuden osoitus pienille valtioille, joita rangaistaan päätöksellä epäoikeudenmukaisesti.

Cornelia Ernst ja Sabine Lösing (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Koska Frontex on perustettu muun muassa "suojelemaan" EU:n rajoja niin kutsutuilta "laittomilta" maahanmuuttajilta, vastustamme virastoa ja sen tavoitteita. Suhtaudumme kuitenkin myönteisesti komission ehdotuksen suuntaviivoihin, jotka koskevat asianmukaista kansainvälistä ja eurooppalaista turvapaikka- ja ihmisoikeuslainsäädäntöä (KOM(2009)0658 lopullinen). Olemme erityisen tyytyväisiä liitteen I 1 kohtaan (palauttamiskiellon noudattaminen, haavoittuvassa asemassa olevien ja välitöntä lääkintäapua tarvitsevien henkilöiden erityistarpeiden huomioon ottaminen, koulutuksen antaminen rajavartijoille perusoikeuksista ja pakolaislainsäädännöstä) sekä liitteessä II mainitut 3 ja 4 kohta (mukaan luettuna maahanmuuttajan tilanteen huomioon ottaminen, heidän mahdollisten avunpyyntöjensä tai aluksen merikelpoisuuden huomioon ottaminen, ei maihin laskua valtioihin, joissa ihmisiä uhkaa vaino ja kidutus). Sen lisäksi korostamme sitä, että tämän toisen liitteen on oltava luonteeltaan sitova, ja huomautamme, että me muutamme Frontexin toimeksiantoa näiden periaatteiden mukaisesti.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Vastustin äänestyksessä tätä päätöslauselmaa, joka olisi estänyt monien sellaisten toimien hyväksymisen, jotka ovat askel oikeaan suuntaan, vaikka myönnän, että tilanne on kaukana täydellisestä. Tämän tekstin ansiosta on mahdollista tehdä Euroopan unionin tuomioistuimelle valitus valtioista, jotka eivät noudata avomerellä palautuskiellon periaatetta koskevia sitoumuksiaan, kun taas tällä hetkellä ne voivat välttyä seuraamuksilta täysin. On tärkeää, että Frontexin tuella toimivat jäsenvaltiot

tarjoavat apua merihädässä oleville maahanmuuttajille riippumatta heidän kansallisuudestaan, asemastaan tai olosuhteista, joista heidät löydetään.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Päätöslauselmaesitys koskee neuvoston päätösluonnosta ja sillä täydennetään rajasäännöstöä. Täydennys koskee merirajojen valvontaa Frontexin koordinoimissa operaatioissa, joilla pelastetaan ihmisiä merellä. Kreikan tapauksessa, jossa maahanmuuttopaineet kasvavat, kyseisillä toimilla helpotetaan Frontexin läsnäoloa Kreikan merialueilla.

Ollakseni täsmällinen kyse on toimista, jotka koostuvat säännöistä ja sitomattomista suuntaviivoista, ja niissä keskitytään ihmisten vastaanottoon, etsintään ja pelastukseen merellä. Pohjimmiltaan kyse on toimista, jotka on toteutettava, jos alus on tunnistettu ja on herännyt epäily, että sen kyydissä on ihmisiä, jotka yrittävät välttyä rajatarkastuksilta. Sen lisäksi etsintä ja pelastus on toteutettava erityisten periaatteiden perusteella ja pidätetyt tai pelastetut ihmiset on laskettava maihin erityisen operatiivisen suunnitelman perusteella. Siksi katson, että tätä erityistä aloitetta pitäisi tukea ja neuvoston ehdotuksessa mainittuja toimia pitäisi vauhdittaa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vastoin meidän kantaamme (äänestin puolesta) määränemmistöä ei saavutettu, ja siten päätöslauselma hylätä komission ehdotus ja noudattaa Euroopan parlamentin oikeudellisen yksikön neuvoa on hylätty. Se tarkoittaa sitä, että Schengenin rajasäännöstöä muutetaan nyt komission ehdotuksen mukaisesti komiteamenettelyllä ja direktiiviin lisätään liite sekä sitomattomia toimia, jotka liittyvät velvoitteisiin merellä tapahtuvien etsintä- ja pelastusoperaatioiden aikana. Voimme vain toivoa, että komissio todella käyttää tätä tilaisuutena valvoa entistä tarkemmin Frontexin koordinoimia operaatioita, niin että voimme välttyä merellä inhimillisiltä tragedioilta ja epätoivolta. Tähän tulokseen liittyy kuitenkin todellinen riski, ettemme saa aikaan sitovia toimia parhaillaan tarkistettavana olevassa Frontexin toimeksiannossa, mutta emme tietenkään voi luovuttaa ja meidän on yritettävä parhaamme, jotta saamme paremman tuloksen asian tulevassa käsittelyssä.

Mietintö: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), kirjallinen. – (EN) Minä ja kollegani ECR-ryhmässä hyväksymme monta asiaa tässä mietinnössä, mukaan luettuna talousarvion tehostaminen, EU:n rahoituksen hakumenettelyjen yksinkertaistaminen sekä 2020-strategian laatimisen korostaminen.

Meillä on kuitenkin vakavat epäilymme viittauksista EU:n sosiaaliseen pilariin, kunnianhimoiseen sosiaaliseen toimintaohjelmaan, yhdenmukaiseen maahanmuuttopolitiikkaan ja rajoituksiin, jotka koskevat maatalouden sisämarkkinoita, ja me korostamme, että koulutus-, sotilas- ja puolustusasiat kuuluvat jäsenvaltioiden alaan.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Kannatin tätä mietintöä vuoden 2011 talousarvion painopisteistä. Kuten mietinnössä todetaan, yrittäjyydelle ja mikroyrityksille on annettava erityistukea ja kyseiset asiat on sijoitettava Euroopan unionin nuorisoa ja innovointia koskevan politiikan ytimeen.

Mietinnössä kehoitetaan antamaan apua kaikille ohjelmille ja välineille, joilla yrittäjyyttä tuetaan – erityisesti maaseudulla, ja myös apua uusille yrityksille niiden alkuvaiheessa, sekä kannustetaan tiedonvaihtoon nuorten yrittäjien välillä.

Tukea pitäisi antaa ohjelmille, joilla autetaan nuoria, jotka perustavat uuden yrityksen. Olen tyytyväinen painoarvoon, joka mietinnössä annetaan nuorisopolitiikalle ja nuorten roolille, kun yritämme päästä nykyisestä talous- ja rahoituskriisistä.

Tuen voimakkaasti mietinnön vaatimusta investoida entistä enemmän nuoriin ja koulutukseen, kuten EU:n nuorisostrategiassa suositeltiin. Nuorten merkitys Euroopan unionissa ja sen tulevaisuudessa on tunnustettava ja sitä on tuettava.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Nuoret, tiede ja innovointi ovat keskeisiä painopisteitä seuraavassa Euroopan unionin talousarviossa. Nuoriin investoiminen on investointia tulevaisuuteen. Investointi on toteutettava tavalla, jota koordinoidaan eri politiikanalojen välillä.

Koulutus, ammatillinen koulutus ja siirtyminen koulutusjärjestelmästä työmarkkinoille ovat tämän talousarvion keskeisiä tekijöitä. Työttömyys koskettaa entistä useammin nuoria, joilla on tutkinto ja pätevyys. Siksi pidän Erasmus First Job -liikkuvuusohjelmaa strategisena sitoumuksena tulevaisuuteen, koska siinä luodaan selvä yhteys koulutusjärjestelmän ja työmarkkinoiden välille. Talousarvion muista painopisteistä poimisin esiin tutkimuksen, innovoinnin ja digitaalistrategian: kyseiset alat ovat keskeisiä EU:n kestäväälle kehitykselle.

Muistuttaisin myös joistakin olemassa olevista tärkeistä ohjelmista, jotka tukevat tätä tavoitetta, kuten Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti. Tässä talousarviossa keskitetään toimia jopa ympäristöystävällisen ja innovatiivisen teknologian kehittämisen tukemiseen, ja annetaan siten tärkeä panos talouden ja pk-yritysten elpymiseen. Sitoutuminen nuoriin, innovointiin ja tieteeseen on keskeinen keino EU:n palauttamiseksi maailman johtajaksi.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjallinen. – (DA) Tänäpänsä tanskalaiset sosiaalidemokraatit kannattivat vuoden 2011 talousarvion painopisteitä. Tuemme yleisiä painopisteitä sekä erityisesti ponnistuksia nuorisotyöttömyyden torjumiseksi ja tutkimuksen, innovoinnin ja ympäristöystävällisen teknologian edistämiseksi. Samoin tanskalaiset sosiaalidemokraatit tukevat täysin EU:n kasvu- ja työllisyysstrategian, EU 2020:n, vaatimia määrärahoja. Tanskalaiset sosiaalidemokraatit korostavat kuitenkin, että EU:n yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena täytyy edelleen olla markkinoiden vakauden takaaminen emmekä siksi voi tukea EU:n pysyviä tukia maidon ja meijerituotteiden kaltaisille tuotteille.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit päätimme tänään äänestää vuoden 2011 talousarvion painopisteiden puolesta. Hyväksymme suurimman osan mietinnössä mainituista painopisteistä. Uskomme esimerkiksi, että on tärkeää investoida nuoriin, tutkimukseen ja innovointiin sekä ympäristöystävälliseen teknologiaan. Uskomme myös, että on tärkeää antaa riittävästi rahoitusta EU:n uudelle kasvua ja työllisyyttä koskevalle strategialle, ”EU 2020:lle”, jotta se voi menestyä.

Korostaisimme kuitenkin sitä, ettemme usko siihen, että EU:n yhteisen maatalouspolitiikan päätehtävä on taata markkinoiden vakaus ja siksi emme halua EU:n tarjoavan pysyvää markkinatukea maidolle ja meijerituotteille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska olemme yleisessä kriisissä ja koska 2020-strategiassa esitetään innovointia, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa sekä talouskasvua ja työllisyyttä koskevia kunnianhimoisia tavoitteita, on tärkeää tehdä 2020-strategian haasteista talousarvion keskeisiä painopisteitä.

Siitä syystä olen tyytyväisenä havainnut komission esittämissä vuoden 2011 talousarvion painopisteissä selvän sitoumuksen koulutus-, tutkimus- ja innovointipolitiikkaan. On myös tärkeää pitää mielessä talouden elpyminen ja kriisistä nouseminen, joten olen tyytyväinen myös siihen, että tuki pk-yrityksille on yksi tärkeimpiä asioita vuoden 2011 talousarviossa. Toistan, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta on lisättävä sen uudistamisen yhteydessä; tämä on painopiste, joka myös komission on hyväksyttävä.

Muistutan siitä, että vuoden 2011 talousarvio on ensimmäinen, joka hyväksytään Lissabonin sopimuksen mukaisesti, mikä kasvattaa parlamentin osuutta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vuoden 2011 talousarvioon ehdotetut painopisteet ovat varsin selvät huolimatta sosiaalisesta sanahelinästä, jolta ei voi välttää kriisin aikana. Tavoitteena on periaatteessa säilyttää samat painopisteet, jotka ovat määränneet aikaisempien talousarvioiden suunnan. Jälleen kerran esiintyy merkkejä talousarviosta, jolla pyritään sisämarkkinoiden syventämiseen, työpaikkojen turvaamisen heikentämiseen joustoturvalla, vapauttamiseen sekä ympäristön ja sosiaalisen elämän uusien alojen kaupallistamiseen. Vaikka ne on niputettu yhteen niin kutsutuksi uudeksi ”2020-strategiaksi”, ne ovat vanhoja suuntaviivoja.

Vaikka nuoret mainitaan painopisteenä, sillä ei peitetä sitä tosiasiaa, että tavoitteena on aloittaa nyt sen suunnitteleminen, miten tulevien työntekijäsukupolvien työvoiman arvoa alennetaan. Heille työttömyydestä tulee rakenteellista, ja se nähdään strategisena muuttujana. Se pakottaa jopa pätevät työntekijät pyrähtelemään epävarmojen työpaikkojen välillä, ja siihen liittyy vuorotellen myös väistämätön työttömyys. Siinä ovat painopisteet, joiden kautta vuoden 2011 talousarviolla tuetaan myös EU:n ulkoista interventionismia; yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa; militarismia ja sotaa; maahanmuuton kriminalisoivaa politiikkaa ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa virastoa.

Koska asia on näin, ainoa vastauksemme tähän mietintöön voi olla sitä vastaan äänestäminen. Se ei kuitenkaan ole ainoa tapa eikä väistämätöntä. Yritimme osoittaa juuri sen eri ehdotuksilla, jotka jätimme keskustelun aikana.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) EU:n talousarvion laatiminen rahoituskriisin aikana ei ole helppoa, kun siinä on erittäin tiukka marginaali ja uusia toiminta-aloja, jotka liittyvät Lissabonin

sopimuksen voimaantuloon. Siksi olin sitäkin tyytyväisempi vahvistaessani äänestyksen aikana Jędrzejewskan mietinnön vuoden 2011 talousarviosta ja Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen, joissa kummassakin esitetään ensi vuodeksi kunnianhimoisia talousarviota koskevia painopisteitä.

Koheesiopolitiikan sekä innovatiivisen ja ekologisen teknologian tukemisen kaltaisten perinteisten painopisteiden lisäksi vuoden 2011 talousarviossa pitäisi keskittyä varmistamaan uusien aloitteiden täysimääräinen toiminta EU:ssa. Sellaisia ovat Euroopan ulkosuhdehallinto, EU 2020 -talousstrategia sekä toimet, jotka ovat osa itäistä kumppanuutta. Kaikki kolme uhkaavat epäonnistua, jos niille osoitetut varat osoittautuvat ”symbolisiksi”.

Mainitsemisen arvoista on myös kokonaisvaltainen lähestymistapa nuorisokysymykseen. Väestörakenteen ongelmien edessä EU ei saa sallia sitä, että sillä on vähän koulutettuja nuoria, koska se johtaisi työttömyyden entistä nopeampaan kasvuun kyseisessä ikäryhmässä, mihin EU:lla ei yksinkertaisesti ole varaa. Siksi EU:n talousarviossa on oltava varoja, jotka on varattu kieltenopiskelun tukemiseen, kulttuurienvälisen vuoropuheluun, nuorten liikkuvuuden lisäämiseen ja valmistuneiden opiskelijoiden integroimiseen työmarkkinoille.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jos olen ymmärtänyt mietinnön tekstin oikein, kaikesta tai melkein kaikesta tulee painopiste, mikä tarkoittaa sitä, ettei painopisteitä ole. Yksinkertaisesti nyt pyydetään vain entistä suurempaa talousarviota; toisin sanoen lisää veroja eurooppalaisille. On toki kiitoksen arvoista, että esittelijä pyrkii varmistamaan sen, että EU:n talousarvion menot käytetään hyödyllisesti ja myös tehokkaasti ja että ne tuovat kansalliseen politiikkaan aitoa eurooppalaista lisäarvoa. Ollakseni aivan rehellinen sen olisi pitänyt olla jatkuva huoli vuosien ajan. Toisaalta muistan, että 14 tai 15 viime vuoden aikana niin ei ole tapahtunut, koska Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole katsonut voivansa hyväksyä vuosittaisten talousarvioiden toteuttamista. Toisaalta odotan tältä mietinnöltä vielä konkreettisia ehdotuksia, joiden avulla kyseinen tavoite voidaan saavuttaa. Odotan erityisesti ehdotuksia, joilla lopetetaan ohjelmat, jotka ovat pelkkää populismia, pienten määrärahojen hyödytön jakaminen, ideologinen propaganda ja pyrkimykset puuttua voimakkaammin aloihin, joilla EU:lla onneksi ei ole juuri mitään valtaa ja joilla se on ennen muuta tehoton.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Vaikka äänestin tämän mietinnön puolesta, korostaisin joitakin kriittisiä varauksia, joita minulla on vuoden 2011 talousarvion painopisteitä kohtaan. On totta, että tuen mielelläni EU:n sitoumusta tarjota apua nuorille, innovoinnille ja vapaaehtoiselle yhteiskuntamme rakenne-elementteinä. Siitä huolimatta rahoituskehys ei riitä alkuunkaan, varsinkaan taluskriisin ja työttömyyden aikana. Se ei anna meille mahdollisuutta rahoittaa poliittisia tavoitteita, joilla voi saada aikaan todellisen muutoksen. Työllisyydelle on varattu 9 miljoonaa euroa tai 0,07 prosenttia talousarviosta. Se ei todellakaan edusta merkittävää kunnianhimoa työllisyyden tukemiseksi.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä Euroopan komission talousarviosta, koska pidän tärkeänä sitä, että EU:lla on tasapainoinen, realistinen talousarvio, jolla täytetään tehokkaasti kansalaisten odotukset. He haluavat päästä nykyisestä taluskriisistä sekä saada hyvinpalkattua työtä ja entistä turvatumman tulevaisuuden. Katson, että pk-yrityksille annettavasta taloudellisesta tuesta on tehtävä EU:ssa painopiste, koska pk-yrityksillä on merkittävä asema monien työpaikkojen sekä alueiden ja maaseudun kehityksen turvaamisessa. Katson myös, että nuoret ovat erittäin tärkeitä tällä hetkellä ja EU:n tulevaisuuden kannalta. Sen on näytävä myös talousarvion painopisteissä. Nuoret ovat keskeinen osa EU:n sosiaalistrategiaa ja sosiaalista osallisuutta koskevaa strategiaa. Nuorten innovatiivisuus on kehityksen ja talouskasvun keskeinen resurssi, johon EU:n pitäisi luottaa. Uskon vakaasti siihen, että investoiminen nuoriin ja koulutukseen merkitsee investointia nykyhetkeen ja tulevaisuuteen, kuten EU:n nuorisostrategiassa todetaan. Suhtaudun myönteisesti siihen, että nuorisopolitiikassa on otettava huomioon myös työmarkkinoille valmistautuminen kouluissa ja yliopistoissa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän vuoden 2011 talousarvion painopisteitä koskevaa mietintöä vastaan. Sillä pannaan täytäntöön dogmaattista ja haitallista eurokraattista politiikkaa, jota vastustan kaikkialla Euroopassa ja maailmassa. En voi järkevästi äänestää sellaisen talousarvion puolesta, jossa vahvistetaan niin monta mahdollista katastrofia.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin strategian epäonnistumisen jälkeen EU voi nyt 2020-strategiallaan käynnistää suuria muutoksia maailmantaloudessa. Jotta uusi suunnitelma voi menestyä, hyväksyttävissä talousarvioissa on asetettava painopiste useille aloille, jotka ovat perusta 2020-strategian menestykselle.

Puhumme innovoinnista, nuorten sosiaalisen liikkuvuuden tukemisesta ja vahvistetusta tuesta pk-yrityksille, jotka ovat jäsenvaltioidemme todellinen taloudellinen moottori. On erittäin tärkeää, että ilmastonmuutoksen, ympäristön ja sosiaalipolitiikan aloilla tehdään erittäin suuria investointeja. Jotta 2020-strategia voi menestyä, on ratkaisevan tärkeää, että rahoitukselle ja varojen keräämiselle löydetään uusia tapoja, koska emme voi tehdä niin kuin aikaisemmin ja jakaa uudelleen rakenne- tai koheesiopolitiikalle tai yhteiselle maatalouspolitiikalle osoitettuja varoja.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin vuoden 2011 talousarvion painopisteitä koskevan mietinnön puolesta, ja yksi syy siihen olivat ehdotukset yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta. Erityisesti mietinnössä todetaan, että painopisteiden rahoitus tulevan 2020-strategian yhteydessä mahdollisella varojen uudelleenjakamisella ei saa haitata EU:n peruspolitiikkaa, kuten koheesio- tai rakennepolitiikkaa tai yhteistä maatalouspolitiikkaa. Siinä toistetaan huoli, joka ilmaistiin silloin, kun hyväksyttiin yhteisön talousarvio tälle vuodelle sekä maatalousmenojen ja -tukien vähäinen liikkumavara, ja tuetaan riittävää liikkumavaraa vuoden 2011 talousarviossa. Maatalousmenojen tyydyttävä liikkumavara on erityisen tärkeä vastattaessa maatalousalan odottamattomiin vaatimuksiin, erityisesti hintojen epävakauden takia.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Euroopan parlamentin mietintöä vuoden 2011 talousarvion painopisteistä – pääluokka III – komissio. Vahvistan siten sen, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden poliittisten johtajien on pyrittävä ensisijaisesti säilyttämään nykyiset työpaikat ja luomaan uusia työpaikkoja, joiden ansiosta EU:n kansalaiset voivat saada asianmukaisen toimeentulon. Komission tiedonanto aiheesta ”Eurooppa 2020: älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” tarjoaa perustan laajalle keskustelulle EU:n talous- ja sosiaalistrategiasta tuleviksi vuosiksi. Äänestin myös tarkistuksen 5 puolesta ajatellen sitä, että työttömyys on keskeinen aihe nykyisissä keskusteluissa ja että, jotta voimme käsitellä jo nykyisin korkeaa ja alati kasvavaa työttömyyttä, EU:n on pantava täytäntöön kunnianhimoinen sosiaalinen toimintaohjelma. Euroopan unionin on investoitava ennen kaikkea tutkimukseen sekä liikenne- ja energiainfrastruktuuriin, jotta se voi pysyä maailmanlaajuisesti kilpailukykyisenä. Sen lisäksi jäsenvaltioiden ja EU:n on investoitava koulutukseen ja nuorten kehittämiseen. Siksi Erasmus-kaltaiset ohjelmat, erityisesti nuorten yrittäjien Erasmus-ohjelma, on asetettava painopisteeksi, joka näkyy myös vuoden 2011 talousarviossa.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Olin tyytyväinen äänestystulokseen, joka koski Jędrzejewskan mietintöä Euroopan unionin vuoden 2011 talousarvion painopisteistä. Äänestin luonnollisesti mietinnön puolesta. Tämän päivän äänestys oli poikkeuksellinen kahdesta syystä. Ensimmäinen kyse on ensimmäisestä talousarviosta, joka on hyväksytty Lissabonin sopimuksen säännöillä. Toiseksi ehdotuksensa painopisteiksi esitteli ensimmäisenä Euroopan parlamentti eikä komissio.

Esittelijä viittaa asiakirjassaan asiaankuuluvasti kysymykseen nuorista ja koulutuksesta. Kriisin aikana on erityisen tärkeää tukea nuoria esimerkiksi auttamalla heitä löytämään ensimmäinen työpaikka tai perustamaan oma yritys. Nyt on erityisen selvää, ettei asiaan ole viitattu riittävästi aikaisempina vuosina. Työllisyysasiantuntijat huomauttavat, että vastavalmistuneiden lisäksi työmarkkinoilla ovat vaikeuksissa myös yli 30-vuotiaat työntekijät, jotka ovat olleet työmarkkinoilla useita vuosia.

Mietintö: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä mietintöä, koska olosuhteet, joissa vuoden 2011 talousarvio hyväksytään, ovat poikkeukselliset Lissabonin sopimuksen voimaantulon ja talous- ja rahoituskriisin jatkumisen takia. Talousarvio on saatava oikeaan tasapainoon, jotta voidaan varmistaa se, että saavutetaan Lissabonin sopimuksessa asetetut tavoitteet, kuten energian sisämarkkinoiden luominen. Talousarviota suunniteltaessa on kiinnitettävä riittävää huomiota myös rahoituskriisin seurauksiin, jotka tuntuvat edelleen monissa maissa, sekä tehokkaisiin toimiin niiden korjaamiseksi. Tärkeimpänä tavoitteena on edelleen pidettävä työpaikkojen säilyttämistä ja luomista, mihin liittyy läheisesti tarve antaa rahoitustukea pk-yrityksille, jotka luovat suuren osan työpaikoista. Kun Euroopan parlamentin vuoden 2011 talousarviota hyväksytään, on kiinnitettävä erityishuomiota parlamentin painopisteen – korkeatasoisen lainsäädännön – arviointiin, ja sitä tarkoitusta varten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet. On myös löydettävä asianmukainen ratkaisu kysymykseen Euroopan parlamentin työn tehokkaasta organisoinnista, mukaan luettuna sopiminen Euroopan parlamentin jäsenten yhdestä työpaikasta.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulo lisää parlamentin toimivaltaa. Globalisoituneessa maailmassa asiat ovat yhä mutkikkaampia. Päätösten on oltava teknisesti moitteettomia, ja niillä on oltava tieteellisiä perusteluja. Poliittisten päättäjien on tärkeää olla selvillä tieteen

kehityksestä, koska silloin he voivat tehdä parhaita päätöksiä. Talousarviossa annetaan pitkän aikavälin suuntaviivat kiinteistöpolitiikalle, joka voisi johtaa kustannusten alenemiseen tulevaisuudessa.

Vaadin Euroopan parlamentin jäsenille lisää koulutusta ja teknistä tukea, sillä ne tarjoavat parlamentille tarvittavat resurssit sen tehtävien hyvää suorittamista varten sekä tieteellistä ja teknistä tukea, jotka ovat kovin tarpeellisia 2000-luvulla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska monen toimielimen velvollisuudet kasvavat uudessa kehyksessä, kuten parlamentin tapauksessa, on välttämätöntä, että kunkin toimielimen toimintatalousarviossa varmistetaan, että se voi materiaalien ja inhimillisten resurssien puolesta suorittaa tehtävänsä institutionaalisessa kehyksessä tarkasti ja pätevästi.

Kannatan realistista ja toteutettavissa olevaa talousarviota mutta sellaista, jossa eri toimielimille annetaan niiden tehtävien suorittamiseen tarvittavat materiaaliset keinot. Nämä näkökohdat eivät saa kuitenkaan vaarantaa talousarvion kestävyttä ja tarkkaa kirjanpitoa, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä kaikille toimielimille. Sen lisäksi tarkkuus ja avoimuus on varmistettava eri toimielinten käyttöön annettavan rahoituksen hallinnassa.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Vuoden 2011 talousarvion suunnittelu on erittäin tärkeää ja kannatan mietinnössä esitettyä vaatimusta huolellisesti harkitusta ja avoimesta keskustelusta. Siinä todetaan myös aivan oikein, että kysymys budjettikynnyksestä on arka ja siinä on otettava huomioon kokonaiskustannukset. Olen tyytyväinen mietinnön varoittavaan näkökulmaan. Asian lähestyminen muutoin kuin varovaisesti olisi loukkaus kotimaani kansalaisia kohtaan ja kaikkia niitä eurooppalaisia kohtaan, joilla on omat rahahuolensa. Lopuksi toivon, että varovaisuutemme osoittaa myös solidaarisuutemme ja veljeytemme kreikkalaisia ja portugalilaisia kollegoitamme kohtaan, jotka elävät tällä hetkellä varsin vaikeaa aikaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimus on antanut Euroopan parlamentille uutta vastuuta. Tilanne merkitsee lisää hallinnollista työtä, ja siitä seuraa se, että parlamentin jäsenet tarvitsevat pätevää henkilöstöä toimimaan neuvonantajina. Uusi tilanne aiheuttaa kaksi ongelmaa: lisäkustannukset, jotka aiheuttaa uusien avustajien tarve, ja lisätilan tarve, jotta he voivat suorittaa velvollisuutensa hyvissä työoloissa. Tämä tilanne lisää kustannuksia. Sitä on vaikea selittää kriisin aikana, mutta jos parlamentin työn halutaan olevan erinomaista, sillä on oltava tarvittavat rahoitus- ja henkilöstöresurssit.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän tärkeän mietinnön puolesta. Suuntaviivat ovat ensimmäinen vaihe budjettimenettelyssä ja osoittavat Euroopan parlamentin pääsihteerille ja puhemiehistölle yleisen suunnan seuraavaan vaiheeseen, alustavan esityksen arvioihin, jotka ovat jo puhemiehistön käsiteltävänä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Olosuhteet, joissa vuoden 2011 talousarvio hyväksytään, ovat poikkeukselliset ja muodostavat samalla haasteen. Lissabonin sopimuksen onnistunut täytäntöönpano on tärkeämpää, samalla kun talouskriisin vaikutukset, jotka tuntuvat Euroopan unionissa, tekevät tavoitteen saavuttamisesta entistä vaativampaa.

Tässä yhteydessä Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit), johon kuulun, kannattaa edelleen kestävää ja tiukkaa talousarviota, jossa jokainen menoerä perustellaan ja jossa tiukkuus ja tehokkuus voidaan varmistaa kestäväällä tavalla. Kannatan siksi siirtymistä nollapohjajbudjetointiin, joka mahdollistaa tehokkuuden ja säästöt. Jotta voimme paremmin saavuttaa tämän tavoitteen, pitkän aikavälin budjettipolitiikkaa on määriteltävä pian.

Minäkin katson, että on parannettava yhteistyötä ja vahvaa vuoropuhelua toimielinten välillä, jotta resursseja voidaan käyttää entistä paremmin eri aloilla, kuten kääntämisessä ja kiinteistöpolitiikassa. Korostan sen merkitystä, että Euroopan parlamentin toimivasta lainsäädännöstä tehdään painopiste ja tälle parlamentille annetaan tarvittavat keinot laatia lainsäädäntöä menestyksekkäästi. Siksi äänestin mietintöön sisällytettyjen vuoden 2011 talousarvion suuntaviivojen puolesta...

(Työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestyselitys)

Mietintö: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin EU:n maataloustuotteiden laatu- ja ympäristöpolitiikkaa koskevan mietinnön puolesta, koska minusta se vaikuttaa erittäin olennaiselta kahdella alalla. Ensinnäkin siinä korostetaan kuinka tärkeää on se, että Euroopan unioni suojelee tuotteiden laatua ja tekee siitä tärkeän painopisteen Euroopan maatalousstrategiassa. Toiseksi siinä puolustetaan maantieteellisiä merkintöjä ja

perinteisiä erikoisuuksia ja esitetään ne kahtena osatekijänä, jotka parantavat EU:n maatalouden kilpailukykyä ja kulttuuriperinnön säilyttämistä. Kaiken kaikkiaan mietinnössä tuetaan maataloustuotteita, joista olemme kovin ylpeitä, samalla kun siinä kannatetaan tarvittavaa hallinnon yksinkertaistamista niiden suojelemiseksi.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä mietintöä aiheesta ”Maataloustuotteiden laatupolitiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?”, koska laatu on ratkaiseva tekijä eurooppalaisten tuotteiden kilpailukyvyllä kansainvälisillä markkinoilla.

Tässä yhteydessä pidän pakollista tuotantopaikan merkintää myönteisenä, sillä sen avulla kuluttajille voidaan antaa tietoa laatustandardeista. Pidän myönteisenä myös tapaa, jolla mietinnössä käsitellään ympäristönsuojelua ja eläinten hyvinvointia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteisessä maatalouspolitiikassa on sitouduttava parantamaan maataloustuotteiden laatua, joka on kiistaton lisäarvo EU:n kilpailukyvyllä maailmanmarkkinoilla. Laatupolitiikkaa ei voida erottaa yhteisestä maatalouspolitiikasta eikä sitä voida sivuuttaa sellaisissa uusissa haasteissa kuten ilmastonmuutoksen hillitseminen, biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen, energiatoimitukseen liittyvät kysymykset, bioenergian kehittäminen, eläinten hyvinvointi ja maatalouden vesihuolto. Tulevassa maataloustuotteiden laatupolitiikassa on otettava asianmukaisesti huomioon myös kuluttajien kasvavat odotukset, eikä sovi unohtaa sitä, että laadulla on merkitystä valistuneille kuluttajille, kun he tekevät valintojaan.

Muistutan teitä kuitenkin siitä, että maataloustuotteiden laatupolitiikka ei voi olla niin vaativaa, että se vaarantaa pienet ja keskiuuret maatilat tai tietyille alueille tyypillisten perinteisten tuotteet, joiden valmistamista ei voida alistaa sokeasti yhdenmukaisille säännöille. Laatupolitiikan tavoitteena täytyy olla se, että parannetaan jäsenvaltioiden maatalouden asemaa maailmanmarkkinoilla ja puolustetaan eurooppalaisia tuotteita. Se on olemassa tuottajia ja kuluttajia varten.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Jotkut käsiteltävänä olevan mietinnön osatekijät ovat myönteisiä: siinä kannatetaan esimerkiksi sellaisten välineiden luomista, joilla voidaan markkinoida ja mainostaa paikallisia tuottajia sekä perinteisiä ja pienissä määrissä tuotettuja tuotteita, jotka tulevat tietyiltä alueilta ja joilla on maantieteellinen nimi; tai siinä tunnustetaan se, miten hidas, vaivalloinen ja liian kallis laatusertifikaattien hakumenettely on pienille tuottajille.

Mietinnössä kuitenkin väistetään asioita, jotka ovat erittäin tärkeitä maataloustuotteiden laadun turvaamisen ja EU:n maataloustuotteiden kestävyuden kannalta: esimerkiksi maailmankaupan sääntelyn purkamisen ja markkinoiden hallitsemattoman vapauttamisen seuraukset kahdenvälisen sopimusten ja Maailman kauppajärjestön puitteissa; erilaiset uhat, joita aiheutuu ympäristölle muuntogeenisten organismien käyttöön ottamisesta toteutetulla tavalla; sekä lopuksi tarve yhteisen maatalouspolitiikan perusteelliseen uudistukseen, jossa tuetaan paikallista suojelua, oikeutta tuotantoon ja oikeutta elintarvikeomavaraisuuteen.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Onnittelen kollegaani mietinnöstä ja totean olevani samaa mieltä näkemyksestä, ettei maataloustuotteiden laatupolitiikkaa pitäisi käsitellä erillään yhteisestä maatalouspolitiikasta tai tulevien vuosien yhteisön politiikkaa koskevista keskeisistä ajatuksista, jollaisia ovat kestävä kehitys, biologinen monimuotoisuus tai ilmastonmuutoksen hillitseminen.

Euroopan unionin kansalaiset odottavat korkeaa laatua ja terveellisiä tuotteita, jotka on valmistettu käyttäen innovatiivista tekniikkaa, jossa otetaan huomioon tuotantoprosessin ympäristövaikutus. Yhdyn myös esittelijän näkemykseen tiedotus- ja koulutuskampanjan toteuttamisesta kaikista EU:n maataloustuotteiden merkinnöistä, joita ollaan hyväksymässä tai jotka on hyväksytty. Tällainen kampanja on erittäin tärkeä, koska kuluttajien riittämättömät tiedot symbolin täydestä merkityksestä kyseenalaistavat koko laatupolitiikan.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Kiitän kollegoitani maatalousvaliokunnassa tästä valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä. Maataloustuotteidemme laatu on jotain, mikä on hyödynnettävä. Käytämme Euroopan unionissa paljon aikaa sen varmistamiseen, että maataloudessa noudatetaan mahdollisimman korkeita standardeja; karjamme on hyvin hoidettua ja tervettä; tuotantomme on turvallista; maatalouskäytäntömme ovat eettisiä ympäristövaikutusten osalta. Alan tuotantoketjun jokainen vaihe on säännelty ”maatilalta ruokapöytään”. Jotta saamme kaiken irti alan ainutlaatuisesta ominaisuudesta – sen tuotannon korkeasta laadusta – meidän on lisättävä myynninedistämistä, kuten Scottin mietinnössä todetaan. On hyvä, että tuotteita on merkitty niiden tuotantoalueen tai perinteisen erikoisuuden aseman mukaan, mutta ellei kuluttaja tiedä mitä merkki tarkoittaa, se on itse asiassa kuin vierasta kieltä. Yhdyn siis näkemykseen, että mietinnössä komissiolle annetut suositukset edistää kyseisten tietojen ymmärtämistä ovat tehokasta markkinointia. Se auttaa kuluttajia ja pk-yrityksiä yhtä lailla. Se voisi olla erityisen hyödyllistä maa- ja elintarviketaloudelle.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Tuen voimakkaasti valiokunta-aloitteista mietintöä maataloustuotteiden laatupolitiikasta (A7-0029/2010), josta äänestettiin 25. maaliskuuta 2010. Tuotteiden laadun ja raaka-aineiden alkuperän välillä on selvä yhteys. Tuotantopaikan merkintää koskeva ehdotus koskee paikkaa, josta raaka-aineet tulevat. Se näyttää minusta edustavan tärkeää mahdollisuutta maatalousalalle, joka tuottaa korkealaatuisia maataloustuotteita. Selvät merkinnät tuotteiden alkuperästä takaavat kuluttajille parhaan tuotteiden laadun mutta antavat heille myös mahdollisuuden tehdä päätös objektiivisin ja avoimin perustein. Laatu on keskeinen asia koko elintarvikeketjulle ja erittäin tärkeä voimavara EU:n maatalous- ja elintarviketuottajien kilpailukyvyille. Korkealaatuisten elintarvikkeiden tuotanto on usein ainoa työllistymismahdollisuus monilla maaseutualueilla, joilla on vähän tuotantovaihtoehtoja. Siksi tuen voimakkaasti suojattua maantieteellistä merkintää ja suojattua alkuperänimitystä sekä sitä, että otetaan uudelleen käyttöön säännelty ja suojattu nimitys tuotteille, jotka ovat peräisin vuoristoalueilta ja GMO-vapailta alueilta. Aito perinteinen tuote ja luonnonmukainen maatalous -järjestelmät on myös säilytettävä.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska katson, että eurooppalaisia tuotteita on suojeltava entistä paremmin maailmanlaajuisesti. Maantieteelliset merkinnät lisäävät maataloustuotteiden uskottavuutta ja nostavat profiilia kuluttajien silmissä, samalla kun ne tarjoavat kilpailukykyisen ympäristön tuottajille. Sillä taataan samaan aikaan tuottajien tekijänoikeuksien suojele. Maantieteellisten merkintöjen järjestelmä on vakiinnuttanut asemansa Euroopan unionissa ja monissa valtioissa EU:n ulkopuolella, kuten Yhdysvalloissa, Australiassa ja Uudessa-Seelannissa. EU:lla on kuitenkin valitettavasti kauppakumppaneita, joilla ei ole alan lainsäädäntöä. Siksi eurooppalaisia tuottajia ei ole suojeltu hyvin kyseisten valtioiden kansallisissa järjestelmissä, mikä aiheuttaa väärennösten riskin.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (DE) Vaikka katsonkin, että meidän pitäisi huolehtia valiokunta-aloitteisissa mietinnöissämme siitä, mitä vaadimme komissiolta, kannatan mietintöä maataloustuotteiden laatupolitiikasta.

Kannatan erityisesti vaatimusta, joka koskee komission ja jäsenvaltioiden välisen valvonnan tiukentamista ja koordinoinnin lisäämistä, jotta voidaan varmistaa se, että tuontielintarvikkeet täyttävät EU:n laatu- ja turvallisuusstandardit sekä ympäristöstandardit ja sosiaaliset standardit.

Tuoreissa tai jalostetuissa tuotteissa, jotka koostuvat yhdestä ainesosasta, pitäisi merkitä alkuperämaa, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoisia, perusteltuja päätöksiä siitä, mitä he ostavat.

Olen helpottunut siitä, että täysistunto hyväksyi tarkistukseni, jossa vastustettiin suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen standardointia. Kyseisten tietojen yhdistäminen olisi tehnyt nykyisistä nimityksistä turhia ja aiheuttanut merkittävää haittaa tuottajille, jotka käyttävät suojattua alkuperänimitystä.

Määriä koskeva tuotannonohjaus on lakaistu tarkoituksella maton alle komission tiedonannossa. Olen vakuuttunut siitä, että tarvitsemme edelleen tuotannonohjausvälineitä, jotta voimme taata tuottajille vakaat hinnat ja suoda heille turvallisuutta suunnitelmia varten, jotta he voivat täyttää kuluttajien ja lainsäätäjien odotukset. Se koskee maidontuotannon lisäksi erityisesti viininviljelyä.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tässä mietinnössä on kiistaton virhe: siinä maatalouspolitiikka alistetaan maksimaalisen voiton tavoittelun logiikalle, joka on sen käsitteen vastakohta, joka meillä on maatalouspolitiikasta. Siten en missään nimessä voinut äänestää sen puolesta. Kuitenkin kun otan huomioon sen sisältämät parannukset, pidän viisaampana pidäytyä äänestämästä. Itse asiassa en halua auttaa estämään sellaisia produktivismin vastaisia ajatuksia kuin halu ottaa käyttöön ”ekologinen jalanjälki” -merkintä ja sijoittaa uudelleen osa maataloustuotannosta. Havaitsin pyrkimyksen luopua produktivismin logiikasta. Pahoittelen sitä, että ne ovat vain tekstissä mainittuja mahdollisuuksia ja että niiden varsinainen täytäntöönpano kapitalistisessa ympäristössä vähentää merkittävästi niiden vaikutusta. En kuitenkaan halua sivuuttaa sellaisten käsitteiden edistämisen merkitystä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n maataloustuotteiden laatu muodostaa osan perinnöstä, jota kunnioitetaan maailmanlaajuisesti. Siksi kyseisiä tuotteita on suojeltava ja estettävä niiden sekoittaminen muihin tuotteisiin, joiden laatu on heikompi, jotka ovat vähemmän turvallisia ja toisinaan väärennöksiä.

Sen estämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että kyseiset tuotteet merkitään ja pyritään varmistamaan se, että kuluttajat saavat luotettavaa tietoa kyseisistä tuotteista. Kilpailukyvyv vääristymisen välttämiseksi on edelleen tärkeää, että ymmärretään täysin se, että maahantuodut maataloustuotteet täyttävät samat vaatimukset, jotka koskevat EU:ssa tuotettuja tuotteita. Siksi äänestin mietinnön puolesta.

Tiziano Motti (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koska meillä on EU:n säännökset, joissa annetaan tiukat säännöt maataloustuotteiden laadusta, kansalaisten terveydestä, ympäristön kestävydestä ja viljelykasvien erityispiirteistä, voimme tänään sanoa ylipäätään, että EU:n maatalous on vertaansa vailla koko maailmassa.

Vaikka meidän on toisaalta kiitettävä maanviljelijöitä, jotka ovat soveltaneet sääntöjä velvollisuudentuntoisesti, meidän on toisaalta pohdittava, miksi Euroopan unionilla on toisinaan taipumus sotkeutua byrokraattisiin solmuihin, jotka helposti jättävät kyseisen osaamisen varjoonsa ja yksinkertaisesti aiheuttavat kansalaisille suuren pettymyksen.

Siksi kansalaisemme aloittavat nykyään päivänsä hyvällä appelsiinittomalla appelsiinimehulla ja juovat lounaalla roséviiniä, joka on valmistettu sekoittamalla valko- ja punaviiniä ja lisäämällä sokeria ennen käymistä, ja syövät pizzaa, joka sisältää kaseiinilla tehtyä mozzarella-juustoa. Tunteitta kiintymystä he voivat aina turvautua suklaaseen, jossa ei ole kaakaota.

Eivät edes lapset pääse pakoon korkealaatuisten elintarvikkeiden skitsofreenisen tuhoamisen seurauksia: EU:ssa meillä on riski, että kulutamme pilaantuneita tuotteita, joiden lähtöpaikkaa emme tiedä; voin mainita vaikka Kiinasta tuodun melamiinilla saastutetun maidon.

Kansalaisilla on oikeus suojeluun. Jotta kuluttajat voivat tehdä perusteltuja valintoja, meidän on vaadittava, että merkinnät ovat täydellisiä ja kattavia ja että suureen kulutukseen tarkoitettujen tuotteiden kuten yksinomaan lehmänmaidosta valmistetut meijerituotteet ja kauan säilyvä steriloitu tai iskukuumennettu maito sisältävät merkinnän tuotannossa käytetyn raakamaidon alkuperästä muiden lakisäätöjen ohella.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tarkistuksen 3 puolesta, koska se liittyy sellaiseen päätöslauselmaesityksen kohtaan, jonka voidaan tulkita edistävän paluuta maataloustuotteiden standardointiin (hedelmien ja vihannesten muoto ja mitat).

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tässä mietinnössä korostetaan korkealaatuisten maataloustuotteiden keskeistä asemaa kuluttajansuojelussa. Siinä korostetaan myös perinteisten alueellisten tuotteiden sekä pienten ja keskisuurten maatalousyritysten tukemista. Siitä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjallinen. – (EL) Äänestin tarkistusta 3 vastaan, koska kannatan kaupan standardien palauttamista hedelmälalalla. Mielestäni komission päätös poistaa ne huolimatta jäsenvaltioiden suuren enemmistön ja kyseisen tuotantosektorin vastustuksesta on tarpeeton.

EU:lla on perustellusti korkeimmat maatalouselintarvikkeiden standardit eurooppalaisten kuluttajien eduksi. Samaan aikaan laatu politiikka on strategisesti tärkeää, koska EU:n maataloustuotteiden lisäarvo maailmanmarkkinoilla riippuu pääasiassa siitä. Tuontituotteiden suhde vastaaviin laatuvaatimuksiin on edelleen ongelma. On laadittava luettelo kaikista yksityisistä laadunvarmistusjärjestelmistä ja EU:ssa on annettava perusperiaatteita koskeva lainsäädäntökehys, jotta voidaan varmistaa se, että kyseiset järjestelmän toimivat avoimesti.

Kannatan tuotantopaikan merkitsemistä kaikkiin maatalouden alkutuotteisiin. Maantieteellisten merkintöjen tapauksessa meidän on säilytettävä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden sekä alkoholijuomien ja viinien kolme EU:n järjestelmää sellaisenaan. Maantieteellisten merkintöjen tehokkaan suojelun varmistaminen kahdenvälisissä kauppasopimuksissa ja Maailman kauppajärjestössä on erittäin tärkeää.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska laatu politiikan vahvistaminen Euroopan unionissa kannustaa eurooppalaisia maataloustuottajia merkittävästi tehostamaan ponnistelujaan laadun, elintarviketurvallisuuden ja ympäristön kunnioittamisen tukemiseksi. Katson, että kyseisellä politiikalla voidaan kehittää huomattavasti EU:n maatalous- ja elintarviketuotannon lisäarvoa osana entistä globaalimpia markkinoita. Samaan aikaan kansalaisille on kuitenkin annettava entistä parempia tietoja asianmukaisilla tiedotuskampanjoilla ja kampanjoilla, joilla tuetaan muiden ympäristöä ja eläimiä kunnioittavien tuotantomenetelmien vapaaehtoisia merkintöjä, kuten ”integroitu tuotantojärjestelmä”, ”ulkolaiduntaminen” ja ”vuoristoseudun maatalous”.

Britta Reimers (ALDE), kirjallinen. – (DE) Äänestyksessä Scottan mietinnöstä, joka koskee maataloustuotteiden laatu politiikkaa, hyväksyttiin tarkistus 5, jossa vaaditaan vain yhdestä ainesosasta valmistettujen elintarvikkeiden alkuperän pakollista merkintää. Kyseinen vaatimus merkitsee maatalousalalle ja elintarvikkeiden tuottajille huomattavaa lisätyötä ja lisäkustannuksia tuomatta mitään todellista lisäarvoa kuluttajille. Siitä syystä äänestin tarkistusta vastaan.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin elintarvikkeiden laatu politiikan tulevaisuutta koskevan mietinnön puolesta. Korostetaan heti alkuun yhtä tekstin myönteistä kohtaa: ehdotusta ottaa käyttöön luonnonmukaisten elintarvikkeiden eurooppalainen merkki. Se on kuluttajien selvä vaatimus ja vaatimus, jota on kunnioitettava sisämarkkinoiden kehittämiseksi.

Seuraavaksi käsittelen maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten erikoisuuksien tärkeää kysymystä. Ne ovat keskeisiä EU:n maataloudelle, koska aikojen saatossa tuottajien ja alueiden välille on syntynyt etuoikeutettu yhteys; maantieteelliset merkinnät ja perinteiset erikoisuudet liittyvät läheisesti perinteeseen ja maun historiaan. Siitä syystä meidän on suojeltava niitä. Näin ollen olen tyytyväinen siihen, että me vastustamme kahden käsitteen SAN:n (suojattu alkuperänimitys) ja SMM:n (suojattu maantieteellinen merkintä) yhdistämistä, jota Euroopan komissio on ehdottanut. On totta, että standardien yksinkertaistaminen voi ensi silmäyksellä vaikuttaa toivottavalta siksi, että se vähentää byrokraattista taakkaa, mutta sillä ei saa alentaa standardeja, joita eurooppalaiset tuottajat ovat rohkeasti itselleen asettaneet. Lopuksi muistutan, ettemme saa unohtaa myöskään työtä, joka meidän vielä on tehtävä maantieteellisten merkintöjen suojelun lisäämiseksi kansainvälisesti (erityisesti Maailman kauppajärjestössä).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin lopulta päätöslauselman puolesta pääasiassa siksi, että tarkistuksemme 3 (hedelmien ja vihannesten standardointisääntöjen vastustamisesta) ja 5 (pakollisesta alkuperämerkinnästä) hyväksyttiin.

Brian Simpson (S&D), kirjallinen. – (EN) Vaikka olemme tyytyväisiä nähdessämme, että terve järki voitti epämuotoisten hedelmien ja vihannesten tapauksessa, työväenpuoluetta edustavilla brittiläisillä Euroopan parlamentin jäsenillä on vielä joitakin huolia, jotka koskevat Scottän mietintöä, ja siksi äänestimme sitä vastaan. Vastustamme kaikkia pyrkimyksiä ottaa käyttöön EU:n laatu merkki, joka olisi vain EU:n tuotteiden käytettävissä, koska sillä syrjittäisiin EU:n ulkopuolisten maiden maanviljelijöitä eikä se olisi kehitystavoittemme mukaista. EPLP kannattaa EU:n laajuista luonnonmukaisten tuotteiden merkkiä, mutta komissio tietää jo että Euroopan parlamentti tukee sitä, ja muut mietinnön osat ovat niin merkittäviä, että äänestimme koko mietintöä vastaan.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) EU:lla pitäisi olla vahva kuluttajansuoja. Kuluttajilla on oikeus tarkkoihin ja selviin tietoihin tavaroiden sisällöstä ja alkuperästä riippumatta siitä, ovatko ne muuntogeenisiä vai eivät. Selvät yhteiset säännöt luovat edellytykset EU:n toimiville markkinoille yhtäläisin ehdoin. Kun markkinat toimivat oikein, valistuneet kuluttajat voivat valintojensa avulla viedä kehitystä kohti entistä korkeampaa elintarvikkeiden laatua. Kuitenkin vastustin äänestyksessä mietintöä ”Maatalouden laatu politiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?” (2009/2105(INI)). Tärkein syy siihen on se, että mietinnössä loukataan toissijaisuusperiaatetta. Esimerkiksi, ei ole EU:n tehtävä perustaa eurooppalaista tietopankkia vanhoja reseptejä ja perinteisiä valmistustapoja varten. Minun mielestäni suojatuille maantieteellisille merkinnöille annetaan mietinnössä liian paljon painoa. On myös olemassa riski, että Euroopan unionin ulkopuolisille maille luodaan kaupan esteitä, kun EU:ssa valmistettuja tuotteita korostetaan näin voimakkaasti. Alkuperämerkinnät ovat tärkeitä, mutta alkuperä ei sinänsä ole takuu siitä, että tuote on korkealaatuinen.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tavoite, joka koskee asianmukaisia, turvallisia ja korkealaatuisia elintarvikkeita, on inhimillinen vaatimus ja työntekijöiden vaatimus, jota ei voida taata maataloustuotteiden kapitalistisilla tuotanto- ja kauppamenetelmillä. Mietinnössä tuodaan esille elintarvikkeiden tuotantoa koskeva EU:n filosofia, joka koskee elintarviketeollisuuden voittojen kasvattamista eikä ihmisten elintarvikkeita koskevien vaatimusten täyttämistä. Samaan aikaan kun miljardi ihmistä näkee nälkää ja köyhyys vaivaa kapitalistisissa maissa yhteiskunnan ruohonjuuritason laajoja osia, EU käyttää elintarvikkeiden standardeja verukkeena, jonka avulla se voi rajoittaa tuotantoa, keskittää maan suurille kapitalistisille yrityksille ja häättää pienet ja köyhät maanviljelijät pois mailtaan ja maataloustuotannosta. Elintarvikeskandaaleja, jotka ovat moninkertaistuneet viime vuosina, koska EU ja Maailman kauppajärjestö ovat määränneet elintarviketuotannolle yhä enemmän kapitalistisia ehtoja, ei koskaan käsitellä tehokkaasti hallinnollisilla valvontatoimilla, eikä muuntogeenisiä tuotteita voi esiintyä perinteisten ja luonnonmukaisten elintarvikkeiden rinnalla. Vain elintarvikeomavaraisuus ja -turvallisuus, turvallisten, terveellisten ja edullisten elintarvikkeiden takaaminen, köyhien maanviljelijöiden tukeminen ja tuotanto-osuuskuntien perustaminen kansan vallan ja kansan talouden puitteissa voivat täyttää ruohonjuuritason kuluttajien nykyiset vaatimukset.

Enrique Guerrero Salomin mietintö (A7-0034/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestyksessä mietinnöstä, joka koski maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön, äänestin 31 kohtaan tehdyn tarkistuksen puolesta. Tarkistuksessa vaadittiin kansainvälistä veroa rahoitusliiketoimille. Olen nimittäin täysin vakuuttunut

siitä, että rahaliikenteen valtavista summista perittävällä pienelläkin verolla saataisiin kokoon merkittäviä rahasummia. Näin voisimme käyttää enemmän rahaa planeettamme ongelmien torjumiseen ja meillä olisi vuosituhaten kehitystavoitteiden toteuttamiseen tarvittavat varat. Tässä ei ole kyse pelkästään oikeudenmukaisuudesta vaan maalaisjärjestä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä täysin. Maa-ilmanlaajuinen talous- ja rahoituskriisi aiheutti kehittyneissä talouksissa suuria häiriöitä, mutta sillä oli vieläkin syvemmät vaikutukset kasvaviin talouksiin ja kehitysmaihin. Vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttaminen on nyt vaakalaudalla, sillä näissä maissa viime vuosikymmenen aikana saavutettu kehitys on seisahtunut. Kehitysmaiden talouskehitystä ei voida turvata pelkällä taloudellisella avulla. Siispä komission pitäisi vaatia kansainvälisen kehitysyhteistyön uudistamista. Lisäksi katson, että kehitysmailla annettavaa tukea pitäisi mukauttaa jatkuvasti kyseisten maiden olosuhteita vastaavaksi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska meidän on autettava kehitysmaita, varsinkin tänä talouden kannalta vaikeana aikana. Monissa kehitysmaissa ja ennen kaikkea vähiten kehittyneissä maissa viennistä saatavat tulot ovat pienentyneet, ja eteläisten alueiden kasvu ja kehitys on hidastunut. On erityisen tärkeää parantaa EU:n kehityspolitiikan sekä muun muassa sopivan työn lisäämiseen hyvinvointiin ja työpaikkojen luomiseen tähtäävien toimien yhteensopivuutta tekemällä talouskumppanuussopimuksia sekä varmistaa, että kauppaa koskevat sitoumukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja että näihin sitoumuksiin sovelletaan sopivaa siirtymäkautta. Kehitysmaat tarvitsevat apua köyhyytensä ja eristyisyytensä vähentämiseksi, kehitystä tukevia toimenpiteitä sekä toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä, jotta ne voivat selvitä kriisistä. Euroopan unionin on näytettävä esimerkkiä ja toimittava päättäväisesti toteuttaessaan näitä toimia, ja tätä varten EU:n kaikkien toimielinten on annettava merkittävämpiä lupauksia. Emme voi antaa kriisin pysäyttää edistystä, jota nämä maat ovat saaneet aikaan viimeisen vuosikymmenen aikana vakaan talouskasvun alalla, ja siksi katson, että meidän on hyvin tärkeää lisätä kehitysapuamme.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestimme tätä esitystä vastaan, koska siinä haluttiin asettaa vastuu kehittymättömän kolmannen maailman ahdingosta EU:n jäsenvaltioiden harteille eikä kyseisten maiden omille harteille. Lisäksi siinä odotettiin innolla maailmanlaajuisen poliittisen ja taloudellisen hallinnon eri muotojen luomista.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestän tämän mietinnön puolesta, koska siinä otetaan esiin keskeisiä kysymyksiä kestävästä kehityksestä sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden ottamisesta vähitellen mukaan maailmantalouteen.

Ilmaston lämpeneminen vaikuttaa voimakkaimmin juuri kehitysmaihin, minkä vuoksi on tärkeää tehostaa kaikkia ilmastonmuutoksen torjuntatoimia, kuten tarkoituksenmukaista teknologian siirtoa. Aivan yhtä tärkeää on saada EU:n kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmästä aikaan sopimus, jonka nojalla hiilidioksidipäästöoikeuksien huutokaupan synnyttämistä tuloista ainakin 25 prosenttia käytetään kehitysmaiden tukemiseen.

Kestävän kehityksen ja vihreän kasvun kaltaisten kysymysten on oltava EU:n strategisia painopisteitä. Vaadin, että kehitysmaita varten varataan lisää rahaa. Rahoituksen on oltava kestävää keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja sen on tultava yksityiseltä sektorilta, hiilidioksidimarkkinoilta sekä teollisuusmaiden tai taloudellisesti kehittyneimpien kehitysmaiden julkiselta sektorilta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Meitä järkyttäneellä talous- ja rahoituskriisillä on ollut tuhoisat vaikutukset kehitysmaissa, jotka ovat jo kärsineet peräkkäisistä kriiseistä (ruoka-, energia-, ilmasto- ja talouskriisistä). Ne, jotka eivät aiheuttaneet tätä kriisiä, kärsivät siitä kuitenkin eniten ja tarvitsevat kiireesti apua. Euroopan unionin ja kehitysmaiden on reagoitava nopeasti, päättäväisesti ja tehokkaasti.

Mielestäni jäsenvaltioiden on hyvin tärkeää pitää virallista kehitysapua koskevat lupauksensa ja vahvistaa vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista koskevat sitoumuksensa. Komission ja neuvoston on myös vietävä kansainvälisen kehitysyhteistyön uudistusta sitkeästi eteenpäin, sillä juuri kansainvälinen kehitysyhteistyö on yksi kehitysavun tehottomuuden pääsyyistä. Mielestäni on hyvä, että rahoituslaitokset tarjoavat köyhimmille maille parempia luottojärjestelyjä. Tämä ei kuitenkaan vielä riitä. Kannatan mietinnössä esitettyjä vaatimuksia kehitysavun korottamisesta pysyvästi.

Harlem Désir (S&D), kirjallinen. – (FR) Vuoden 2007 ruokakriisi vaikutti jo voimakkaasti kehitysmaihin, erityisesti köyhimpiin maihin, ja nyt ne kärsivät suuresti kehittyneistä maista alkaneen kansainvälisen rahoituskriisin taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista. Kehittyneet maat haluavat nyt pienentää

kehitysapuaan voittaakseen omat vaikeutensa. Siispä kehitysmaat maksavat sääntelemättömän maailmanlaajuisen kapitalismin aiheuttamasta sotkusta kaksinkertaisesti. Äänestin jäsen Guerrero Salomin mietinnön puolesta, koska siinä muistutetaan EU:ta sen vastuusta ja vaaditaan sitä pitämään kiinni virallista kehitysapua koskevista sitoumuksistaan, varsinkin tavoitteesta antaa kehitysapua 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta vuoteen 2015 mennessä. Hyväksymällä mietinnön parlamentti vaatii myös ottamaan käyttöön rahoitusliiketoimista kannettavan kansainvälisen veron kehityksen ja globaalien julkishyödykkeiden rahoittamiseksi sekä sitä varten, että kehitysmaat voisivat sopeutua ilmastonmuutoksen haasteisiin. Siinä kannatetaan vähiten kehittyneiden maiden velkojen anteeksi antamista. Kaikki nämä suositukset ovat hyvin tärkeitä, sillä syyskuu eli ajankohta, jolloin tarkistamme vuosituhannen kehitystavoitteita YK:ssa, lähenee. Euroopan unionilla on moraalinen vastuu ottaa nämä kansainvälisen yhteisvastuun uudet välineet käyttöön viipymättä.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Kehitysmaihin investoiminen on meidän liberaalien sydäntä lähellä. Pidämme uusia tapoja hankkia varoja tuettaville maille myönteisinä, mutta haluamme tehdä selväksi, ettemme usko kansainvälisistä rahoitusliiketoimista perittävän veron olevan ratkaisu, joka auttaisi meitä saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet tai korjaamaan maailmantalouden epätasapainon. On myös tärkeää huomata, että vero on toteuttamiskelpoinen vain, jos kyseessä on maailmanlaajuinen vero. Haluamme sen sijaan korostaa, miten tärkeää EU:n jäsenvaltioiden on pitää antamansa lupaukset tuen määrästä. Saadaksemme kehitysmaissa aikaan kehitystä ja kasvua meidän pitäisi edistää vapaakauppaa ja lakkauttaa EU:ssa monenlaiset suorat ja välilliset kaupan esteet.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Mietintö koskee maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön, ja äänestin sen puolesta.

On tärkeää korostaa, että kansainvälinen kriisi vaikuttaa suhteettomalla tavalla kehitysmaihin, vaikka ne eivät ole aiheuttaneet sitä. Kehitysmaiden suurimpana tuentantajana EU:lla on tärkeä tehtävä näyttää tarvittavaa esimerkkiä ja hyväksyä kansainvälisiä toimenpiteitä, jotka mahdollistavat vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kun puhumme nykyisestä talous-, rahoitus- ja sosiaalikiisistä, puhumme maailmanlaajuisesta kriisistä, jossa on kiinnitettävä erityistä huomiota kehitysmaihin. Ne ovat kärsineet tämän kriisin vaikutuksista sekä suoraan että välillisesti. Nykyisiä mekanismeja, joilla autetaan köyhempiä maita ja niiden kansalaisia – jotka elävät äärimmäisessä köyhyydessä ja kurjuudessa – on käytettävä tehokkaammalla ja määrätietoisemmalla tavalla. Ne eivät saa johtaa riippuvuussuhteeseen, joka voisi vaikuttaa haitallisesti kasvuun, palkkoihin ja työllisyyteen.

Siksi on varmistettava, että kehitysyhteistyön välineet ja kehitysyhteistyöpolitiikka mahdollistavat todellisen kehityksen. Tämä edellyttää kahdenvälisen ja monenvälisen toimien koordinoimisen parantamista. Humanitaarisen avun, yhteistyön ja kehityksen alalla on toteutettava toimia, ja jäsenvaltiot, Euroopan unioni ja kansainväliset järjestöt toimivat tällä alalla keskeisessä osassa. Vastustan kuitenkin kansainvälisistä rahoitusliiketoimista perittävää veroa (Tobinin veroa), jonka avulla tuettaisiin näitä maita, sen yleisten yhteiskuntaan kohdistuvien vaikutusten vuoksi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Keskustelumme kohteena olevassa mietinnössä käsitellään hyvin tärkeitä kysymyksiä ja esitetään muutamia paikkansa pitäviä argumentteja, jotka koskevat esimerkiksi veroparatiisien sulkemista, tiettyjen maiden ulkomaanvelan peruuttamista, tarvetta tehostaa viralliseen kehitysapuun liittyviä toimia sekä rahoitusliiketoimista perittävää veroa.

Meidän on kuitenkin pantava merkille, että mietinnössä on myös kielteisiä ja jopa ristiriitaisia kohtia. Mainitsen yhtenä esimerkkinä kehotuksen vapauttaa kauppaa Euroopan unionin noudattamien linjojen mukaisesti erityisesti tekemällä talouskumppanuussopimuksia, joita EU on yrittänyt tyrkyttää, Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille. EU on tehnyt näin, vaikka monet näistä maista ovat vastustaneet asiaa ja raportoineet sopimusten haittavaikutuksista – puhumattakaan siitä, ettei ulkomaanvelkaongelmaan ole onnistuttu puuttumaan kauaskantoisemmalla tavalla.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentin tekstit häilyvät toisinaan järjettömyyden rajamailla, mutta minun on todettava, että jäsen Guerrero Salomin mietinnössä parlamentti on ylittänyt itsensä. Sivuutan nopeasti maailmanlaajuisesta talous- ja rahoitushallintoa koskevan pyynnön, jota en voi hyväksyä, sekä perustavanlaatuisen ristiriidan, joka liittyy siihen, että köyhien maiden riippuvuutta muista tahoista pidetään valitettavana, mutta samalla niitä kehoitetaan avautumaan vieläkin enemmän maailmankaupalle. Sivuutan myös sen, että mietinnössä tuomitaan hurskastelemaan tapaan sääntelyn täydellistä purkamista vaativa ja kaikenlaista julkishallinnon puuttumista vastustava globalisaatiomalli. Tämä

käsite on ollut ja perimmiltään on edelleen omanne, ja olette tyrkyttäneet sitä täällä vuosien ajan. Kaiken kukkuraksi 26 kohdassa ehdotatte George Sorosin neuvojen noudattamista! Hänen koko omaisuutensa perustuu keinotteluun. Hän lyö yhteistyössä muiden hedge-rahastojen kanssa vetoa euron romahtamisesta ja keinottelee Kreikan velalla saadakseen sen aikaan. Hän viis veisaa toimiensa sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista ja pyrkii luomaan itse valitsemansa kansainvälisen talousjärjestyksen. Asia on kuitenkin myös niin, että tekin toivotte yhtenäistä euroatlanttista blokkia, maailmanlaajuisia hallintoa ja maailmanvaluuttaa.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin kollegani jäsen Guerrero Salomin laatiman mietinnön puolesta muistuttaakseni jäsenvaltioita niiden vastuusta kehitysmaita kohtaan talouskriisin ja ilmastonmuutoksen kaltaisten maailmanlaajuisien haasteiden edessä. Nämä haasteet eivät ole kehitysmaiden syytä. EU:n on sitouduttava saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet. Toisin sanoen sen on käytettävä vuoteen 2015 mennessä vähintään 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan kehitysmaiden köyhyyden torjumiseen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kannatin myös rahoitusliiketoimista perittävän veron käyttöönottoa sekä sitä, että harkitsisimme mahdollisuuksia peruuttaa köyhimpien maiden velka. Lisäksi seksuaalioikeuksien ja lisääntymisterveyttä koskevien oikeuksien toteutuminen on Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle ensisijaisen tärkeää. Tältä pohjalta äänestin tämän mietinnön puolesta.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tämän tekstin ansioksi voidaan katsoa se, että siinä suositellaan velkojen takaisinmaksun keskeyttämistä tilapäisesti ja köyhimpien maiden velkojen peruuttamista, että sillä pyritään edistämään elintarvikeomavaraisuutta ja että siinä luvataan noudattaa ILO:n määräyksiä. Tämä ei kuitenkaan korjaa sitä, että mietinnössä kannatetaan voimakkaasti hiilidioksidimarkkinoita ja vihreää kasvua ja että siinä saarnataan vapaakaupan ja rahoituspalvelujen lisäämisen puolesta. Teksti noudattaa liberaalisten oppien hellittämätöntä logiikkaa, ja siksi se aiheuttaisi vahinkoa. Äänestin mietintöä vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tätä mietintöä vastaan monista syistä. Ensimmäisenä syynä olivat täysistunnossa toimitetut pikaäänestykset 7, 31 ja 34 kohtaan esitetyistä tarkistuksista. Nämä äänestykset olivat mielestäni keskeisen tärkeitä. Toinen syy oli niin sanottuja seksuaalioikeuksia ja lisääntymisterveyttä koskevia oikeuksia koskeva päätös. Kolmas syy oli siirtyminen kohti tulevia eurooppalaisia veroja, joita vastustan jyrkästi, kuten olen todennut moneen otteeseen, varsinkin toteuttaessani vaalikampanjaani Euroopan parlamentin vaalien alla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vakavin talous- ja rahoituskriisi sitten 1930-luvun on vaikuttanut EU:hun voimakkaasti. Silti myös kehitysmaat kärsivät sen vaikutuksista suuresti ja ovat monesti voimattomia tekemään sille mitään. Vastuuton keinottelu, halu saada pikavoittoja, jotka ovat täysin irrallaan anglosaksisten maiden reaalityoudesta, sekä liitoksistaan ratkeava rahoitusjärjestelmä ovat saattaneet rahamaailman kuilun partaalle. Kriisi johtuu myös globalisaation käsitteestä, jonka päätavoitteena on sääntelyn purkaminen kokonaan. Euroopan maat ottavat yhä enemmän velkaa elvyttääkseen talouksiaan. Monissa tapauksissa kehitysmaat eivät kuitenkaan voi toimia samoin kehnon taloustilanteensa vuoksi. Siksi niille on annettava mahdollisuus suojella tehokkaammin omia kansallisia talouksiaan tuontitavaroilta, jotka myydään polkumyynthintaan ja jotka tuhoavat paikalliset markkinat ja paikallisen väestön elinkeinon. Meidän on annettava kehitysmaaille mahdollisuus selvittää kriisistä omin neuvoin. Perinteisellä kehitysavulla ei ole juurikaan onnistuttu saavuttamaan sen tavoitteita. Meidän onkin puututtava ongelman ytimeen ja asetettava rahoitusmarkkinoille tiukkoja sääntöjä, estettävä keinottelu ja otettava nopeasti käyttöön rahoitusliiketoimista perittävä vero. Ongelmaa ei varmasti ratkaista milloinkaan mietinnössä ehdotetulla ”globaalilla hallinnolla”, joka vähentää entisestään sekä valtioiden että kansalaisten valtaa.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnössä maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön pannaan aivan oikein merkille, ettemme ole nähneet viimeisten kahden vuoden aikana vain yhtä kriisiä vaan kokonaisen sarjan toisiinsa liittyviä kriisejä. Tämän tilanteen ei pitäisi johtaa kehitysmaaille annettavan kehitysavun leikkaamiseen vaan sen korottamiseen.

Yhteisenä tavoitteena pitäisi olla se, että vuoteen 2010 mennessä bruttokansantuotteesta käytettäisiin kehitysapuun 0,56 prosenttia ja vuoteen 2015 mennessä 0,7 prosenttia. Väliaikaisen tuen lisäksi tarvitaan myös muita toimenpiteitä, joilla muutetaan globaalit taloushallinnon rakennetta. Kannatan siksi Pittsburghin G20-kokouksessa annettujen sitoumusten välitöntä täytäntöönpanoa. Nämä sitoumukset koskevat sitä, että Kansainvälisen valuuttarahaston kiintiöosuuksista siirretään vähintään viisi prosenttia nousevan talouden maille ja kehitysmaaille ja että kehitysmaiden ja siirtymävaiheessa olevien maiden äänivaltaa Maailmanpankissa lisätään vähintään kolme prosenttia.

Näiden toimenpiteiden pitäisi korreloida veroparatiisien lakkauttamiseen tähtäävien toimien kanssa. Myös niin sanottu Tobinin vero on rahoitusjärjestelmälle tärkeä ratkaisu, jonka käyttöönottoa kannattaisi harkita. Koska valiokunnan mietintö sisältää kaikki mainitsemani ehdotukset, päätin äänestää sen puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olen iloinen siitä, että mietintö hyväksyttiin, vaikkakin niukalla enemmistöllä (283 ääntä puolesta, 278 vastaan ja 15 tyhjää), varsinkin siksi, että tietyt kohdat kohdalta -äänestykset, joita PPE pyysi heikentääkseen mietinnön tiettyjä kohtia, eivät onnistuneet. Nämä kohdat koskivat pankkijärjestelmän verotusta maailmanlaajuisen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisäämiseksi, rahoitusliiketoimista perittävää kansainvälistä veroa, velkojen takaisinmaksun keskeyttämistä ja velkojen perumista. Kaikki nämä kohdat hyväksyttiin reilulla enemmistöllä.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Äänestin 25. maaliskuuta maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin kehitysmaihina ja kehitysyhteistyöhön kohdistuvia vaikutuksia koskevaa mietintöä vastaan (2009/2150(INI)) lähinnä pankkijärjestelmän ja kansainvälisten rahoitusliiketoimien verottamista koskevan 31 kohdan sanamuodon vuoksi. "Tobinin veron" käyttöönottoon liittyisi epämieluisen sivuvaikutusten vaara. Nämä vaikutukset vahingoittaisivat kansainvälisiä markkinoita, joille köyhien maiden on tietenkin päästävä mukaan voidakseen kehittyä taloudellisesti oikeudenmukaisin ehdoin. Mielestäni ei ole selvää, miten Tobinin vero auttaisi ehkäisemään tulevia talouskriisejä ilman maailmanlaajuisia yhteisymmärrystä ja kannatusta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin kehitysmaihina ja kehitysyhteistyöhön kohdistuvia vaikutuksia koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska talous- ja rahoituskriisi vaikuttaa näihin maihin voimakkaimmin. Panemme hyvin huolestuneina merkille, että arvioiden mukaan kehityksella odotetaan olevan yli 300 miljardin dollarin rahoitusvaje vuonna 2010 ja että pahenevat budjettiongelmat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevissa maissa vaarantavat koulutuksen, terveyden, infrastruktuurin ja sosiaalisen suojelun kaltaisten keskeisten alueiden toiminnan ja kehittämisen yli 11,5 miljardilla dollarilla. Myös ilmastonmuutos vaikuttaa voimakkaimmin kehitysmaihina. Siksi me vaadimme komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kaikkia ilmastonmuutoksen torjuntaan tähtääviä toimia sekä nopeuttamaan tässä yhteydessä sopivan teknologian siirtoa kehitysmaihina. Lisäksi äänestin sen puolesta, että jäsenvaltiot ja komissio kiinnittäisivät erityistä huomiota ihmisarvoisen työn ja työsuojelun edistämiseen sekä sukupuolisyrittämisen ja lapsityövoiman torjuntaan ja seuraisivat tässä asiassa Kansainvälisen työjärjestön suosituksia ja että tämän järjestön asemaa on vahvistettava.

Edward Sciclunan mietintö (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroalue on kohdannut kahden viime vuoden aikana suuren talouskriisin. Yhtenäisillä menettelytavoillaan sekä johdonmukaisilla ja olennaisilla toimenpiteillään EKP on varmistanut, että kriisin vaikutukset ovat pysyneet euroalueella mahdollisimman vähäisinä. Kreikka on tästä poikkeus. Sen tilanne pääsi syntymään ajan mittaan pahentuneiden ja salassa pysyneiden sistemisten virheiden seurauksena. Talouskriisillä on ollut selvästi voimakkaammat vaikutukset euroalueen ulkopuolella. Esimerkkinä tästä voidaan mainita Romania, missä kriisin vaikutukset ovat huomattavat nykyisistä asianmukaisista taloudellisista toimenpiteistä huolimatta. Vastuullinen veropolitiikka olisi pienentänyt vaikutuksia paljon, eikä Romaniassa olisi ollut vuonna 2009 eli kriisin ensimmäisenä vuotena 5,4 prosentin budjettivajetta, kun vain vuotta aiemmin sen talouskasvu oli ollut ennätysellinen. Vaikka euroalueen maat ovat jo ilmoittaneet viimeisten kuukauden aikana talouksiensa olevan taas mustan puolella, Romaniassa nähdään esimerkkejä talouden elpymisestä vasta nyt, joskin nämä merkit ovat jokseenkin vaatimattomia. Tämä ei voi kuitenkaan jatkua ilman, että pienennämme budjettivajettamme voimakkaasti, mikä on tarpeen, jotta päädytään samaan tilanteeseen kuin Kreikka. Meidän on otettava viipymättä käyttöön mekanismeja, joiden avulla jäsenvaltioille määrätään seuraamuksia, elleivät ne täytä hyvin tärkeitä kansantaloudellisia indikaattoreita.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin EKP:n vuosikertomusta 2008 koskevaa mietintöä vastaan. EKP on tarjonnut kaupallisille pankeille vuodesta 2008 lähtien likviditeettiä asettamatta kuitenkaan täsmällisiä ja tiukkoja sääntöjä ja kriteereitä sille, miten tämä ylimääräinen likviditeetti on käytettävä. Tämän seurauksena pk-yrityksille ja kuluttajille myönnettyt lainat ovat vähentyneet eikä kuluttajien velkaantuneisuusaste ole laskenut odotusten mukaisesti. Samalla EKP on osoittanut jälleen kerran, ettei se kykene panemaan pistettä sille, että kaupalliset pankit pitävät sitä pilkkanaan lainaamalla EKP:ltä yhden prosentin korolla ja myöntämällä valtioille lainaa paljon korkeammilla koroilla. Meidän on tunnustettava, ettei keskuspankkien riippumattomuus ollut oikea valinta sen enempää demokraattisen ja poliittisen valvonnan kuin taloudellisen tehokkuudenkaan näkökulmasta. Meidän on nyt säänneltävä rahoitusalaan tiukasti ja rajoitettava myös sen kokoa ja vaikutusvaltaa suhteessa reaalitalouteen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan keskuspankin tavalla reagoida nykyiseen talous-, rahoitus- ja sosiaalikiiriin toteuttamalla toimenpiteitä, varsinkin toimenpiteitä, joiden turvin jäsenvaltiot ovat voineet muun muassa säilyttää maksuvalmiutensa, myöntää luottoja yrityksille ja madaltaa korkoja, on ollut erittäin suuri merkitys.

Siksi katson, että selviytymisstrategioissa on tähdättävä rahoitusmarkkinoiden aitoon vakauteen, sillä muuten joudumme kärsimään uudelleen ja voimakkaammassa muodossa vaikutuksista, joita olemme jo kokeneet mutta joiden vaikutuksia nämä toimenpiteet ovat lieventäneet. Lisäksi katson, että meidän pitäisi harkita vakaus- ja kasvusopimuksen muuttamista joustavoidaksemme sitä ja mukauttaaksemme sen nykytilanteen kaltaisiin poikkeustilanteisiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kuten tiedämme, nykyinen kriisi johtuu osaksi Euroopan keskuspankin (EKP) päätöksistä. On kiinnostavaa havaita, että mietinnössä kyllä arvostellaan EKP:n toimia. Siinä pannaan merkille, että EKP ei Kansainvälisen valuuttarahaston ja muiden kansainvälisten laitosten tapaan onnistunut talousennusteissaan ennustamaan vuoden 2008 taantumaa vakavuutta. Samoin siinä pannaan merkille, että ”EKP ei laskenut korkoja yhtä jyrkästi kuin muut keskuspankit, kuten Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan keskuspankit, ja koronlaskut eivät olleet niin jyrkkiä kuin monet taloustarkkailijat tuolloin odottivat”.

Mietinnössä kuitenkin puolustetaan edelleen EKP:tä ja sen suuntaviivoja, myös hyvin ristiriitaisella tavalla. Äänestimme siksi mietintöä vastaan. Mietinnössä on kuitenkin harkitsemisen arvoisia kohtia, varsinkin kohta, jossa todetaan Euroopan parlamentin olevan ”pettynyt siihen, että EKP:n pumppaama ylimääräinen likviditeetti ei helpottanut riittävästi teollisuuden, etenkin pienten ja keskisuurten yritysten, luottolamaa vaan sen sijaan jotkut pankit käyttivät sitä marginaaliensa parantamiseen ja tappioidensa kattamiseen”.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Euroopan keskuspankin kiittäminen sen toimista vuonna 2008 on väkinäistä, enkä halua osallistua siihen. EKP ei nähnyt suuren kriisin tulevan, eikä se varsinaisesti loistanut sen sääntelyssäkään, joka on kaukana täydellisestä. Mielestäni emme ole ottaneet kriisistä opiksemme lainkaan: luotamme edelleen kouralliseen anglosaksisten maiden luokituslaitoksia, jotka eivät luokittele valtioita nyt yhtään sen paremmin kuin ne luokittelivat pankkeja ja vahingollisia rahoitustuotteita aikaisemmin. Haluamme edelleen ”rauhoitella” täysin järjenvastaisia markkinoita, joilla vihamielinen keinottelu yhtä valtiota vastaan lisääntyy, vaikka meidän pitäisi hankkiutua eroon keinottelusta luopumalla rahataloudellisesta oikeaoppisuudesta. Valmistaudumme palaamaan nopeasti samoihin toimintatapoihin, jotka myötävaikuttivat kriisiin, ”julkistalouden kestävyys” nimissä mutta mahdollisen elpymisen ja kotitalouksien ostovoiman kustannuksella. Ennen kaikkea me emme tee mitään konkreettista muuttaaksemme järjestelmää. Lainsäädäntöä, jota esitätte pitävänne tärkeänä harhauttaaksenne kansalaisia, on lykätty Gordon Brownin ja Angela Merkelin varovaisuutta vaativien vaalien jälkeiseen aikaan. Se on virhe: heidän mahdolliset seuraajansa sopisivat tämän maailman kanssa yhteen aivan yhtä hyvin kuin hekin.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Tästä mietinnöstä ei ole paljoakaan sellaista sanottavaa, joka ei olisi itsestään selvää. Selvästikin nyt, enemmän kuin koskaan, rahalaitosten on tarpeen pysähtyä arvioimaan lähestymistapaansa. Viimeisten kahden viikon aikana Irlannin suurimman pankin kaksi entistä korkean tason johtajaa on pidätetty yllätyksratsoissa. Tämä on dramaattinen osoitus siitä, että tarvitsemme vastuullista ja moraalista varainhoitoa. Haluan tuoda esiin vain yhden asian – nimittäin sen, että meidän on lisättävä rahalaitostemme avoimuutta niin alueellisesti, kansallisesti kuin EU:ssakin. Mietinnössä vaaditaan avoimuuden lisäämistä, ja olen varma, että Euroopan parlamentin jäsenten enemmistö kannattaa tätä.

Arlene McCarthy (S&D), kirjallinen. – (EN) Työväenpuolueeseen kuuluvat kollegani ja minä kannatamme voimakkaasti jäsen Sciclunan tekemää työtä. Kiinnitän erityistä huomiota siihen, että hänen mietinnössään korostetaan talouskasvun olevan paras keino torjua liiallisia vajeita. Tämä on selvä vastaus niille, jotka vaativat tarpeetonta keskittymistä lyhytaikaisiin menoleikkauksiin, jotka voisivat itse asiassa vaarantaa kasvun pitkällä aikavälillä. Tulevina vuosina talouden elpyessä rahoituskriisistä vajeita on pienennettävä vakaasti, mutta ainoa tehokas tapa varmistaa finanssipolitiikan kestävyys pitkällä aikavälillä ja suojella kansalaisia on se, että taloutemme kasvaa ulos kriisistä.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tätä mietintöä vastaan, sillä siinä tuetaan sokeasti uusliberalistista logiikkaa, joka on syyppää talous-, sosiaali- ja ympäristökriisiin, jonka seurauksista kaikki kärsimme. Sen lisäksi, että meille esitetty teksti on äärimmäisen ahdasmielinen, siinä myös ylenkatsotaan kansalaisia, varsinkin kreikkalaisia. Miten parlamentti voi äänestää näin häpeällisen tekstin puolesta, jossa kyseenalaistetaan Kreikan liittyminen euroalueeseen parlamentin ajaman politiikan seurauksena syntyneen budjettivajeen vuoksi? Tällainen EU on selvästikin taas kansan uusi vihollinen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Koko maailmaa samanaikaisesti koettelevan vakavan talouskriisin vaikutukset tuntuvat erityisen voimakkaina EU:ssa. Euroopan keskuspankki reagoi kriisiin tehokkaalla tavalla, vaikka toisinaan se toimi myöhään tai ei riittävän jämäkästi. Viittaan erityisesti koronlaskupolitiikkaan, joka oli radikaalimpaa ja tehokkaampaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Yhdysvalloissa.

Meidän on otettava opiksemme tekemistämme virheistä voidaksemme välttää niitä tulevaisuudessa. On huomattava, että Lissabonin sopimuksen myötä EKP:stä on tullut EU:n toimielin. Tämä tarkoittaa, että parlamentin vastuu on kasvanut, sillä parlamentista on tullut toimielin, jonka kautta EKP vastaa nyt tekemisistään EU:n kansalaisille.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Euroopan parlamentin jäsenten enemmistön tavoin äänestin tämän mietinnön puolesta. Asia ei ollut kiistanalainen, eikä täysistunnossa tehty tarkistuksia, jotka voisivat heikentää mietinnön perussisältöä.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) EKP:n vuosikertomuksessa 2008 käsitellään kriisin syitä ja olosuhteita hyvin. Vuosi 2008 – jolloin vuosikymmenten suurimman talouskriisin akuutti vaihe alkoi – ratkaisi sen, miten maailmantalous ja EU:n talous kehittyisivät pitkän aikaa.

Viimeiset kaksi vuotta ovat epäilemättä olleet EKP:n historian vaikeinta aikaa. EKP on joutunut torjumaan EU:n talouteen vakavasti vaikuttanutta kriisiä. Kriisin ensisijaisia makrotaloudellisia seurauksia ovat jäsenvaltioiden kasvavat budjettivajeet ja kasvava velka. Sopimuksen mukaan EKP vastaa ensisijaisesti ”hintavakaudesta” eli matalasta inflaatiosta. Miten EKP on hoitanut tehtävänsä? Kysymykseen on vaikeaa vastata varmuudella. Inflaatio jää toki tällä hetkellä EKP:n asettaman ylärajan alle, mutta on huomattava, että kriisin ensimmäisinä kuukausina se ponnahti euroalueen kaikkien aikojen korkeimmalle tasolle ja laski äkillisesti myöhemmin.

Uskon kuitenkin, että tämä epävakaas selittyi kriisin aiheuttamalla yllätyksellä. Lokakuusta 2008 eteenpäin EKP:n voidaan kuvailla harjoittaneen aktiivista ja joustavaa rahapolitiikkaa. EKP omaksui kriisin suhteen erilaisen strategian kuin muut johtavat keskuspankit eri puolilla maailmaa. Odotamme edelleen näiden toimien tuloksia. EU on selvästikin nousemassa kriisistä, mutta tilanne on edelleen epävarma. Onko EKP valmis toiseen kriisiin, jota jotkut taloustieteilijät pitävät mahdollisena?

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä tätä kollegani jäsen Sciclunan laatimaa mietintöä, jossa hän on tuonut esiin huolella harkitun näkemyksensä ja jonka parissa hän on tehnyt kovasti töitä saadakseen päätöslauselman läpi yhdessä äänestyksessä. Siispä kompromisseja on varmasti tehty paljon, ja tällä on taipumusta peittää olemassa olevat mielipide-erot. Olen erityisen huolissani siitä, että samalla kun Yhdysvaltojen keskuspankin roolista esitetään kysymyksiä, keskustelussamme EKP:stä ei esitetä samanlaisia syvällisiä kysymyksiä. Erityisen huolestuttavaa on se, miten merkittäviä mikrovalvonnan leväperäisyydet ovat ja onko EKP viimeaikaisessa kriisissä hoitamansa tehtävän ansiosta automaattisesti pätevä osallistumaan niin suoraan tähän tehtävään vai tuoko se mukanaan merkittävän mainetta uhkaavan riskin.

12. Äänestymiskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

13. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

14. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

**15. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 123 artikla):
ks. pöytäkirja**

**16. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet:
ks. pöytäkirja**

17. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

18. Istuntokauden keskeyttäminen

(Istunto päättyi klo 12.55.)